

SİNİRBİLİM
DERNEĞİ

TÜRKİYE SİNİRBİLİM KONGRESİ

Güncel Beyin Araştırmaları

10-12 MAYIS 2024

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

BİLDİRİ KİTABI

Hipokrat
Yayıncılık

www.turkiyesinirbilimkongresi.org

© 2024 1. TÜRKİYE SİNİRBİLİM KONGRESİ
Güncel Beyin Araştırmaları

10-12 Mayıs 2024

ISBN: 978-625-6429-73-4
e-ISBN: 978-625-6429-74-1

Tüm hakları saklıdır. 5846 ve 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri yasası gereği; bu kitabın basım, yayın ve satış hakları Hipokrat Yayınevi'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bildirilerin bilimsel, etik ve hukuki sorumluluğu yazarlara aittir.

Hazırlayan
Türkiye Sinirbilim Kongresi Düzenleme Kurulu

Yayıncı
Hipokrat Yayınevi

Grafik-Tasarım
Hipokrat Grafik Tasarım

Baskı - Cilt
Ankara Özgür Matbaacılık Basım Yayın Dağ. San. Tic. A.Ş.
1250 Cadde No: 25 Ostim OSB Yenimahalle / Ankara

Hipokrat
Yayıncılık

Süleyman Sırrı Cad. No:16/2 Sıhhiye
Tel: (0312) 433 03 05 - 15 ANKARA
www.hipokratkitabevi.com

İÇİNDEKİLER

Davet mesajı	4
Kurullar	5
Program Tablosu	7
Bildiri Programı	10
Sözlü Sunumlar (SS)	19
Poster Sunumları (PS)	109

DAVET

Türkiye Sinirbilim Araştırmacıları adına, ulusal bilimsel toplantılardan biri olan Türkiye Sinirbilim Kongresi'ne ev sahipliği yapmaktan büyük mutluluk ve onur duyuyoruz. Kongre 10-11-12 Mayıs 2024 tarihlerinde Ankara'da, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Bilkent ve Etlük Yerleşkelerinde gerçekleştirilecektir.

1. Türkiye Sinirbilim Kongresi, beyin araştırmacılarını Türkiye'nin başkenti Ankara'da buluşturuyor. Kongremizin ruhuna uygun, ilham verici ve çeşitlilik içeren bir bilimsel program oluşturmak için bize katılacağınızı umuyoruz.

Hazırlanmakta olan kongremiz; kapsamlı bir bilimsel program sunmanın yanı sıra, beyin araştırmalarındaki son gelişmeleri ve yenilikleri paylaşma amacı taşımaktadır. Aynı zamanda sosyal atölyeler ile profesyoneller ve gençler arasında etkili iletişimi hedeflemektedir. 1. Türkiye Sinirbilim Kongresinde, önde gelen bilim insanları, araştırmacılar ve uzmanlar, beyinle ilgili çeşitli konuları ele alacak, deneyimlerini paylaşacak ve katılımcılarımıza güncel bilgiler sunacaklardır.

Kongremizde, sinirbilim çalışmalarına meraklı ve genç araştırmacıların ufkunu açmak ve bilgi alışverişine katkıda bulunmak için sizleri de aramızda görmekten mutluluk duyacağız. Sinirbilim Derneği ve Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi adına, 1. Türkiye Sinirbilim Kongresi ile olan işbirliğiniz için teşekkür ediyor ve sizi 2024'te Ankara'da ağırlamayı sabırsızlıkla bekliyoruz.

Sinirbilimle kalın

Doç. Dr. Gülsüm Akdeniz

Kongre Başkanı & Sinirbilim Derneği Başkanı

Teşekkür: Desteklerinden dolayı Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi'ne, T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı'na ve T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na teşekkür ederiz.

KURULLAR

Kurullar

Kongre Onursal Başkan: Prof. Dr. Pınar ÖZİŞİK

Kongre Başkanı: Doç. Dr. Gülsüm Akdeniz
(Sinirbilim Derneği Başkanı)

Düzenleme Kurulu:

Prof. Dr. Gülsen Yılmaz
Prof. Dr. Nilgün Altuntaş
Prof. Dr. Tuba Dal
Doç. Dr. Harun Demirci
Doç. Dr. Nilüfer Yeşilırmak
Dr. Öğr. Üyesi Halil Kul

Yerel Düzenleme Kurulu:

Fatma Aleyna Çevik
İrem Ağış
Leyla Kudret Şahin
Nur Efşan Akıncı

Bilimsel Kurul:

Prof. Dr. Ayhan Tekiner
Prof. Dr. Deniz Belen
Prof. Dr. Gülsen Yılmaz
Prof. Dr. Gıyas Ayberk
Prof. Dr. Mehmet Fatih Ceylan
Prof. Dr. Nilgün Altuntaş
Prof. Dr. Pınar Karabağlı
Prof. Dr. Selçuk Tunalı
Prof. Dr. Selim Selçuk Çomoğlu
Prof. Dr. Selma Tural Hesapçioğlu

Prof. Dr. Tahir Kurtuluş Yoldaş
Prof. Dr. Tuba Dal
Doç. Dr. Aslı Zengin Türkmen
Doç. Dr. Avni Merter Keçeli
Doç. Dr. Bilge Koçer
Doç. Dr. Gülsüm Akdeniz
Doç. Dr. Güray Koç
Doç. Dr. Harun Demirci
Doç. Dr. Nilüfer Yeşilırmak
Doç. Dr. Mehmet İlker Yön
Doç. Dr. Servet Güreşçi
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Keleş
Dr. Öğr. Üyesi Halil Kul
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Arda İnan
Dr. Öğr. Üyesi Ümit Görgülü

Bilimsel kurul ünvan sonrası isime göre alfabetik olarak sıralanmıştır.

KONGRE PROGRAMI

1 TÜRKİYE SİNİRBİLİM KONGRESİ
Güncel Beyin Araştırmaları

SİNİRBİLİM DERNEĞİ

SİNİRBİLİM DERNEĞİ

10 MAYIS 2024

09:30 - 12:30 Sinirbilimde EEG Kursu

13:00 - 19:00 Nöropsikolojik Testler Kursu

11 MAYIS 2024

09:00 - 09:15 Kongre Açılış Konuşması
Kongre Başkanı: Doç. Dr. Gülsüm Akdeniz

09:15 - 09:30 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Rektör Yardımcısı:
Prof. Dr. Akın Aktaş

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Pınar Özişik

09:30 - 10:10 Beyin, Kuantum ve Yapay Zekanın Entegre Yolculuğu
Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın

10:10 - 10:30 Kahve Molası

Oturum Başkanları: Harun Demirci
Nilgün Altuntaş

10:30 - 11:00 Görünmeyi Görmek: Elektroensefalogram Haritasında
Pareidolia
Gülsüm Akdeniz

11:00 - 11:30 Bilişsel Süreçlerin Fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme
ile Haritalanması
Barış Metin

11:30 - 12:00 Suçlu Beynine Sinirbilimsel Yaklaşım
Melih Çamcı

www.turkiyesinirbilimkongresi.org | @trsinirbilimler

1 TÜRKİYE SINIRBİLİM KONGRESİ

Güncel Beyin Araştırmaları

SINIRBİLİM
DERNEĞİ

Kongre Programı

11 MAYIS 2024

12:00 - 12:30	Poster Değerlendirme
12:30 - 13:30	Öğle Yemeği 🍽️
Oturum Başkanları: Gülsen Yılmaz Mehmet İlker Yön	
13:30 - 13:50	Nörobiyolojik Bakış Açısıyla Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu: Beynin Hareketli Dünyası Mehmet Fatih Ceylan
13:50 - 14:10	Nöromodülasyonda Vagal Sinir Stimülasyonunun Dünü, Bugünü ve Yarını Ahmet İlkay Işııkay
14:10 - 14:30	Genler Konusunda Beynimiz Ahmet Cevdet Ceylan
14:30 - 14:50	Kahve Molası ☕
Sorumlu Başkanları: Tuba Dal Gülsüm Akdeniz Nilgün Altuntaş	
14:50 - 15:50	Neuroscience Workshop
Sorumlu Başkanları: Nilüfer Yeşilirmak Halil Kul	
16:00 - 17:30	Sözlü Sunumlar

1 TÜRKİYE SINIRBİLİM KONGRESİ

Güncel Beyin Araştırmaları

Kongre Programı

12 MAYIS 2024

Oturum Başkanları: Tahir Kurtuluş Yoldaş
Emrah Çeltikçi

09:30 - 10:00	Parkinson Hastalığı Derin Beyin Stimülasyonu Uygulamalarının Sinirbilim Temelli Kognitif Yapılar Üzerinde Olası Etkilerinin Değerlendirilmesi Selim Selçuk Çomoğlu
10:00 - 10:30	Derin Beyin Stimülasyonu; Dünü, Bugünü ve Yarını Atilla Yılmaz
10:30 - 11:00	Pediyatrik Çağda Epilepsinin Tanı ve Tedavi Protokolleri Tuğba Hirfanoğlu
11:00 - 11:20	Kahve Molası ☕

Panel: Uykunun Psikofizyolojisinde Elektrofizyolojik Olaylar ve Roller

Oturum Başkanı: Sinan Yetkin

11:20 - 11:50	Uykunun Elektrofizyolojik Dinamikleri Sinan Yetkin
11:50 - 12:20	Uyku İçicikleri ve Biliş Asuhan Par
12:20 - 12:50	Yavaş Osilasyonlar ve Biliş Mehmet Koçer
13:00 - 14:00	Öğle Yemeği 🍽️
14:00 - 15:00	Sözlü Sunumlar
15:00 - 15:30	Ödül - Kapanış Töreni

11 Mayıs 2024 16:00 – 17:30		
SALON -1		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-01	Tuğba Acehan Gülsüm Akdeniz	Çocuk Beyninde Çizgi Film Karakterlerinin Yeri: Sinirbilim Araştırma Tasarımı
SS-02	Melih Çamcı Sunay Mucuk Gülsüm Akdeniz	Acil Serviste Uzun Süreli Yatış Bekleyen Hastaların Yüz Duygu Algılarının İncelenmesi
SS-03	Hasan Demirci Yıldız Bilge Sultan Ediş Semina İzmir	Uyku Kalitesi ve Uykululuğun Sözel Bellek Süreçleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi
SS-04	Sevil Arabacı Tamer Songül Doğanay Fadime Köse	Streptozotosin ile İndüklenen Tip-2 Diyabetli Sıçanlarda Ketojenik Diyet Tedavisinin Kognitif Fonksiyonlara Etkisi
SS-05	Sakine Erdem Ayşegül Gönen Demet Ünalnış Aykar Zülal Kaptan Bünyamin Ece Emine Petekkaya	Medial Singulat Korteks; Görsel-Mekansal Patern Ayırımını Gerçekleştiren Alan Mıdır?
SS-06	Ahmet Şahin Buse Akman Nur Efşan Akıncı Halil Kul Gülsüm Akdeniz	Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Eğitimin Empati Düzeyi ve Yüz Güvenilirliğini Değerlendirmeye Etkisi
SS-07	Melih Çamcı Sümeyyenur Kumtepe Gülsüm Akdeniz	Acil Servise İntihar Girişimiyle Başvuran Hastaların Bilişsel ve Afektif Zihin Durumlarının İncelenmesi
SS-08	Burcu Tutuk Gülsüm Akdeniz	Yüz Güvenilirliği Yargıları ve Dikkatli Karar Verme Stili Arasındaki İlişki: Sağlıklı Bireylerde
SS-09	Harun Demirci Yağmur Naz Vergül Merve Şahin Hatice Ceyda Yılmaz Gülsüm Akdeniz Pınar Özışık	Beyin ve Sinir Cerrahisi Operasyonu Öncesi ve Sonrası Hayali Yüzlerde Çocuklar Erkek Cinsiyeti Algılar

11 Mayıs 2024 16:00 – 17:30		
SALON -2		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-10	Veli Gençay Sungur Nilüfer Yeşilirmak Cengiz Candan Gülsüm Akdeniz	Keratokonslu Hastaların Odyolojik Değerlendirilmesi
SS-11	Dilcan Kotan Levent Avcı Burçin Çakır Nilgün Özkan Aksoy Seren Kaplan Güngördü	Mogad Olgularında Subklinik Optik Nörit Olgularında Yenilikçi Bir Belirteç Olarak OCT Kullanımı
SS-12	Emine İpek Halatçı Hilal Aslan Aybike Erkoç Nezahat Özgül Ünlüer Gönül Vural	Multiple Sklerozlu Bireylerde Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Bilişsel Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma
SS-13	Furkan Tosun Doğukan Çanakçı Cansu Onur Muhammed İhsan Girgin Hamit Özyürek	Febril Konvülsiyonlarda Demografik ve Klinik Faktörler
SS-14	Kerim Çağrı Akdağ Üyesi Fatma Nur Takı İsmail Eseoğlu	Aurali Migren Vakasında Kuru İğne ve Egzersiz Uygulaması
SS-15	Ahmet Selçuk Çobanoğlu Mualla Hamurcu Neslihan Bayraktar Bilen	Görsel Aurali Migren Hastalarında Patern Görsel Uyarılmış Potansiyel Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi
SS-16	Gülnur Kul Ahmet Güloğlu	Kinolon Kullanımı ile Gelişen Deliryum Tablosu
SS-17	Delil Serhat Yigit Ahmet Cevdet Ceylan	Yeni Tedavilerin Odağında Bir Epilepsi Sendromu: CDKL15 Eksikliği Hastalığı Vaka Serisi
SS-18	Bilal Çiğ	MS Hastalığında Umut Vadeden Terapötik Yaklaşım: Glial Hücrelerdeki İyon Kanalları

11 Mayıs 2024 16:00 – 17:30		
SALON -3		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-19	Selin Yılmaz	Comparison of Clock Drawing Test Performance of Children with Low and High Verbal Working Memory Capacity
SS-20	Tambay Taşkın	Inhibition of Naloxone-Sensitive Foot-Shock Induced Analgesia by Dextromethorphan in Mice; Reversal by Haloperidol
SS-21	Nilüfer Yeşilirmak Gunel Mahmudova Razan Eid Nourhan Hassanien Gülşüm Akdeniz	Awareness of Blue Light And Protection Methods
SS-22	Nur Efşan Akıncı Tahir Kurtuluş Yoldaş Gülşüm Akdeniz	Güven Duygusu Lavanta Kokusu ile Değişir Mi?
SS-23	Nurcan Kılıç Gülşüm Akdeniz	Görsel Algıda Deprem Etkisi
SS-24	Üyesi Halil Kul Sunay Mucuk Erdem Kırıcı Gülşüm Akdeniz Burak Bahadır Ömer Faruk Türkoğlu	Spinal Operasyon Planlanan Hastaların Preoperatif ve Postoperatif Görsel Algılarının Değişimi
SS-25	Burak Bahadır Mert Yiğit Naime Dilara Özkan Halis Emre Çiftci Murat Kaplan Ömer Faruk Türkoğlu	Kliniğimizde Opere Edilen Oligodendrogliomların İncelenmesi
SS-26	Hayriye Alp Fatma Nur Takı İsmail Eseoğlu Kerim Çağrı Akdağ Şerife Aydın	Nörofibromatozis ve Trigeminal Nevralji Vakasında Akupunktur Uygulaması
SS-27	Üyesi Burak Bahadır Naime Dilara Özkan Halis Emre Çiftci Murat Kaplan Ömer Faruk Türkoğlu	Kliniğimizde Opere Edilen Düşük Dereceli 19 Glial Tümörün Klinik ve Morfolojik İncelenmesi

12 Mayıs 2024 14:00 – 15:30		
SALON -1		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-29	Gülçin Ray İbrahim Kürtül Abdullah Ray Meral Yedigül	Age and Gender-Related Changes in The Corpus Callosum Morphometry: A Preliminary MRI Study
SS-29	Abdulkareem Mansoor Qasem Abdo Al-Sarori Ayse Keles Yahya Eliman Abdirahman Abdiweli Osman Justino Mazy Ieca Macosso Fatih Vehbi Çelebi	Enhanced Brain Tumor Segmentation in MRI Scans Using Kmeans Clustering and U-Net Deep Learning
SS-30	Harun Demirci Fatma Aleyna Çevik Nur Efsan Akıncı Gülsüm Akdeniz Pınar Özışık	Pediyatrik Kafa Travmasında Dinamik Değişkenlik: EEG Çalışması
SS-31	İrem Ağış Gülsüm Akdeniz	Posterior Parietal Korteksteki Görsel Dikkatin Elektroensefalogram (EEG) Korelatı
SS-32	Fatma Aleyna Çevik Harun Demirci Gülsüm Akdeniz Pınar Özışık	Araknoid Kisti Olan Çocuklarda Görsel Algının EEG ile İncelenmesi
SS-33	Defne Dakota Mull Elif Özge Aktaş Furkan Yazıcı Yiğit Erdoğan Ömer Kitiş Ali Saffet Gönül	Travmatik Deneyimin Meydana Geldiği Yaşın Şizofreni Hastalarının Beyinlerinde Yaratığı Değişiklerin İncelenmesi

12 Mayıs 2024 14:00 – 15:30		
SALON -2		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-34	Cengiz Çokluk	Santral Sinir Sistemi Cerrahi Girişimlerinde İntraoperatif Nöromonitorizasyon, Ultrasonografi ve Nöronavigasyonun Harmonisi Güvenli Cerrahi Marjların Sağlanması, Yeterliliği Sorgulanmalı mı? Gri Alanlar Nasıl Yönetilmeli?
SS-35	Kutalp Özekicioğlu Ahmet Cevdet Ceylan	CMT2A Nedeni Olan <i>MFN2</i> Genindeki Varyantlar: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Vaka Serisi
SS-36	Halil Kul Sunay Mucuk Erdem Kırcı Gülsüm Akdeniz	Beyin Sinir Cerrahisi Yoğun Bakım Ünitesindeki Hastaların Gözlerden Duygu Tanıma Becerilerinin Yaş ile İlişkisi
SS-37	Levent Avcı Dilcan Kotan Ezgi Susam Hüseyin Onay	Disferlinopati Olgularında NGS ile Tanı ve Benign/ Önemi Bilinmeyen Patojenleri Anlamak: Sakarya İli Örneği
SS-38	Gökce Canbaz Pınar Özışık Gülsüm Akdeniz Gülşen Yılmaz	Beyin Omurilik Sıvısı Örneklerinde Hemoliz İnterferansinin Biyokimyasal Parametrelere Etkisi
SS-39	Kevser Yıldırım Çiftci Elif Akçay Ceylan Bal Raziye Desdicioğlu Gülsüm Akdeniz Gülşen Yılmaz	Premenstrüel Disforik Bozukluğu Olan Kadınlarda Saç Kortizol Konsantrasyonu ve Psikolojik Dayanıklılık

12 Mayıs 2024 14:00 – 15:30		
SALON -3		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
SS-40	Alp Eren Yüce Işın Yaman	Şizofreni Hastalarında Alternatif Bilişsel Terapiler ve Uygulamaların Beyin Elektrik Aktivitesi Üzerindeki Etkisinin Sistematik Analizi
SS-41	Leyla Kudret Şahin Nilüfer Yeşilırmak Gülsüm Akdeniz	Keratokonus Hastalarında Bilişsel İşlevler
SS-42	Kıvanç Tıǧlı Gülsüm Akdeniz Sevgi İkbali Afşar	Diz Osteoartiriti olan Hastalarda Geleneksel Fizyoterapi ve Hayal Etme Arasındaki Farkların İncelenmesi
SS-43	Gizem Turgut	Serial Position Effect
SS-44	Fatma Betül Saylak Halil Kul Ömer Faruk Türkoǧlu	Erişkinlerde Kafa Travması Sonrası Verilen Antiepileptik Kullanımının Değerlendirilmesi
SS-45	Feyza Afşar Merve Şahin Şevval Özkoyuncu Meltem Erdem Hatice Harmancı Zuhal Şeflek Emre Sunay	Üniversite Öğrencilerinde Yetişin DEHB Bilişsel Semptomlarının Değerlendirilmesinde REHACOM'un Etkinliği

11 Mayıs 2024 12:00 – 12:30		
SALON -1		
KOD	YAZAR(LAR)	BİLDİRİ BAŞLIĞI
PS-01	Senem Güner Serap Alsancak	Proprioseptif Nöromusküler Tabanlık (PNI) Kinematik Yürüyüş Verileri Üzerine Etkisi; Vaka Sunumu
PS-02	Serap Alsancak Senem Güner	Proprioseptif Tabanlık Kullanımının Fonksiyonel Kapasite Üzerine Etkisi
PS-03	Ümit Atasever	Otizm Spektrum Bozukluğunda Barsak Mikrobiyotasının Rolü ve Probiyotik Takviyesinin Önemi
PS-04	Ümit Atasever	Acceptance and Commitment Therapy in the Management of Migraine
PS-05	Ahmet Şahin Buse Akman	Konnektom
PS-06	Gülner Kul Hicret Ertekin	Hastanede Yatan Hastalarda Nöropsikiyatrik Durumun Değerlendirilmesi
PS-07	Kevser Yıldırım Çiftci Elif Akçay Ceylan Bal Raziye Desdicioğlu Gülsüm Akdeniz Gülşen Yılmaz	Premenstrüel Disforik Bozukluğu olan Kadınlarda İnflamatuvar Belirteçler ve Menarş Yaşı
PS-08	Pınar Karabağlı Mehmet Ali Kızılay Sezer Seda Yılmaz Hakan Karabağlı	Sellar Bölgenin Nadir Tümörleri
PS-09	Sümeyyenur Kumtepe Melih Çamcı Gülsüm Akdeniz	Karın Ağrısı olan Hastalarda Bilişsel Beceriler ile Yüz Güvenilirliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
PS-10	Burcu Tutuk Melih Çamcı Gülsüm Akdeniz	Acil Tıp Hekimlerinin Nöbet Sonrası Görsel Algıları Değişir Mi?
PS-11	Leyla Kudret Şahin Nilüfer Yeşilirmak Gülsüm Akdeniz	Keratokonüs Hastalarında Olaya İlişkin Potansiyeller
PS-12	Nilgün Altuntaş Sümeyye Derin	Erken Lohusalık Döneminde Annelerin Algıladıkları Eş Desteği ile Öznel Mutluluk Düzeyleri Arasındaki İlişki

PS-13	Ertuğrul Alibaş Mert Kemal Akçalı Gülsüm Akdeniz Pınar Özışık	Cerrahi Hekimler ile Dahiliye Hekimlerinin Pareidolia Algılarının İncelenmesi
PS-14	İrem Ağış Gülsüm Akdeniz	Sağlıklı Bireylerde Periferik Görme Algısının Beyin Biyodinamiği: Pareidolia Paradigması
PS-15	Zeliha Nur Sevinçgil Tuba Dal	What Is the Tight Relationship Between Gastrointestinal System and Nervous System?
PS-16	Nurcan Kılıç Gülsüm Akdeniz Gülşen Yılmaz Melike Dilşen Er Tunahan Aksakallı Harun Demirci Pınar Özışık	Çocukluk Çağı Temporal Araknoid Kist Vakalarında Dil Becerilerinin Yaş Değişkeni Yönünden Değerlendirilmesi
PS-17	Sunay Mucuk Erdem Kırcı Halil Kul Gülsüm Akdeniz	Beyin Sinir Cerrahisi Yoğun Bakım Ünitesindeki Sigara İçen Hastalar Yüz Güvenirliğine Doğru Karar Veremiyorlar Mı?
PS-18	Erdem Kırcı Sunay Mucuk Halil Kul Gülsüm Akdeniz	Beyin ve Sinir Cerrahisinde Yatan Hastaların Yüz Algılarının Cinsiyetini Belirleme
PS-19	Cengiz Çokluk	Sinir Sistemi Cerrahi Girişimlerinde Venöz Yapının Korunması Bir Ütopya Mı?
PS-20	Gizem Turgut	Hatırlama Performansına Etki Eden Faktörler
PS-21	Sarah Hümeyra Tekinay	Neural Regeneration in Skin
PS-22	Nourhan Hassanien Nilüfer Yeşilirmak Razan Eid Gülsüm Akdeniz	Awareness of Blue Light and Protection Methods

SİNİRBİLİM
DERNEĞİ

TÜRKİYE SİNİRBİLİM KONGRESİ

Güncel Beyin Araştırmaları

10-12 MAYIS 2024

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

SÖZEL SUNUMLAR

www.turkiyesinirbilimkongresi.org

SS-01

ÇOCUK BEYNİNDE ÇİZGİ FİLM KARAKTERLERİNİN YERİ: SİNİRBİLİM ARAŞTIRMA TASARIMI

Tuğba Acehan

ORCID: 0009-0002-1824-4014

tugbaacehan@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara,
TÜRKİYE

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve
Hastalıkları, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Günümüzde teknolojinin gelişimiyle çocukların telefon, televizyon, bilgisayar gibi teknolojik aletleri kullanmaları ve bunlar aracılığıyla çizgi film, video kayıtları, bilgisayar oyunlarına maruz kalma oranları çok artmıştır. Medya içerikleri arasından çizgi filmler diğerlerine oranla ailelerin güvenilir bulduğu ve daha çok tercih ettiği içeriklerdir. Çocuklar için çizgi filmler sadece eğlenceli vakit geçirme aracı değildir. Aynı zamanda sosyal öğrenme, özdeşim kurma ve hayal etme becerilerini geliştirmelerine de yardımcı olabilir. Çizgi film karakterleri çocukların empati kurmalarına, sosyal ilişkileri anlamalarına ve hayal güçlerini genişletmelerine olanak tanır. Son zamanların popüler konusu sosyal, duygusal ve bilişsel gelişimi devam eden çocukların çizgi filmlere maruz kalmalarının etkileri olmuştur. Bu çalışmanın amacı, çizgi film karakterlerinin çocuk beynindeki yerini incelemek üzere sinirbilim araştırma tasarımı oluşturmaktır.

Gereç ve Yöntem: Tasarımımızda ülkemizde çocuklar tarafından en çok izlenen çizgi filmlerini belirledik. Bu çizgi film karakterlerinden aynı karakter-

rin dinamik olan ve olmayan toplam 60 fotoğraf Google image'ler üzerinden saptadık. Bu fotoğrafları 1800x1800 cm olarak aynı boyutta ve renkli olacak şekilde teknik özelliklerini eşitledik. İki çocuğa bu fotoğraflar gösterilerek “Hangisini seçersin ve neden?” diye sorduk.

Bulgular: Aynı çizgi film karakterinin çocuklar tarafından dinamik olanların tercih edildiğini bulduk. Böylece tasarımda 60 fotoğraftan 24 fotoğrafa indirgeme yaptık. Çizgi film karakterlerini fiziksel özellikler, doğa üstü güçler, yaptığı eylemler, mizaç özellikleri, insani yetenekler ve sahip olduğu nesnelere olarak 6 gruba böldük. Her bir grubu Elsa, Bloom, Örümcek adam ve Superman gibi 4 çizgi film karakteri olacak şekilde dizayn ettik.

Sonuç: Çocukların beyindeki çizgi film karakterlerinin nöral mekanizmasını araştırmak üzere güvenilir bir sinirbilim araştırma tasarımı elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çizgi film, çizgi film karakteri, çocuk beyni, sinirbilim, araştırma tasarımı

SS-02

ACIL SERVİSTE UZUN SÜRELİ YATIŞ BEKLEYEN HASTALARIN YÜZ DUYGU ALGILARININ İNCELENMESİ

Melih Çamcı

ORCID: 0000-0003-4797-0816

drmelih112@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Acil Tıp Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sunay Mucuk

ORCID: 0000-0002-8612-8982

sunaymucuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bir nesnede gerçekte var olmayan bir şeyi görme eğilimi olan pareidolia; yüzlerin sosyal önemi ve yüz işlemedeki hassaslık nedeniyle en sık yüz pareidolisi olarak gözlenmektedir. Bireylerin görsel yanılsamalara yükledikleri duygular birbirinden farklı ve çeşitlilik göstermektedir. Bu çalışmadaki amacımız acil servis ortamında yatış için bekleyen hastaların, uzun süreli bekleyişin yüz duygu algısı durumunu incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Acil Tıp Kliniği'nde acil tıbbi tedavisi tamamlanmış, yatış endikasyonu konulan hastalardan bekleme süresi en az 5 saat olan 18-50 yaş arası 44 kadın ve 53 erkek birey çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların yüz duygu algısını ölçmek amacıyla 5 pareidolia, 5 scramble, 5 nötr yüz görseli gösterilerek “Yüz görüyor musunuz?” eğer görüyor ise “Hangi duyguyu görüyorsunuz?” soruları ile Dijital Pareido-

lia Testi uygulanmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel analizleri Spearman korelasyon analizi ile analiz edilip raporlanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması $38 \pm 11,1$ olarak belirlenmiştir. Katılımcılardan 67 (%69.1)'si pareidolia görselinde, 35 (%36.1)'i scramble görselinde yüz gördüğünü ifade etmiştir. Yaş ile yüz görsellerinde “duygu yok”, “üzüntü”; pareidolia görsellerinde “duygu yok” yanıtı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki elde edilmiştir (sırasıyla; $r=-0.341$ $p<0.001$, $r=-0.234$ $p=0.021$, $r=-0.205$ $p=0.044$). Acilde yatış için bekleme süresi ile pareidolia görsellerinde “huzur” yanıtı arasında anlamlı bir ilişkinin bulunduğu görülmüştür ($r=0.231$ $p=0.023$).

Sonuç: Uzun süreli acil serviste bekleyen hastaların nötr yüz görsellerinde üzüntü görmeleri beyinlerindeki görsel bir yanılsamadır. Pareidolia görsellerinde huzur görmeleri ise uzun süreli bekleyişlerde acil bir durumda müdahale edilebilecek ortamda olmasının güveni olduğu şeklinde yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pareidolia, görsel algı, beyin, acil servis.

SS-03

UYKU KALİTESİ VE UYKULULUĞUN SÖZEL BELLEK SÜREÇLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Hasan Demirci

ORCID: 0000-0002-2948-0314

hasan.demirci@sbu.edu.tr

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Yaşam Bilimleri Fakültesi,
Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Yıldız Bilge

ORCID: 0000-0003-2315-0055

yildiz.bilge@sbu.edu.tr

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Yaşam Bilimleri Fakültesi,
Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Sultan Ediş

ORCID: 0009-0002-2042-0040

edissultan804@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Yaşam Bilimleri Fakültesi,
Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Semina İzmir

ORCID: 0009-0006-4492-061X

semina.izmir@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Yaşam Bilimleri Fakültesi,
Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Kötü uyku kalitesinin bilişsel performansı olumsuz etkilediği bilinmektedir. Ancak uyku kalitesinin sözel bellek tiplerini nasıl etkilediğine dair çok az bilgi bulunmaktadır. Bu çalışmada uyku kalitesi, gündüz uykululuğu, depresyon ve anksiyete ile sözel bellek performansı arasındaki ilişkilerin analiz edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma için yaşları 18-45 (25.04 ± 7.38) aralığında değişen öğrenci ve toplum örnekleminde oluşan 47 (%60,3) kadın ve 31

(%39,7) erkek olmak üzere toplam 78 kişiden veri toplanmıştır. Katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, Sözel Bellek Süreçleri (SBST), Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi, Epworth Uykululuk Ölçeği, Beck Depresyon Ölçeği ve Beck Anksiyete Ölçeği uygulandı.

Bulgular: Uyku kalitesi, uykululuk, depresyon, anksiyete ile anlık sözel bellek, uzun süreli sözel bellek ve sözel öğrenme arasında bir ilişki tespit edilmedi. Korelasyonlar anlamlı olmasa da .20'yi geçen korelasyon değerlerinin olması nedeniyle çoklu doğrusal regresyon analizleri yapılmıştır. Bu analizler sonucunda iki anlamlı modelin olduğu görülmüştür. Birinci modelde, anlık sözel bellek aşırı uykululuk tarafından %5 oranında negatif yönde, uyku kalitesi tarafından %4 oranında pozitif yönde, anksiyete tarafından %10 oranında negatif yönde olmak üzere toplamda bu üç değişken tarafından %19 oranında ($F= 7.17, p<.05$) yordanmıştır. İkinci modelde SBST-Kritere ulaşma sadece aşırı uykululuk tarafından pozitif yönde ve %7 oranında ($F= 6.94, p<.05$) yordanmıştır.

Sonuç: Sözel bellek performansı, kötü uyku kalitesi ve buna bağlı olarak gelişen gündüz uykuluğundan etkilenmemektedir. Gündüz uykululuğu, kötü uyku kalitesi ve anksiyete düzeyi düşük anlık bellek kapasitesinin yordayıcısı, uykululuk daha geç öğrenmenin yordayıcısı olarak bulunmuştur. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar, uyku kalitesi ile anlık ve uzun süreli bellek arasındaki ilişki için yeni bir bakış açısı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Uyku, uykululuk, sözel bellek, sözel öğrenme

SS-04

STREPTOZOTOSİN İLE İNDÜKLENEN TİP-2 DİYABETLİ SIÇANLARDA KETOJENİK DİYET TEDAVİSİNİN KOGNİTİF FONKSİYONLARA ETKİSİ

Sevil Arabacı Tamer

ORCID: 0000-0003-2336-1450

sarabaci@sakarya.edu.tr

Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı,
Sakarya, Türkiye

Songül Doğanay

ORCID: 0000-0002-1730-1331

songuldoganay@sakarya.edu.tr

Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı,
Sakarya, Türkiye

Fadime Köse

ORCID: 0000-0002-6822-6263

songuldoganay@sakarya.edu.tr

Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı,
Sakarya, Türkiye

Amaç: Diyabetes mellitus hastalığında kognitif fonksiyonlarda bozukluklar olduğu bilinmekte ve kognitif bozukluğun patofizyolojisi hala tam olarak aydınlatılamamıştır. Çalışmamızda diyabete bağlı gelişen kognitif fonksiyonlar üzerine ketojenik diyetin etkilerinin incelenmesi hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Wistar-albino erkek sıçanlar (n=28) rastgele kontrol, ketojenik diyet, diyabet ve diyabet+ketojenik diyet grupları olarak ayrıldı. Kontrol ve diyabet grupları normal sıçan yemi ile beslenirken; ketojenik diyet uygulanan gruplar yüksek yağlı (%74,24), düşük karbonhidratlı özel yemle serbest olarak beslendi. Diyabet oluşturulan sıçanlara 12 saat açlık sonrasında nikotinamid adenin dinükleotit (NAD, 120 mg/kg) ve STZ (60 mg/kg) intra-peritoneal olarak uygulandı. Enjeksiyon uygulamasından sonra glikometre ile

açlık kan glikoz (AKG) ölçümü kuyruk veninden yapıldı. Dört haftalık deney sonunda kognitif fonksiyonlar delikli levha testi, artı labirent testi ve obje tanıma testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Ketojenik diyet ile beslenen diyabetli grup AKG seviyeleri diyabetli gruba kıyasla anlamlı düzeyde azaldı ($p<0,05$). Ketojenik diyet uygulaması kontrol grubuna kıyasla burun sokma sayısını ve açık kolda geçirilen süreyi azaltırken ($p<0,05-0,001$), donma süresini arttırdı ($p<0,01$). Diyabet gruplarında şahlanma, burun sokma sayısı ve açık alanda geçirilen süre düşerken ($p<0,05$), donma süresi yükseldi ($p<0,001$). Yeni ve aynı nesnelere harcanan zaman farkı kontrol grubuna göre diyabet oluşturulan gruplarda azaldı ($p<0,05$). Diyabetli grupla karşılaştırıldığında ketojenik diyet uygulanan diyabetli grupta anlamlı bir değişiklik gözlenmedi.

Sonuç: Bulgularımız sıçanlarda ketojenik diyet uygulamasının anksiyete oluşturduğunu, diyabet gelişimiyle birlikte bellek fonksiyonunun bozulduğu ve anksiyete geliştiğini ayrıca diyabet gelişiminden sonra ketojenik diyetin bozulan kognitif fonksiyonlarda değişiklik oluşturmada da açlık kan glukoz seviyelerini düşürmede etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ketojenik diyet, kognitif fonksiyon, Tip2 Diyabet, anksiyete.

SS-05

MEDIAL SİNGULAT KORTEKS; GÖRSEL-MEKANSAL PATERN AYRIMINI GERÇEKLEŞTİREN ALAN MIDIR?

Sakine Erdem

ORCID: 0009-0008-9206-5990

erdemsakine.4@gmail.com

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kastamonu, Türkiye

Ayşegül Gönen

ORCID: 0009000212693628

aysegullgoneen@gmail.com

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kastamonu, Türkiye

Demet Ünalmiş Aykar

ORCID: 0000-0003-1032-4458

demetunalmiş@gmail.com

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı,
Kastamonu, Türkiye

Zülal Kaptan

ORCID: 0000-0002-2641-9534

zulalkaptan@gmail.com

Beykent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Bünyamin Ece

ORCID: 0000-0001-6288-8410

bunyaminece@kastamonu.edu.tr

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı,
Kastamonu, Türkiye

Emine Petekkaya

ORCID: 0000-0002-5366-2425

eminepetekkaya@gmail.com

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Kastamonu

Amaç: Bu çalışma, patern ayrımı, patern tamamlama ve görsel tanıma performansları sırasında ilgili beyin alanlarının işleyişteki rolleri ile bazal metabolik aktivite belirteçlerinden kortizol ve glikoz düzeyleri ile ilgisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: 20 gönüllü Tıp Fakültesi öğrencilerinden oluşan katılımcılardan volbrain.net üzerinde analiz yapılmak üzere 3 boyutlu volümetrik MR görüntüleri elde edildi. Sirkadiyen ritm dahilinde kortizol ve glikoz düzeyleri için sabah aç karnına kan örnekleri alındı. Katılımcılara ayrıca patern ayrımı, patern tamamlama ve görsel tanıma testleri uygulandı.

Bulgular: Patern ayrımı skorları ile medial singulat gyrus'un total alanı ve sol medial singulat gyrus hacimleri arasında pozitif yönde orta düzeyde (sırasıyla; $p=0,048$, $p=0,020$), patern tamamlama skorları ile sol CA1 arasında negatif yönde orta düzeyde ($p=0,034$), sağ thalamus ve sol thalamus hacimleri arasında pozitif yönde orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişkiye rastlandı (sırasıyla: $p=0,024$, $p=0,016$). Metabolik profil ölçümlerinden glukoz ile sağ DG, sağ parahippocampal gyrus ve sol cuneus arasında (sırasıyla: $p=0,044$, $p=0,046$, $p=0,028$) arasında anlamlı ilişki bulundu. Kortizol ile patern ayrımı skorları arasında ($p=0,020$) pozitif yönde orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişkiye rastlandı.

Sonuç: Görsel mekânsal hafızanın oluşturulması ve geri çağırılması sırasında aktif olan hipokampal formasyon bağlantılarının genişletilmiş papez devresinin singulat korteks ve thalamus bağlantısı doğrulanmıştır.

Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Öğrenci Projeleri kapsamında desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Patern ayrımı, patern tamamlama, görsel tanıma, singulat korteks

SS-06

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE EĞİTİMİN EMPATİ DÜZEYİ VE YÜZ GÜVENİLİRLİĞİNİ DEĞERLENDİRMEYE ETKİSİ

Ahmet Şahin

ORCID: 0009-0006-1967-6774

19080211132@ybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Buse Akman

ORCID: 0009-0006-7631-7073

19080211034@ybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Nur Efsan Akıncı

ORCID: 0000-0001-8490-1663

neakinci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7472

halilkul@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve

Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Yüz güvenilirliği, bir kişinin yüz ifadelerini ve mimiklerini okuyarak duygusal durumunu veya niyetini anlama yeteneğidir. Empati ise, insanların bakış açısını anlayarak kendimizi onların yerine koyma yeteneğidir. Literatüre baktığımızda tıp fakültesi öğrencileriyle yapılmış bu kavramlarla ilgili çalışmalar sınırlıdır. Amacımız, tıp fakültesi öğrencilerinin alınan eğitimle empati düzeyleri ve yüz güvenilirliği arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitime yeni başlayan ve eğitiminin sonlarında olan toplam 141 öğrenci katılmıştır. Öğrenciler dönem 1 ve dönem 5 olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Empati düzeyini ölçmek için 20'si nötr, 40'ı empatiyi ölçen toplamda 60 sorudan oluşan Baron-Cohen Empati Ölçeği kullanılmıştır. Yüz Güvenilirliği değerlendirmesi ise OpenSesame uygulaması üzerinden 60'ı güvenilirliği ölçmeye yönelik, 10'u nötr, toplamda 70 insan yüzü gösterilerek yapılmıştır. Öğrencilere gösterilen yüz fotoğraflarında "bu yüz güvenilir mi?" diye sorulmuş, "evet / hayır" yanıtları kaydedilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin 92'si erkek, 49'u kadın olup yaş ortalamaları $21,06 \pm 0,01$ ve 70'i dönem 1, 71'i ise dönem 5'tir. Dönem 5 öğrencilerinin, dönem 1 öğrencilerine kıyasla yüz güvenilirliği değerlendirmesinde Mann-Whitney U istatistik testine göre anlamlı farklılık bulduk. Spearman Korelasyon analizine göre tüm öğrenciler arasında, empati testinden yüksek puan alanların, yüz güvenilirliğini daha iyi değerlendirebildiğini belirledik.

Sonuç: Alınan tıp eğitimindeki klinik stajların ve hastanede geçirilen interaktif sürecin kişilerin doğru karar vermelerini olumlu etkilediği şeklinde yorumladık. Öğrencilerin; beşinci sınıfta küçük staj gruplarına bölünmesi, hocalarla, hastalarla, hemşire, sekreter gibi hastane personeliyle etkileşiminin artmasıyla daha doğru bir yüz güvenilirliği analizi yaptığımızı bulduk. Hekim adayları içinde daha iyi empati kurabilenlerin, yüzlerin güvenilirliğini daha iyi değerlendirebildiğini de saptadık.

Anahtar Kelimeler: Empati, güvenilirlik, tıp fakültesi öğrencileri, tıp eğitimi, hekim.

SS-07

ACIL SERVİSE İNTİHAR GİRİŞİMİYLE BAŞVURAN HASTALARIN BİLİŞSEL VE AFEKTİF ZİHİN DURUMLARININ İNCELENMESİ

Melih Çamcı

ORCID: 0000-0003-4797-0816

drmelih112@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Acil Tıp Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sümeyyenur Kumtepe

ORCID: 0000-0001-8938-1281

snk_2014@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı

Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: İntihar girişiminde bulunan bireylerde bilişsel ve afektif zihin kuramlarında bozulmalar olduğu bilinmektedir. Bu bireylerin tıbbi ilk değerlendirilmesi acil servislerde yapılmaktadır. Çalışmamızın amacı; acil servise intihar girişimi sebebi ile başvuran hastaların, bilişsel ve afektif zihin kuramlarındaki etkilenimi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Acil Tıp Kliniği'ne intihar girişimi sebebiyle başvurmuş hastalara indirgenmiş Edinburgh Sosyal Biliş Testi'nin (ESCoT) bilişsel ve afektif zihin kuramı alt testleri uygulanmıştır. Biri deneme olmak üzere 7 farklı kurguya sahip animasyon 10 hastaya izletilmiştir. Animasyonlar hastalara gösterilerek "Animasyondaki kişi ne düşünüyor?", "Animasyondaki kişi ne hissediyor?" soruları yöneltmiş ve verdikleri cevaplar kayıt altına alınmıştır.

Bulgular: Ön çalışmaya yaş ort. 29.22 ± 7.44 olan 10 hasta (6 kadın, 4 erkek) dahil edilmiştir. İntihar girişiminde bulunan bireylerin bilişsel zihin kuramında ($t=0.21$, $p=0.83$, $df=9$, $ort=10.4 \pm 2.9$) ve afektif zihin kuramında ($t=-1.46$, $p=0.17$, $df=9$, $ort=10 \pm 3$) istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte normatif değerlerden daha düşük ortalamalar gözlenmiştir. Toplam ESCoT puanında testin normatif değerleri ile karşılaştırıldığında anlamlı derecede ($t=-2.88$, $p=0.01$, $df=9$, $ort=41.6 \pm 8.99$) düşüş gözlenmiştir.

Sonuç: İntihar girişiminde bulunan hastalarda kendi öz benliğine yönelmesi sonucu ortaya çıkan eylemin beyindeki bozulmuş afektif etkilenimden kaynaklanabileceği şeklinde yorumlanmıştır. Bu davranışın ortaya çıkması ve eyleme dönüşmesi yanlış karar verme, benlik, özbenlik, saldırganlık ve yok etme gibi bilişsel parametrelerin çatışmasından kaynaklanıyor olabileceği düşünülmüştür. Çalışmanın daha fazla katılımcı sayısı ile devam edilmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İntihar girişimi, acil servis, ESCoT, zihin kuramı.

SS-08

YÜZ GÜVENİLİRLİĞİ YARGILARI VE DİKKATLİ KARAR VERME STİLİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: SAĞLIKLI BİREYLERDE

Burcu Tutuk

ORCID: 0000-0001-7059-3305

burcututuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Yüzler, diğer insanlar hakkında ana bilgi kaynağıdır. Bu bilgi, insanların yüzleri çekicilik, baskınlık, agresyon gibi özellik boyutunda değerlendirilmesini kapsar. Yüzlerin genel değerlendirmesi güvenilirlik yargıları üzerinden yapılabilir. Dikkatli karar verme stiliyle güvenilirlik yargıları arasında ilişki hala belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışmada, karar verme stiliyle yüz güvenilirliği yargıları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda 123 kişiye Melbourne karar verme ölçeği II'nin dikkatli karar verme stili alt alanı uygulanmıştır. Yüz ifadesinin güvenilirliğine karar vermek için 70 farklı fotoğraf katılımcılara gösterilmiş ve bu yüzlerin güvenilir olup olmadığı sorulmuştur. Bu yüz fotoğrafları +3, +2, +1, nötr, -1, -2, -3 olarak derecelendirilen pozitif, negatif ve nötr ifade formlarına sahiptir. İstatistiksel analizde, yüz güvenilirliği skorları ile dikkatli karar verme stili sonuçları arasındaki ilişki düzeyi için Spearman'ın sıralama korelasyonu yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların 68'i kadın ve yaş ortalamaları $39,5 \pm 0.02$ 'dir. Dikkatli karar verme stili ile yüz ifadesinin güvenilirliği toplam ($r=0.533$, $p=0.001$) ve negatif değerlikli yüz skorları arasında orta kuvvette pozitif bir

ilişki bulunmuştur ($r=0.323$, $p=0.001$). Dikkatli karar verme stili ile +3 değerlikli ($r= 0.289$, $p=0.001$), toplam pozitif değerlikli ($r=0.241$, $p=0.008$), -1 ($r=0.251$, $p=0.005$), -2 ($r=0.266$, $p=0.003$) ve -3($r=0.295$, $p=0.001$) değerlikli yüzlerin skoru arasında zayıf pozitif bir ilişki bulunmuştur. Dikkatli karar verme stili skorları arttıkça katılımcıların yüz ifadelerinin güvenilir veya güvenilir olmadığını doğru bilme sayısı da artmıştır.

Sonuç: Dikkatli karar verme stili ve yüz ifadesinin güvenilirliği yarguları birbiriyle ilişkilidir. Dikkatli karar verme süreçlerinde etkin kullanılan ayrınıtılı olarak değerlendirme özellikle negatif değerlikli yüz ifadelerinin analiz edilip tanınmasında kendini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Yüz güvenilirliği, dikkatli karar verme, negatif değerlik.

SS-09

BEYİN VE SINIR CERRAHİSİ OPERASYONU ÖNCESİ VE SONRASI HAYALİ YÜZLERDE ÇOCUKLAR ERKEK CİNSİYETİ ALGILAR

Harun Demirci

ORCID: 0000-0003-2213-5953

drharundemirci@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi,
Cerrahi Tıp Bilimleri, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Yağmur Naz Vergül

ORCID: 0009-0007-9846-0580

ynvergul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Merve Şahin

ORCID: 0000-0002-9847-6845

sahin.mervemed@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Hatice Ceyda Yılmaz

ORCID: 0009-0000-9142-0892

hceydayilmaz1@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi,
Cerrahi Tıp Bilimleri, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Pinar Özışık

ORCID: 0000-0001-5183-8100

pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi,
Cerrahi Tıp Bilimleri, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Amaç: Çocuklar oyunlarda nesnelere hayali bir yüz atayıp cinsiyet atfedebilirler. Hayali yüz, bireylerin, tipik olarak görsel formda, açık tanımı olmayan uyarılardaki anlamlı kalıpları, şekilleri veya yorumları algıladığı bir tür yanılsamayı tanımlar. 10 yaş civarındaki çocuklar, saç gibi dış etkenlerin yokluğunda bile yetişkin kişilerin yüzlerini cinsiyete göre doğru bir şekilde belirleyebilmektedirler. Çocuklarda nörolojik ya da psikiyatrik hastalık tanısı yokluğunda yüzlerin cinsiyet algısının değişkenliği hala araştırılmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız beyin ve sinir cerrahisi operasyonu öncesi ve sonrası çocukların hayali yüzlerdeki cinsiyet algısını ve bunun süresini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya Ankara Şehir Hastanesi'nde Pediatrik Beyin cerrahisi ünitesinde preoperatif dönemde ve postoperatif dönemde ameliyat geçiren 7 çocuk dahil edildi. Çocuklara hayali yüz fotoğrafları sunuldu ve “yüz görüp görmedikleri; görüyorsanız kadın yüzü mü erkek yüzü mü” diye soruldu. Verilen yanıtlar ve reaksiyon zamanları analiz edildi. Analiz için SPSS 29.0.2.0 kullanıldı. İstatistik olarak Shapiro-Wilk testine göre normal dağılım gösteren gruplara t testi yapıldı.

Bulgular: Çocuk hastaların yaş ortalaması $12,3\pm 0,03$ ve 5'i erkek, tüm çocukların zekâ düzeyleride normaldi. Çocuklar preoperatif dönemde ve postoperatif dönemde hayali yüzleri kadın yüzünden daha çok erkek yüzü olarak algıladılar. Preoperatif ve postoperatif dönemde yüz ve hayali yüz fotoğraflarına verilen süreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t(14)=10.845, p<0,001$).

Sonuç: Çocukların kendi cinsiyet kimliklerine bakmaksızın hayali yüzlerde kadın yüzü yerine erkek yüzü görme konusunda güçlü bir yargıya sahip olduklarını bulduk. Çocuklar her zaman hayali yüzlere bir cinsiyet atamazlar ama biyolojik bir cinsiyet tercih edecekleri zaman erkek yüzü algılamasının yüksek olması toplumsal normlarda güçlü bir erkek önyargısı olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: hayali yüz, cinsiyet, Pediatri, beyin cerrahisi, sinirbilim.

SS-10

KERATOKONUSLU HASTALARIN ODYOLOJİK DEĞERLENDİRİLMESİ

Veli Gençay Sungur

ORCID: 0000-0003-2454-5067

gencaysungur@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Nilüfer Yeşilirmak

ORCID: 0000-0002-8632-2873

nilufer.yesilirmak@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Cengiz Candan

ORCID: 0009-0004-7347-5602

odyccandan1@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Yeni doğan Ünitesi, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada keratokonus tanısı almış hastaların odyolojik durumunun sağlıklı kontrollerle kıyaslanarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Prospektif vaka-kontrol çalışmasına keratokonus tanısı almış hastaların ve kontrol grubu olarak hiçbir hastalığı olmayan sağlıklı gönüllülerin dahil edilmesi planlanmıştır. Tüm hastalara saf ses ve yüksek frekans

odyometrisi, immitansmetrik ölçümler, otomatik işitsel beyin sapı yanıtı, transient otoacoustic emissions (TEOAE) ve distortion product otoacoustic emissions (DPOAE) testleri uygulanmaktadır. Hasta ve kontrol grupları arasındaki odyolojik test sonuçları karşılaştırılacaktır.

Bulgular: Çalışmanın ön sonuçlarında 12 keratokonus hastası (7 erkek, 5 kadın) ve 12 sağlıklı gönüllü (6 erkek, 6 kadın) değerlendirilmiştir. Hasta grubunun otoskopik incelemesinde 4 hastada kulak zarı problemleri gözlenmiştir. Hasta grubundaki diğer 8 hastanın kulak zarları doğal bulunmuştur. Kontrol grubunun otoskopik incelemesinde 12 hastanın da kulak zarları doğal görünümde bulunmuştur. Kontrol grubunda 2000 ve 4000 Hz'deki akustik refleks değeri keratokonus grubundan anlamlı şekilde yüksek saptanmıştır ($p=0.033$; $p<0.05$). Grupların diğer akustik refleks ölçümlerinde anlamlı farklılık gözlenmemiştir (tüm p değerleri >0.05). Otomatik işitsel beyin sapı yanıtı testi ölçümlerinde V. dalga hasta grubu ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır (p değerleri >0.05). TEOAE ve DPOAE testlerinde ise hasta grubunda 3 hastadan cevap alınamamıştır, kontrol grubunda tüm gönüllülerden cevap alınabilmiştir. TEOAE ve DPOAE test sonuçlarında hasta ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p=0.029$; $p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın ön sonuçlarına göre keratokonuslu hastalarda işitme kaybı ve koklear lezyon sorunları gözlenmiştir. Çalışmanın ileri sonuçları hastalığın etyopatolojisine ışık tutabilecek bilgiler sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, işitme testi, otoakustik emisyon, işitsel beyin sapı yanıtları, koklea.

SS-11

MOGAD OLGULARINDA SUBKLİNİK OPTİK NÖRİT OLGULARINDA YENİLİKÇİ BİR BELİRTEÇ OLARAK OCT KULLANIMI

Dilcan KOTAN

ORCID: 0000-0002-8624-6321

dilcankotan@yahoo.com

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji A.D., Sakarya, Türkiye

Levent AVCI

ORCID: 0009-0009-2798-8526

leventavci07@gmail.com

S. B. Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Sakarya,
Türkiye

Burçin ÇAKIR

ORCID: 0000-0002-8578-4929

b_koklu@yahoo.com

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları A.D., Sakarya, Türkiye

Nilgün ÖZKAN AKSOY

ORCID: 0000-0003-1107-9546

nilgun_ozkan@yahoo.com

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları A.D., Sakarya, Türkiye

Seren KAPLAN GÜNGÖRDÜ

ORCID: 0000-0003-0597-3576

serenkaplan.09@gmail.com

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları A.D., Sakarya, Türkiye

Amaç: MOGAD son yıllarda tanımlanmış otoimmün demiyelizan bir spektrum bozukluğudur. Klinikte en sık ON bulgularıyla izlenmektedir. Çalışmamızda MOGAD tanılı olguların optik tutulumu incelenmiş, ON yakınması olmayan olgular için subklinik bulgular, takip ve tedavisinde optik bulgular

incelenmiştir ve nadir bir klinik prezentasyon olarak WEBİNO olgusu sunulmaktadır.

Gereç ve Yöntem: SB Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Nöroloji Anabilim Dalı'nda 2017-2023 yılları arasında yakınmaları başlayan, anti-MOG antikoru pozitif saptanan 16 olgu retrospektif olarak, demografik, klinik, serolojik ve laboratuvar verileri yönüyle incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza anti-MOG antikoru pozitif 5 erkek ve 11 kadın toplam 16 olgu dâhil edilmiştir. Optik tutulumu olan 8 olgu (%50), subklinik göz tutulumlu 5 olgu (%31,25), göz tutulumu olmayan 3 olguyu (%18,75) inceledik. Göz tutulumu olan olguların 3'ünde (%37,5) bilateral ON öyküsü, 4'ünde (%50) unilateral ON öyküsü, 1'inde (%12,5) WEBİNO öyküsü mevcuttu. Optik etkilenimli olan %75 gözde, subklinik optik etkilenimli %20 gözde RSLT kalınlığında inceleme izlendi. Bu olguların RSLT kalınlığı sırasıyla ortalama 78,35 μ (16,4) ve 88,8 μ (9,6) idi.

Sonuç: MOGAD olgularımızda RSLT kalınlığında inceleme literatür ile uyumludur. OCT klinik ve subklinik göz tutulumlu olgularda oftalmolojik hasarın tespitinde VEP tetkikine göre daha duyarlı bulunmuştur. WEBİNO ile prezente olan olgunun OCT ile bilateral RSLT kalınlığında inceleme tespit edilmiş olup VEP tetkiki normaldir. OCT ile MOGAD hastalarında RSLT kalınlığı ölçümü yapılarak erken ve ayırıcı tanısında kullanılabilen ve optik etkilenimin tanı ve takibinde yararlanılabilmektedir. Çalışmamızda en çarpıcı bulgu subklinik olgularda ON bulgularının yanı sıra WEBİNO ile prezente olan dünyada ikinci vaka bildirilmiştir. Bu çalışmada OCT'nin MOGAD tanı ve takibinde önemli yeri gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: MOGAD, subklinik, göz.

SS-12

MULTİPLE SKLEROZLU BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ VE BİLİŞSEL PERFORMANS ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Emine İpek Halatçı

ORCID: 0000-0001-8336-953X

emineipekhalatci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek
Yüksekokulu,
Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye

Hilal Aslan

ORCID: 0000-0002-6944-0595

hilalasan@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye

Aybike Erkoç

ORCID: 0009-0006-4090-1817

aybikeerkoc@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Nezahat Özgül Ünlüer

ORCID: 0000-0003-2314-0738

nunluer80@yahoo.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
Fakültesi, Ankara, Türkiye

Gönül Vural

ORCID: 0000-0002-1245-7273

gonulvrl@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Bilimler,
Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Multiple Sklerozlu (MS) bireylerde bilişsel bozukluklar görülebilmektedir. Ayrıca ağrı, yorgunluk, güçsüzlük vb. semptomlardan dolayı bireylerin fiziksel aktivite seviyeleri azalabilir, bu durumda bilişsel performansları üzerinde olumsuz etki yaratabilir. Çalışmamızın amacı MS'li bireylerin fiziksel aktivite düzeylerinin bilişsel performanslarıyla ilişkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 17 MS'li birey ve 12 sağlıklı birey dahil edildi. MS'li bireylerin özür düzeyi Genişletilmiş Özürlülük Durum Ölçeği ile değerlendirildi. Demografik ve hastalıkla ilgili tanımlayıcı bilgilerine ek olarak fiziksel aktivite düzeyi Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (UFFA) ile, bilişsel fonksiyonlar Bilişsel Esneklik Envanteri (BEE), Üst Bilişler Ölçeği-30 ve İz Sürme Testi ile değerlendirildi.

Bulgular: MS'li bireylerin yaş ortalaması $42,52 \pm 11,07$ yıl, sağlıklı bireylerin yaş ortalaması $39,58 \pm 10,64$ yıldır. Çalışmaya dahil edilen her iki gruba ait yaş ($p: 0,425$), boy ($p: 0,841$) ve vücut kütlelerinin ($p: 0,807$) benzer olduğu bulundu. MS'li bireyler ve sağlıklı kontroller karşılaştırıldığında; MS'li bireylerin fiziksel aktivite düzeylerinin sağlıklı kontroller ile farklı olmadığı ($p > 0,05$), Üst Biliş Ölçeği- 30 puanlarının daha yüksek olduğu ve İz Sürme Testinin her iki bölümünü de daha uzun sürede tamamladıkları bulundu ($p < 0,05$). Yapılan korelasyon analizinde ise MS'li bireylerin fiziksel aktivite düzeyi ile bilişsel performansı değerlendiren ölçeklerden hiçbiri ile anlamlı ilişki bulunmazken ($p > 0,05$), sağlıklı kontrollerde fiziksel aktivite düzeyi ve İz Sürme Testinin B bölümünde anlamlı ilişki bulundu ($p < 0,05$).

Sonuç: MS'li bireylerin bilişsel performans düzeyleri sağlıklı bireylere göre daha düşüktür. MS'li bireylerde erken dönemden itibaren bilişsel fonksiyonları değerlendirirken fiziksel aktivite düzeyi de sorgulanabilir. Daha fazla örneklem grubunda ve farklı MS alt tiplerini içeren çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Multiple skleroz, fiziksel aktivite, bilişsel performans.

SS-13

FEBRİL KONVÜLSİYONLARDA DEMOGRAFİK VE KLİNİK FAKTÖRLER

Furkan Tosun

ORCID: 0009-0004-0789-3187

furkantsn.562@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Doğukan Çanakçı

ORCID: 0009-0000-9357-3761/

canakcidogukan6@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Cansu Onur

ORCID: 0000-0001-9932-1354

cansuonur2020@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Muhammed İhsan Girgin

ORCID: 0009-0001-6982-9728

girginihsan0@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Hamit Özyürek

ORCID: 0000-0003-4663-7157

hozyurekibu@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk Nöroloji, Ankara, Türkiye

Amaç: Febril konvülsiyonlar (FK), 6 ay ile 5 yaş arasındaki çocuklarda sıkça görülen ve acil servise başvuru sebebi olan nöbetlerdir. Bu çalışma, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'ne FK nedeniyle başvuran hastaların kapsamlı bir analizini sunarak FK ile ilişkili demografik, klinik ve laboratuvar faktörleri incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Ocak-Temmuz 2021 tarihleri arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Çocuk Acil Servisi ve Çocuk Nöroloji Kliniklerinde FK tanısı alan hastaların verileri retrospektif olarak analiz edilmiştir. Demografik bilgiler, klinik bulgular, nöbet özellikleri, ailesel epilepsi öyküsü ve görüntüleme sonuçları elektronik hasta kayıt sisteminden toplanmıştır. Afebril nöbetler, metabolik bozukluklar, merkezi sinir sistemi anormallikleri ve elektrolit dengesizlikleri dışlanmıştır. İstatistiksel analiz için SPSS 27 programı kullanılmış ve etik izin alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya toplam 81 hasta dahil edilmiştir. Hastaların %60,49'u basit FK, %39,50'si ise kompleks FK tanısı almıştır. Erkek cinsiyet oranı (%55,6) kızlardan fazladır (44,4). Ortalama ilk nöbet yaşı $16,5 \pm 7,5$ aydır. Hastaların %39,5'i 12 yaş aylık veya daha küçük, %48,1'i 13-24 aylık, %11,1'i 25-36 aylık ve %1,2'si 36 aydan büyüktür. Basit FK'li hastalarda akrabalık oranı %32,7 iken kompleks FK'de bu oran %18,8'dir. Birinci derece akrabalarda FK öyküsü hastaların %43,2'sinde, epilepsi öyküsü ise basit FK'li hastalarda %30,6, kompleks FK'li hastalarda ise %12,5 oranında görülmüştür. EEG sonuçları 69 hastada mevcuttur. Bu hastaların 62'sinde normal EEG paterni, 7'sinde ise patolojik EEG bulguları saptanmıştır.

Sonuç: FN'ler erkek çocuklarda daha sık görülür ve tipik olarak 13-24 ay arasında ortaya çıkar. Akrabalık, basit FN insidansını artırır ($p=0,039$). Ailede epilepsi öyküsü olması FN riskini artırır. FN sonrası EEG'ler genellikle normaldir.

Anahtar Kelimeler: Akrabalık, EEG, aile öyküsü, febril nöbetler.

SS-14

AURALI MİGREN VAKASINDA KURU İĞNE VE EGZERSİZ UYGULAMASI

Kerim Çağrı Akdağ

ORCID: 0009-0000-8163-3763.

Physiotherapy and Rehabilitation, Institute of Health Sciences, Necmettin Erbakan University, Konya, TURKEY

Fatma Nur Takı

ORCID: 0000-0003-1548-7213

Physiotherapy and Rehabilitation, Şeydişehir Kamil Akkanat Faculty of Health Sciences, Necmettin Erbakan University, Konya, TURKEY

İsmail Eseoğlu

ORCID: 0000-0002-8184-8841

Department of Vocational School of Health Services, Faculty of Medicine, Dokuz Eylul University, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farmakolojik tedaviye yanıt vermemiş auralı migren vakasında tamamlayıcı tıp yöntemi olan kuru iğne tekniğinin, ayrıca fizik tedavinin önemli modalitelerinden biri olan egzersizin tedaviye sunacağı etkileri tartışmaktır.

Gereç ve Yöntem: Haftada 1 gün olacak şekilde 5 seans kuru iğne uygulaması yapılmıştır. Buna takiben haftada 1'i seans içerisine dahil olmak üzere 3 kez boyun ve sırt egzersizleri yapılmıştır. Kuru iğne yapılan bölgeler, el de palmar bölgede median sinire yönelik, yüz ve boyunda ise kasların trigger noktasına statik kuru iğneleme uygulanmıştır. Boynu ve sırt kaslarında germe ve kuvvetlendirme egzersizleri yaptırılmıştır. Beck Depresyon ve Sf-36 ölçekleri kullanılmıştır. Seans öncesi ve seanstan sonra takibe alındığı 8 haftalık sürecin ardından ölçekler karşılaştırılmıştır.

Bulgular: 22 yaşında, 57 kg, 166 cm boyunda kadın hasta, atak sırasında VAS= 9-10 ve atak sıklığı nedeniyle tarafımıza başvurmuştur. Vaka özgeçmişinde, 12 yıl önce auralı migren tanısı konulmakla birlikte, atak sırasında

şiddetli seviye de el ve üst ekstremitelerde uyuşması öyküsünde mevcut. Daha öncesinde kullanmış olduğu analjezik ve antidepresan ilaçlardan yeterli sonuç alınmamış olup, tarafımıza yönlendirilmiştir. Hastanın fiziksel muayenesinde hafif düzeyde kifoz ve servikal düzleşme gözlemlenmiştir. Hastadan aydınlatılmış rıza formu alınmış olup, yüz, el ve boyunda kuru iğne uygulanmış olup, boyun ve sırta yönelik egzersizler uygulanmıştır.

Sonuç: 5.Seansın sonunda atak esnasındaki üst ekstremitelerde kasılmalarının sona erdiğini ve atak süresi ve etkisinin 24-48 saatten 4-5 saatlere indiği gözlemlenmiştir. Atak sayısında ise ayda 3-4 ataktan, 3 ayda 1 olacak şekilde atak sayısı düşürülmüştür. Beck depresyon ölçeğinde anlamlı düşüş gözlemlenmiştir. Sf-36 da ise seans öncesi ve takip sonrası değerler türk ortalamasının anlamlı düzeyde altında olsa da, kendi aralarında anlamlı yükseliş göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kuru iğne, Egzersiz, Ağrı, Auralı Migren.

SS-15

GÖRSEL AURALI MİGREN HASTALARINDA PATERN GÖRSEL UYARILMIŞ POTANSİYEL TESTİ SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ahmet Selçuk Çobanoğlu

ORCID: 0009-0000-4461-9532

ahmetselekcukcobanoglu@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi,
Göz Hastalıkları, Ankara, Türkiye

Mualla Hamurcu

ORCID: 0000-0002-2479-3004

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi,
Göz Hastalıkları, Ankara, Türkiye

Neslihan Bayraktar Bilen

ORCID: 0000-0002-6600-6822

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi,
Göz Hastalıkları, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada ataklar arası dönemdeki görsel auralı migren hastalarının patern görsel uyarılmış potansiyel testi (pVEP) sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada iki grup oluşturuldu. Birinci grupta kontrol grubu olarak sağlıklı 25 gönüllü değerlendirildi. İkinci grupta ise görsel auralı migren tanısı olan ve ataklar arasındaki dönemde bulunan 35 kişi değerlendirildi. Gruplara pVEP testi çekildi. Gruplar test sonuçlarına göre karşılaştırıldı.

Bulgular: İki grup arasında pVEP sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gözlenmiştir. İkinci grupta P100 ve N75 amplitüdüleri birinci gruba göre anlamlı olarak artmış (sırasıyla $P = 0.025$ ve $P = 0.007$) ve P100 latansı anlamlı olarak azalmıştır ($P = 0.022$).

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre görsel auralı migren hastalarında ataklar arasındaki dönemde pVEP dalga amplitüdlerinde değişiklikler bulunması ataklar arası dönemde kortekste hipereksitabilite olabileceğini gösterebilir. Çalışma sonuçlarının daha geniş hasta gruplarıyla ve daha fazla merkezde yapılan çalışmalarla desteklenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Migren, aura, baş ağrısı, pVEP.

SS-16

KINOLON KULLANIMI İLE GELİŞEN DELİRYUM TABLOSU

Gölnur Kul

ORCID: 0000-0001-7317-3461

gkul2004@gmail.com

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve
Klinik Mikrobiyoloji, Ankara, Türkiye

Ahmet Güloğlu

ORCID: 0009-0006-0539-5613

dr.ahmetguloglu@gmail.com

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve
Klinik Mikrobiyoloji, Ankara, Türkiye

Amaç: Florokinolonlar ölkemizde hastanelerde sık kullandığımız ve ayak-tan sık reçete edilen ilaç gruplarından biridir. Acil servisler ve polikliniklerde idrar yolu enfeksiyonları, alt solunum yolu enfeksiyonları gibi pek çok endi-kasyonda kullanılmaktadır. Kinolon grubu ilaç kullanımına bağlı gelişen sant-ral sinir sistemi (SSS) yan etkileri ilacın piyasaya ilk sunulduğu zamanlarda belirtilmiştir (1). Kinolonların; olası SSS etkilerinin gammaaminobutirik asid (GABA) ve N-metil D-aspartat reseptörlerine olan afinitelerinden kaynaklan-dığı düşünölmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bildirimizde olgu sunumu paylaşılmıştır.

Bulgular: 82 yaşında bayan hasta, acil servise son iki gündür yakınlarını tanyamama, sürekli bağırıp çağırma, uykuya meyillenme, küfürlü konuşma, bilinç bulanıklığı, hallüsinasyon ve görme şikayetleriyle getirildi. Özgeçmi-şinde kontrollü hipertansiyon dışında bir özellik bulunmayan hastaya 2 gün önce idrarda yanma, sık idrara çıkma şikayetiyle aile hekimine gitmesi üzeri-ne, siprofloksasin 500 mg 2x1 başlandığı öğrenildi. Yakınları klinik tablonun ilaçları aldıktan bir gün sonra başladığını ifade etti. Tarafımızca ve nöroloji tarafından değerlendirildi. Hastanın deliryum tablosunda olduğu düşünöldü. SSS enfeksiyonu ön tanısı ile lomber ponksiyon yapılması istendi ancak hasta yakınları kabul etmedi. Nöroloji deliryum ön tanısı ile tedavi başladı. Yatışı-

nın ikinci gününde çekilen EEG de epileptiform dalga gözlenmedi. Siprofloksasin kesildi. Yatışının ikinci gününden itibaren bilinç açık, ajitasyonları, halüsinasyonları kalmamış, yer, zaman oryantasyonu oluşmuştu.

Sonuç: Antibiyotiğe bağlı nöropsikiyatrik belirtilerin görüldüğü vakaların çoğunda özellikle sefalosporinler ve makrolidlerin rol oynadığı bilinmektedir. Florokinolon ilişkili deliryum vakaları nadir bildirilmiştir. Kinolonlar SSS’de GABA reseptörleri aracılığıyla nöbet eşliğini düşürebilir. İleri yaş hem deliryum tablosunun oluşumunda hem de siprofloksasin kullanımına bağlı nörotoksik yan etkilerin oluşumunda bir risktir. Yaşlı hastalarda antibiyotiklerin seçiminde yan etki profili detaylı değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: deliryum, flurokinolon, yan etki.

SS-17

YENİ TEDAVİLERİN ODAĞINDA BİR EPİLEPSİ SENDROMU: CDKL5 EKSİKLİĞİ HASTALIĞI VAKA SERİSİ

Delil Serhat Yigit

ORCID: 0009-0008-7169-7884

srht.ygt.41024@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Kliniği, Ankara, Türkiye

Ahmet Cevdet Ceylan

ORCID: 0000-0003-4938-3420

acceylan@yahoo.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Kliniği, Ankara, Türkiye

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Tıbbi Genetik ABD, Ankara, Türkiye

Amaç: “CDKL5 eksikliği hastalığı” erken başlangıçlı ve tedaviye dirençli nöbetlerle seyreden bir gelişimsel epilepsi sendromudur. Gelişim basamaklarında geri kalma, beslenme bozuklukları, kortikal görme bozukluğu, uyku bozuklukları hastalarda görülebilmektedir. Xp22.13 bölgesinde bulunan CDKL5 geninde saptanan patojenik varyantlar bu fenotiple ilişkilendirilmiştir. Son yıllarda hastalığa yönelik tedavilerin ortaya çıkmasıyla hastalığın frekansının ve genotipinin anlaşılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 2019-2024 yıllarında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi’nde epilepsi nedeniyle 1224 hastaya yapılan epilepsi panelinin sonuçları geriye dönük olarak incelenmiştir. Panel, yeni nesil dizileme yöntemi ile epilepsi sendromuna yol açtığı bilinen 47 geni incelemektedir. 1224 hastadan CDKL5 geninde patojenik varyant saptananlar çalışma kapsamına alınmıştır. Bu hastaların klinik bulguları incelenmiştir.

Bulgular: 1224 hastanın 103 tanesinde patojenik varyant raporlanmıştır. 103 hastanın 7’sinde CDKL5 geninde hastalık nedeni olabilecek varyant saptanmıştır. Bu hastalarda saptanan altı farklı patojenik varyantın ikisi yanlış anlamlı, biri splice-site, ikisi anlamsız ve biri çerçeve kayması şeklinde transkripsiyona etki göstermektedir. Yanlış anlamlı varyantlar proteinin katalitik

bölgesini etkilerken, anlamsız mutasyonlar C-Terminus bölgesini etkilemektedir. NM_001323289.2:c.2546C>G (p.S849*) ve NM_001323289.2:c.2719_2737delATGGATCCTGGTTGGCATG (p.M907fs*) varyantları daha önce bildirilmemiş varyantlardır. İki hastamızda saptanan NM_001323289.2:c.533G>A (p.R178Q) çalışmalarda en sık görülen varyantlardan biridir ve daha ağır klinikle ilişkilendirilmiştir.

Sonuç: CDKL5 geni varyantları ağır fenotipik bulgulara sebep olan bir epileptik ensefalopati nedenidir. Kliniğimizde SCN1A'dan sonra en sık patojenik değişiklik saptanan gen olan CDKL5, tanı alan hastaların yaklaşık yüzde yedisinin nedeni olarak ön plana çıkmaktadır. Tedavi imkanlarının geliştirilmekte olması ve görece yüksek oranda görülmesi nedeniyle CDKL5 geninin yapısının incelenmesi; patojenik varyantların fenotipik etkilerinin değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: CDKL5, epilepsi, novel varyant, fenotip.

SS-18

MS HASTALIĞINDA UMUT VADEDEN TERAPÖTİK YAKLAŞIM: GLİAL HÜCRELERDEKİ İYON KANALLARI

Bilal Çiğ

ORCID: 0000-0001-7832-066X

bilalcig@gmail.com

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı,
Kırşehir, Türkiye

Amaç: Multipl skleroz (MS), merkezi sinir sisteminin (MSS) inflamatuvar ve nörodejeneratif süreçlerle karakterize otoimmün demiyelinizan bir hastalığıdır. Dünyada sayıca iki milyonu aşkın MS hastası mevcuttur. Demiyelinizasyon Ca^{+2} homeostazının bozulmasıyla karakterizedir. Kalsiyum açısından yüksek geçirgen geçici reseptör potansiyeli (TRP) ailesi hücrelerde ve dokularda yaygın olarak eksprese olan geniş bir ailedir. Bu çalışmada glial TRP katyonik kanallarının demiyelinizasyonun fizyopatolojisindeki düzenleyici rolünü ortaya koymayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Glial TRP katyon kanallarının MS modelindeki etkilerini patch-clamp kanal kayıtlarını ele alarak değerlendirdik. Fare beyni korpus kallozum bölgesindeki oligodendrositleri hedefledik.

Bulgular: Burada TRP kanallarının demiyelinizasyondaki potansiyel koruyucu rollerini ele aldık. İskemik miyelin hasarı, Ca^{+2} bağımlı gerçekleşmiş olup aksiyon potansiyeli yayılımını olumsuz etkilemiştir. TRP kanallarının genetik olarak silinmesi miyelin kaybını azaltmıştır. Bu veriler, TRP kanallarının terapötik bir hedef olarak düşündürmektedir.

Sonuç: TRP kanallarının inflamatuvar ve immün yanıtların erken savunma yanıtından kronik patolojik duruma geçişine olan katkısına özel önem verilmiştir. Her ne kadar TRP kanallarının gliadaki rollerine ilişkin anlayışımız henüz başlangıç aşamasında olsa da, son çalışmalar TRP eksikliğinin olgun oligodendrositlerin apoptozunu azaltarak kuprizon kaynaklı demiyelinizasyonu önemli ölçüde azalttığını bildirmiştir. Myelin hasarı sınırlamak için TRP süper ailesi umut verici yadsınamaz bir terapötik hedef olabilir.

Anahtar Kelimeler: MS hastalığı, demiyelinizasyon, oligodendrosit, TRP kanalları.

SS-19

COMPARISON OF CLOCK DRAWING TEST PERFORMANCE OF CHILDREN WITH LOW AND HIGH VERBAL WORKING MEMORY CAPACITY

Selin YILMAZ

ORCID: 0000-0001-9960-1321

yilmaz-selin@outlook.com

Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Objectives: Working memory, a cognitive system with limited capacity, can be an important source of many cognitive abilities. This study aimed to compare verbal working memory capacity with the performance of the Clock Drawing Test (CDT), which is an important planning, organizational skill, and executive function test, as well as being frequently utilized to evaluate neurological impairments in adults.

Methods: The sample group of the research comprised 94 (34 female and 60 male) non-clinical children aged between 11-13 ($\bar{x} = 12.32$, $SD=0.66$). Verbal working memory capacities and planning and organization skills of children were evaluated via the Wechsler Memory Scale-III Letter-Number Sequencing Subtest (LNS) and Clock Drawing Test (CDT), respectively. According to the average LNS test score, it was determined that the participants would be in the low and high working memory capacity groups.

Results: ANCOVA demonstrated that a significant difference was obtained between low and high verbal working memory capacity groups ($F(1, 91) = 4.907$, $p < .05$, $\eta^2 = .051$), after adjusting gender. Accordingly, CTD score of the high working memory group ($M = 3.65$) was higher than low working memory group ($M = 3.33$).

Conclusion: The findings indicated that CDT performance had increased with increasing working memory capacity. Particularly, working memory may be a significant determinant of CDT performance even when gender is eliminated. Consequently, it is proposed that cognitive rehabilitation programs depend on enhancing working memory capacity can increase high-level cognitive processes such as planning and organizational skills in childhood, a critical period regarding neuroplasticity.

Keywords: Executive functions, working memory capacity, neuroplasticity.

SS-20

INHIBITION OF NALOXONE-SENSITIVE FOOT-SHOCK INDUCED ANALGESIA BY DEXTROMETHORPHAN IN MICE; REVERSAL BY HALOPERIDOL

Tambay TAŞKIN

ttaskin@biruni.edu.tr

Biruni Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Objectives: Evidence for the activation of an internal system that suppresses the sense of pain has been demonstrated by experimental studies in which various stimuli can cause pain. In this study, an opioid type of intermittent foot-shock paradigm was used to activate endogenous pain suppressing system which was antagonized by naloxone. The results of this study open new insights developing new analgesic drugs to be used especially for neuropathic pain and fibromyalgia.

Methods: Animals used in this study were experimentally naive Swiss-Albino mice (23-34 g). Pain sensitivity was assessed by a device that enables us to perform radiant heat tail-flick test (Ugo Basil). Shock apparatus was an automatic reflex- conditioner modified such that 3 unescapable foot-shocks (2.5 mA) were applied intermittently having a duration of 42 s with an inter-shock interval of 18 s.

Results: Repeated measures two-way ANOVA was applied to determine the differences between the treatments. Difference scores of animals after the administration of dextromethorphan (1, 3, 10, 15 and 20 mg) compared to base line were statistically significant ($p<0.05$). A potent sigma-1 receptor antagonist haloperidol reversed the effects of dextromethorphan in all dose levels on tail-flick latencies ($p<0.05$).

Conclusion: A dose dependent reversal of foot-shock induced analgesia (FSIA) indicates that sigma-1 chaperones modulate antinociceptive mechanisms via suppressing endogenous opioid control. The results of this study open new insights developing new analgesic drugs to be used especially for neuropathic pain and fibromyalgia.

Keywords: Foot-shock, Sigma-1 receptor, Chaperones, Tail-flick, Opioid.

SS-21

AWARENESS OF BLUE LIGHT AND PROTECTION METHODS

Nilüfer Yeşilirmak

ORCID: 0000-0002-8632-2873

nilufer.yesilirmak@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Gunel Mahmudova

gunel.mahmudova.14@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Razan Eid

razan3ed@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Nourhan Hassanien

hassaniennourhan@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Objectives: To evaluate the awareness of harmful effects of the blue light and protection methods among university students.

Methods: A cross-sectional survey study. The survey consisting of 20 questions was administered online to university students in Ankara. Questions were including the harmful effects of blue light, blue light sources, blue light filters and protectors.

Results: Study included 387 university students. Vision problems were the most harmful effect of blue light according to 75.1% of the students. Phones, computers and televisions were the blue light sources according to 93.8% of the students. Of the students, 58.8% were using the blue light filter, 67.6% were knowing about blue light protective glasses, however only 26.9% wearing them. The average daily computer, smartphone and television usage time was 3.18 hours, 5.2 hours and 0.5 hours, respectively. Of the students, 71.5% were taking breaks when using electronic devices, while 28.5% were not, 56.2% were experiencing tired eyes, 49.7% headaches, 31.9% blurred vision, 30.8% dry eyes and 30.3% insomnia. 95.1% of the students were adjusting their setting to reduce the brightness. Participants from medical fields were more aware of blue light-related sleep problems and blue light protective glasses than the participants in other fields.

Conclusion: Blue light awareness was moderate among university students, however their awareness about protective methods and their use was quite low. This study will be a tool for raising awareness on this issue in terms of protecting the health of young people and subsequently the general society.

Keywords: Blue light, awareness of blue light hazards, blue light protection methods.

SS-22

GÜVEN DUYGUSU LAVANTA KOKUSU İLE DEĞİŞİR Mİ?

Nur Efşan Akıncı

ORCID: 0000-0001-8490-1663

neakinci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Tahir Kurtuluş Yoldaş

ORCID: 0000-0003-4950-9142

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Eski zamanlardan beri antibakteriyel, antiviral ve antiinflamatuvar gibi hastalıkların tedavisinde veya anksiyete ve uykusuzluk gibi durumların iyileştirilmesinde bitki kokuları kullanılmaktadır. İnsanlar koku uyarısını ruh hali ve çalışma performansı üzerindeki etkisinden dolayı kullanmaktadırlar. Ayrıca güzel ve çekici kokunun nöropsikolojik etkileri nedeniyle günlük yaşamda parfüm ya da oda kokusu tercih edilmektedir. Dışsal duyuşal uyarılardan biri olan kokunun, kişilerin güven veya öfke gibi duyguları nasıl etkilediği hala merak uyandıran bir bilimsel konudur. Bu çalışmadaki amaç, lavanta yağı kokusunun kişinin güven duygusunu nasıl değiştirdiğini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Gönüllü, sağlıklı ve koku alma bozukluğu olmayan 10 çalışma, 10 kontrol grubu olmak üzere 20 kişi çalışmaya dahil edilmiştir. Her iki grup da Sinirbilim laboratuvarındaki ses ve ısı yalıtımı olan faraday kafesinin içerisinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubuna koku uyararı olarak %100 saf soğuk sıkım lavanta yağı kokusu difuser aracılığı ile verilirken kontrol grubuna koku uyararı verilmeden güven duygusu değerlendirilmesi yapılmıştır. İstatistik analizi Ki Kare Testi ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda kontrol grubunda 5'i kadın 5'i erkek, çalışma grubunda 6'sı kadın 4'ü erkek ve toplam yaş ortalamaları 19.55'dir. Güven duygusunu değerlendirilmesi düşük, orta ve yüksek olmak üzere 3 derecede kategorize edilmiştir. Çalışma grubunun toplam kategorize güven duygusu puanını kontrol grubundan büyük bulduk. Lavanta kokusu uyararına güven duygusu kategorisindeki yanıtın istatistik analizine göre orta ve yüksek derecede anlamlı olarak yüksek bulduk.

Sonuç: Elde ettiğimiz bulgular lavanta kokusunun kişilerin güven duygusunu arttırıcı uyarıya sahip olduğunu gösterdi. Bu koku uyarımının, rahatlatıcı güven duygusu ile bağlantılı prefrontal korteks ve genel beyin aktivitesi üzerindeki dengeleyici etkisi kantitatif tıbbi görüntüleme yöntemi ile de gösterilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güven duygusu, koku, lavanta, sinirbilim, beyin.

SS-23

GÖRSEL ALGIDA DEPREM ETKİSİ

Nurcan Kılıç

ORCID: 0000-0001-9506-0759

nurcankilic@gazi.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,

Sinirbilim Anabilim Dalı

Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi

Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Pareidolia, insan beyninin çevredeki rastgele veya anlamsız uyarılardan tanıdık nesnelere, şekiller veya yüzler algılamasıdır. En fazla görülen hali yüz pareidoliasıdır. Yüzler, barındırdığı çok sayıda sosyal ipucu sayesinde kişiler arası iletişimde, zihinsel durumlar ve duygular hakkında bilgi sağlamasıyla önemli bir yer tutmaktadır. Beyinde yüksek seviyeli duyuşsal mekanizmalar tarafından işlenen yüzler, görsel algı sisteminin işleme ve bilişsel modülasyonlarını anlama çalışmalarında kullanılmaya başlanmıştır. Özellikle yüz ve yüz pareidolia görsellerinden oluşan Pareidolia Testinin nörolojik patoloji, gelişim farklılıkları, psikolojik etkilenimler, yorgunluk, migren gibi durumlarda önemli bir belirteç olduğu ortaya konulmuştur. Anormal pareidolia algısı, olumsuz bir kortikal etkilenimin habercisi olarak görülmüştür. Bu çalışmada Dijital Pareidolia Testinin deprem gibi travmatik deneyim yaşamış bireylerde uygulanması ve sonuçların normal sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Yapılan ön çalışmada 15 depremlide (E:7, K:8), 15 normal sağlıklı (E:7, K:8) olmak üzere 30 yetişkin katılımcının verileri kullanılmıştır. Katılımcılara, Dijital Pareidolia Testi'nde nötr ifadeli 10 tane face,

10 tane de face pareidolia görseli gösterilmiş ve her görsel için ifadenin olumlu mu yoksa olumsuz mu olduğunu belirtmeleri istenmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda depremzede grupta olumsuz ifade görme lehine daha fazla cevap alınırken gruplar arasında anlamlı fark ortaya çıkmıştır ($p=0,001<0,005$). Cinsiyet faktörü açısından değerlendirildiğinde ise kadın katılımcılar erkeklere oranla daha fazla olumsuz ifade gördüklerini belirtmiş ve bu fark istatistiksel olarak da anlamlı bulunmuştur ($p=0,001<0,005$).

Sonuç: Sonuçta literatürle uyumlu olarak Dijital Pareidolia Testinin deprem gibi duygusal travma yaşamış bireylerde görsel algının değerlendirilmesinde iyi bir belirteç olarak kullanılabileceği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pareidolia, görsel algı, deprem.

SS-24

SPİNAL OPERASYON PLANLANAN HASTALARIN PREOPERATİF VE POSTOPERATİF GÖRSEL ALGILARININ DEĞİŞİMİ

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7462

drhalilkul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sunay Mucuk

ORCID: 0000-0002-8612-8982

sunaymucuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Erdem Kırıcı

ORCID: 0009-0008-0615-7275

pskerdmkrc98@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Burak Bahadır

ORCID: 0000-0003-2456-8170

E-posta: burakbahadirdmd@gmail.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Ömer Faruk Türkoğlu

ORCID: 0000 0001 9375 1169

E-posta: ofturkoglu@yahoo.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi
Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Preoperatif hastalarda hayati endişe sebebi ile algısal farklılıklar ortaya çıkabilmektedir. Postoperatif durumlarda ise operasyon durumuna bağlı hastalarda pozitif/negatif zihinsel, bilişsel ve duyu durum değişikliği izlenebilmektedir. Preoperatif ve postoperatif görsel algı farklılıklarının araştırıldığı bilimsel çalışma sınırlıdır. Bizim bu çalışmadaki amacımız, spinal operasyon planlanan hastaların preoperatif ve postoperatif görsel algı durumlarını belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Servisinde yatan yetişkin 9 hastanın spinal operasyon günü ve operasyondan çıkışı bir saat içinde dijital pareidolia testi ile görsel algıları ölçülmüştür. Testte pareidolia fotoğrafları gösterilmiş ve hastalara “yüz benzeri fotoğraf görüyor musun?” sorusu yöneltilmiş hayır cevabı verildiğinde bir sonraki görsele geçilmiştir. Evet cevabı verildiğinde ise “insan yüzü mü, hayvan yüzü mü?” sorusu yöneltilmiştir. Testte hedef olmayan uyaran olarak insan yüzü ve gü-rültülü pareidolia fotoğrafları kullanılmıştır. Aynı hastalara iki kere test uygulanmış ve sonuçlar Sperman korelasyon analizi ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 56.22 ± 15.72 , 6 erkek ve 3 kadındır. Hastaların verdikleri yanıtların istatistiksel analiz sonuçlarına göre preoperatif hayvan yüzü yanıtının, postoperatif ise insan yüzü yanıtı verme eğilimine göre arttığı ($r=0.870$ $p=0.002$) belirlenmiştir.

Sonuç: Hastalıklara yeni yaklaşım yöntemi olarak operasyon planlanan hastalarda duyuların algısal durumunu belirlemek önemlidir. İnsanlarda çevrelerindeki görsellerde insan yüzü görme eğilimi hayvan yüzü ve nesne görme eğiliminden daha fazladır. İlginç bir bulgu olarak, ön analiz sonuçları preoperatif dönemde hastaların duygusal karmaşadan kaynaklı algısal durumlarında bozulmalar olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Pareidolia, görsel algı, spinal.

SS-25

KLİNİĞİMİZDE OPERE EDİLEN OLİGODENROGLİOMLARIN İNCELENMESİ

Burak Bahadır

ORCID: 0000-0003-2456-8170

burakbahadirdmd@gmail.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Mert Yiğit

ORCID: 0009-0002-5485-8232

dr.yigitmert@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Naime Dilara Özkan

ORCID: 0009-0003-7111-6705

dilaraozkan@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Halis Emre Çiftci

emre_ciftci6572@hotmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Murat Kaplan

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Ömer Faruk Türkoğlu

ORCID: 0000 0001 9375 1169

ofturkoglu@yahoo.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve
Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, kliniğimize intrakranial oligodendrogliom ile opere edilen hastaların demografik verileri, opere edilenlerin preoperatif ve postoperatif nörolojik muayeneleri, sağkalım süreleri, geliş şikayetleri ve kitlele-

rin yerleşim yerleri incelenmiştir. 3. basamak bir sağlık kuruluğu olan eğitim araştırma hastanemizde dünya verileri ile kıyaslanabilecek bir tedavi yanıt ve süreci araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 2019 ve 2023 yılları arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi beyin ve sinir cerrahisi polikliniği ve aciline başvuran, opere edilen ve patoloji sonucu olidendrogliom olarak raporlanan 15 hasta ve bu hastaların demografik verileri, preoperatif ve postoperatif nörolojik muayeneleri, sağkalımları kemoterapi (KT) ve radyoterapi (RT) durumları, gelişikayetleri, kitlelerin yerleşim yerleri retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Kliniğimizde opere edilen 244 intrakraniyal kitle hastasının %6'sını oligodendrogliomaların oluşturduğu görülmüştür. Patoloji raporu oligodendrogliom olarak raporlanan 15 hasta incelendiğinde en sık başvuru şikayetlerinin nöbet olduğu saptanmıştır. Baş ağrısı, güç kaybı ve baş dönmesi(-tinnitus) diğer başvuru sebeplerindedir.Bu bulguların dünya literatüründen yüksek oranda olduğu görülmüştür. Hastaların geliş nörolojik muayenelerinde tüm hastaların GKS'si 14 ve üzeri olarak değerlendirilmiştir. Postoperatif erken dönemde de GKS değerlendirmesi benzerdir. Bu hastaların kitlelerinin hepsi supratentoriyal yerleşimli olup en sık yerleşim yeri frontal lob olarak saptanmıştır. İncelenen 15 hastanın 6 tanesi nöbetle prezente olmuş hastaların 2 tanesinde senkop ve konuşma bozukluğu görülmüş ancak nöbet lehine düşünülmemiştir. Serimizdeki hastaların hepsine gelişinden itibaren antiepileptik başlanmış olup; ilk tedavide levetirasetam tercih edilmiştir. 2 tane hastada ise levetirasetam'a ek olarak valproat ve fenitoin de tedaviye eklenmiştir. Postoperatif dönemde 2 hasta dışında tekrar nöbet geçirme öyküsü olmamıştır.

Sonuç: Belirgin kitle etkisi bulunan oligodendrogliomların en etkili tedavi cerrahi rezeksiyondur. Rezeksiyon sonrası hastaların nöbet şikayetlerinin azaldığı ve sağkalımlarının uzadığı saptanmıştır.Belirgin kitle etkisi göstermeyen ancak rezeke edilebilecek düzeyde olanlara primer olarak cerrahi tedavi uygulanması postoperatif dönemde ise semptomların kontrol edilmesi ve sağkalıma etkisi sebebiyle önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oligodendrogliom, İntrakraniyal Kitle, Nöbet

SS-26

NÖROFİBROMATOZİS VE TRİGEMİNAL NEVRALJİ VAKASINDA AKUPUNKTUR UYGULAMASI

Hayriye Alp

ORCID: 0000-0002-7262-223

Necmettin Erbakan University, Nezahat Keleşoğlu

Faculty of Health Sciences,

Physiotherapy and Rehabilitation, Konya, Turkey

Fatma Nur Taki

ORCID: 0000-0003-1548-7213

Necmettin Erbakan University, Şeydişehir Kamil Akkanat Faculty of Health

Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation, Konya, Turkey

İsmail Eseoğlu

ORCID: 0000-0002-8184-8841

Dokuz Eylül University, Department of Vocational School of Health

Services,

Faculty of Medicine, İzmir, Turkey,

Kerim Çağrı Akdağ

ORCID: 0009-0000-8163-3763

Necmettin Erbakan University, Institute of Health Sciences,

Physiotherapy and Rehabilitation, Konya, Turkey

Şerife Aydın

ORCID: 0000-0002-9138-9300

Necmettin Erbakan University, Institute of Health Sciences,

Physiotherapy and Rehabilitation, Konya, Turkey

Amaç: Bu çalışmanın amacı ile konvansiyonel tedavilere yanıt vermemiş periferik sinir vakalarında geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamalarının tedaviye sunacağı katkıları tartışmaktır.

Gereç ve Yöntem: Akupunktur seansları, haftada 1 başlayarak 10 seans süresince yapıldı. Vücutta Yin-tang, Du-20,21, St-8, GB-2 ve paralizili tarafta lokal noktalar dahil birçok nokta kullanıldı. Kulakta Jerome, zero, shen-men, böbrek ve fasial sinir noktalarına odaklanıldı. Elektroakupunktur cihazı ve B vitamin destekleri, D-vit, magnezyum, kalsiyum gibi ilaçlar tedaviye dahil edildi.

Bulgular: 39 yaşında, 60kg ağırlığında, 165cm boyundaki erkek hasta, sol ağız köşesinde dudak kayması, salya akması ve ağrı şikayetleriyle VAS=9 (ağrı değerlendirme skalası) seviyesinde Getat Polikliniği'ne başvurdu. Hastanın özgeçmişinde tip 2 nörofibromatozis hastalığı tanısıyla takip edildiği ve zeytin toplama mevsimlik işçi olarak çalıştığı sırada geçirdiği fasial paralizi öyküsü mevcut. Daha önce başlanan fizyoterapi ve akupunktur tedavileri yetersiz bulunarak, hastanın bize yönlendirilmesi kararı alındı. Hastanın fizik muayenesinde skolyoz, cilt altı fibrotik nodülleri olduğu görüldü. Hastadan ve aydınlatılmış onam formu alınarak vücut ve kulak akupunkturu tedavisi uygulandı.

Sonuç: 5. seansta ağrıda %50 azalma ve dudak kaslarının kontrolünde iyileşme görüldü; 10. seansta ağrı tamamen ortadan kalktı (VAS=0). Hastanın kitlelerinde küçülme gözlemlendiği ve genel sağlık durumunda düzelme olduğu belirtildi. Olgularımızda efektif yanıt alabilmek için en az 10 seans akupunktur yapılması gerektiğini görmekteyiz. Akupunktur iğnesinin akupunktur noktasına batırılmasıyla, bu noktada bulunan nosiseptörlerin uyarmasıyla başlayan uyarıların medulla spinalis, beyin sapı ve kortekse ulaşmasıyla birlikte bu bölgelerden özellikle mezensefalon bölgesinde analjezik sistem aktive olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akupunktur, trigeminal nevralsi, nörofibromatozis.

SS-27

KLİNİĞİMİZDE OPERE EDİLEN DÜŞÜK DERECELİ 19 GLİAL TÜMÖRÜN KLİNİK VE MORFOLOJİK İNCELENMESİ

Burak Bahadır

ORCID: 0000-0003-2456-8170

burakbahadirdmd@gmail.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Naime Dilara Özkan

ORCID: 0009-0003-7111-6705

dilaraozkan@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi,
Ankara, Türkiye

Halis Emre Çiftci

emre_ciftci6572@hotmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi,
Ankara, Türkiye

Murat Kaplan

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi,
Ankara, Türkiye

Ömer Faruk Türkoğlu

ORCID: 0000 0001 9375 1169

ofturkoglu@yahoo.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, kliniğimize intrakranial düşük-dereceli kitle ile opere edilen hastaların demografik verileri, opere edilenlerin preoperatif ve postoperatif nörolojik muayeneleri, sağkalım süreleri, geliş şikayetleri ve kitlelerin yerleşim yerleri incelenmiştir. Kesitsel bir çalışma olan bu çalışmada amaç, epidemyolojik istatistiksel verilerimizi ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 2019 ve 2023 yılları arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'ne başvuran, intrakranial kitle sebebiyle opere edilen ve patoloji sonucu Düşük-Dereceli Gliom olarak raporlanan 17 hasta incelenmiştir. Bu hastalar, aynı tarihlerde tarafımızca opere edilen 186 hastanın % 9,1'ini oluşturmaktadır. Kliniğimize intrakranial düşük-dereceli kitle ile opere edilen hastaların demografik verileri, opere edilenlerin preoperatif ve postoperatif nörolojik muayeneleri, sağkalım süreleri, geliş şikayetleri ve kitlelerin yerleşim yerleri retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Tarafımızca opere edilmiş olan 17 hastanın patoloji sonuçları incelendiğinde 6'sı astrositom, 9'u oligodendrogliom, 1'i düşük dereceli difüz gliom ve 1'i disembryoplastik nöroepitelyal tümör olarak raporlanmıştır. 17 hastanın yalnızca 1'inde kitle infratentorial yerleşimli olup patoloji sonucu pilositik astrositomdur. Diğer 16 hastanın hepsine antiepileptik tedavi verilmiştir. Hastalardan 8 tanesinin ilk başvuru şikayeti nöbet olarak saptanmıştır. Aynı zamanda en sık başvuru şikayeti nöbettir. Hastaların hepsinin preoperatif ve postoperatif Glaskow Koma Skoru 15 olarak değerlendirilmiştir. 1 yıllık sağkalım oranları %94'tür.

Sonuç: Hastalar preoperatif ve postoperatif takiplerine bakıldığında kitlenin çıkarılma miktarı, onkoloji tedavisi almış olması ve yerleşim yeri postoperatif genel durum ve sağkalımda etkili ana faktörlerdir. Düşük dereceli glial kitle ile hastanemizde opere edilen hastaların postoperatif dönemdeki Karnofsky Performans Skor'ları 80-90 olarak değerlendirilmiştir. Bu bağlamda, düşük dereceli glial kitlelerin mortalitesinin düşük olmasının yanında morbiditelerinin de postoperatif dönemde düşük olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Glial, İntrakranial kitle, Düşük derece

SS-28

AGE AND GENDER-RELATED CHANGES IN THE CORPUS CALLOSUM MORPHOMETRY: A PRELIMINARY MRI STUDY

Gülçin Ray

ORCID: 0000-0002-0417-1806

gulcinahmetoglu@ibu.edu.tr

Department of Anatomy, Faculty of Medicine,
Bolu Abant İzzet Baysal University

İbrahim Kürtül

ORCID: 0000-0002-9218-6468

ibrahimkurtul@ibu.edu.tr

Department of Anatomy, Faculty of Medicine,
Bolu Abant İzzet Baysal University

Abdullah Ray

ORCID: 0000-0002-8124-6402

abdullahray10@gmail.com

Department of Anatomy, Faculty of Medicine,
Bolu Abant İzzet Baysal University

Meral Yedigül

ORCID: 0000-0002-5070-5442

meralyedigul@gmail.com

Department of Neuroscience, Faculty of Medicine,
Bolu Abant İzzet Baysal University

Objectives: This research has focused on documenting the age- and gender-dependent changes in the morphometry of the corpus callosum (CC) in healthy adults.

Methods: In this study, brain MRI images of 30 healthy women and 30 men aged 25-56 years were analyzed. Participants were divided into three groups according to their ages. In the study, the following parameters were measured; the anteroposterior diameter of the CC (CCAPD), genu thickness

(CCGT), splenium thickness (CCST), truncus thickness (CCBT), CC height (CCH), distance between the anterior tip and the apex of the CC (DAV), distance between the posterior end and the apex of the CC (DPV), distance between the anterior end, inner end and vertex of the CC (DAIV), distance between the posterior end, inner end and vertex of the CC (DPIV), the angle between DAV and DPV (A1), and the angle between DAIV and DPIV (A2).

Results: Upon the analysis of the results, the differences between the groups were not statistically significant. The gender differences among the individuals constituting the first group in CCAPD, CCST, CCH, DAV, DPV, DPIV, A1 variables, among the individuals in the second group in CCGT, CCBT, DPIV variables, and among the individuals constituting the third group in the A1 variable were found to be statistically significant.

Conclusion: The results of the study are in line with the existing literature. It is of valuable to stress that the results have profound potential on providing basic data about the healthy population of Bolu, Türkiye and contribute to clinical sciences.

Keywords: Corpus callosum; magnetic resonance imaging, morphometry.

SS-29

ENHANCED BRAIN TUMOR SEGMENTATION IN MRI SCANS USING KMEANS CLUSTERING AND U-NET DEEP LEARNING

Abdulkareem Mansoor Qasem Abdo Al-Sarori

ORCID: 0009-0003-7247-4256

alsorori9@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Türkiye

Ayşe Keleş

ORCID: 0000-0001-8760-412X

ayseinan@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Medipol University, Ankara, Türkiye

Yahya Eliman

ORCID: 0009-0005-9243-562X

yahyaeliman03@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Türkiye

Abdirahman Abdiweli Osman

ORCID: 0009-0006-8673-3388

abduraz4917@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Türkiye

Justino Mazy Ieca Macosso

ORCID: 0009-0006-7942-2104

justinomacosso@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Türkiye

Prof. Dr. Fatih Vehbi Çelebi

ORCID: 0000-0001-8569-1098

fatihcelebihoca@gmail.com

Department of Computer Engineering, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Ankara Medipol University, Ankara, Türkiye

Objectives: This study introduces an advanced brain tumor segmentation framework that aims to enhance diagnostic accuracy in MRI scans by utilizing K-means clustering and U-Net-based deep learning techniques. The purpose is to refine image analysis and improve the reliability of tumor detection, thereby significantly enhancing the precision of neuroimaging assessments.

Methods: A variety of methodologies were employed, including KMeans clustering for MRI image segmentation, U-Net neural networks for segmentation of tumor region, and statistical evaluation techniques such as confusion matrices and Dice coefficients to assess model performance. Image datasets underwent intensity and reduce noise to enhance the quality of the input data and improve the predictions made by the neural network models, ensuring precise segmentation and robust performance evaluation.

Results: The enhanced processing techniques demonstrated a significant improvement in segmentation accuracy. After training, the U-Net model achieved an average Dice Score of 0.866, indicating a strong similarity between the predicted segmentations and the ground truth. The overall performance metrics further underscored the model's effectiveness: Accuracy was notably high at 99.22%, complemented by a Precision of 93.00%, a Recall (Sensitivity) of 84.45%, and a Specificity of 99.76%. These results indicate that the combined application of KMeans clustering and U-Net modeling substantially improves tumor segmentation precision in MRI scans, suggesting that multiple processing layers can effectively enhance tumor detection in medical imaging.

Conclusion: The combined application of KMeans clustering and U-Net modeling substantially improves tumor segmentation precision in MRI scans, suggesting that multiple processing layers can effectively enhance tumor detection in medical imaging. The enhanced processing techniques demonstrated a significant improvement in segmentation accuracy, with the U-Net model achieving high scores across various performance metrics.

Keywords: Brain Tumor Segmentation, MRI, K-means Clustering, U-Net, Deep Learning.

SS-30

PEDİATRİK Kafa Travmasında Dinamik Değişkenlik: EEG Çalışması

Harun Demirci

ORCID: 0000-0003-2213-5953

harundemirci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Fatma Aleyna Çevik

ORCID: 0000-0001-8358-5195

f.aleynacvk@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Nur Efşan Akıncı

ORCID: 0000-0001-8490-1663

neakinci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Pınar Özışık

ORCID: 0000-0001-5183-8100

pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Doğal nöronal aktivite beynin yapısına ve dinamiklerine bağlı olarak erken dönem nörogelişime bağlıdır. Yenidoğan beyinlerinin dinamik değişkenlikleri kortikal bağlantılarının doğal organizasyonu hala tam anlaşılmış değildir. Son zamanların sinirbilim araştırmalarında yetişkin beyinlerindeki bağlantısallık çalışmaları yenidoğan döneminden farklı olduğunu iddia etmektedir. Tıbbi görüntüleme yöntemleri içerisinde zamansal çözünürlüğü üstünlüğünden dolayı bu araştırmalarda elektroensefalogram (EEG) tercih edilmektedir ve son yılların yeni bir paradigması olan pareidolia paradigması ile yapılmış bir çalışma yoktur. Bu çalışmadaki amacımız, pediatrik kafa travması olan pediatrik beyindeki dinamik değişkenliği EEG kayıtlaması ile araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sinirbilim Laboratuvarında 32 kanallı actiCHaMP elektrot kayıtlama sistemi ile faraday kafesi odasında kayıtlamalar yapılmıştır. Örneklem hızı 1 kHz ve elektrotların empedansları 10 k Ω 'un altındaydı. 3 pediatrik kafa travması geçirmiş çocukların pareidolia paradigmasına verdiği EEG yanıtları kantitatif EEG ile analiz edilmiştir. P7, TP7, P8 ve TP8 elektrotlarının ortalama yanıtları sonucu LO-RETA beyin haritası üretilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda pediatrik beyin dinamikleri durumunun kafa travması geçirmiş olanlarda ön kantitatif EEG analizinde paradigmaya özgü temporoparietal değişkenlik belirlenmiştir.

Sonuç: Elde ettiğimiz bulgular kafa travması geçirenlerde geçici pediatrik beyin dinamik durumlarının zamansal uzaması ile ilişkilendirilmiştir. Bu durumun paradigmaya özgü spektral ve fonksiyonel özellikleri sergilediği düşünülmüştür. Aynı zamanda, kortikal ağlardaki esnekliğin azalmasıyla bağlantılı olduğu şeklinde yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kafa travması, pediatri, pareidolia, EEG, kortikal ağlar.

SS-31

POSTERİOR PARIETAL KORTEKSTEKİ GÖRSEL DİKKATİN ELEKTROENSEFALOGRAF (EEG) KORELATI

İrem Ağış

ORCID: 0000-0001-9857-2370

iremagis123@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: İnsan beyni çevresinden görsel, işitsel ve tat gibi birçok uyarana almaktadır. Bu uyarıların tümünü işlemesi ve yanıt vermesi mümkün değildir. Görsel dikkat uyarıların seçim süreci olarak tanımlanabilir. Görsel dikkatin nöral bağlantılarının araştırıldığı literatürde kaynaklar olmasına rağmen hala net aydınlatılabilmemiş değildir. Pareidolia son yılların görsel algı için kullanılan Elektroensefalogram (EEG) paradigmasıdır ve görsel bilginin dikkat parametresinin çalışılmış yayını henüz yoktur. Bu çalışmanın amacı, görsel dikkatin ürettiği EEG korelatının beyindeki lokalizasyonunu belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sinirbilim Laboratuvarında; 5 sağlıklı gönüllü katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. EEG kayıtlaması sırasında katılımcılara iki set uygulanmıştır. Birinci sette pareidolia hedef uyarı; siyah bir zeminde kırmızı nokta ise fiksasyon noktası olarak belirlenmiştir. Katılımcılara yüze benzeyen görselleri gördüğünde butona basmaları görevi verilmiştir. Set ikide pareidolia, siyah zeminde kırmızı nokta ve yeşil nokta gösterilmiş, katılımcılardan yeşil noktayı gördüklerinde butona basmaları istenmiştir. Elde edilen beyindeki elektriksel aktiviteler Curry Neuroimaging Suite 7.0.12 kullanılarak kantitatif EEG analizi yapılmıştır.

Bulgular: Set bir ve Set iki için hedef uyarandan 600 msn sonrası analiz edilmiştir. Set ikideki yeşil nokta hedef uyarana karşı P400 EEG korelatı belirlenmiş, fakat aynı korelat Set birdeki hedef uyarana karşı belirlenmemiştir.

Sonuç: Kantitatif EEG sonucu ortaya çıkan EEG korelatının beyin lokalizasyonunun sağ posterior parietal korteks olduğu bulunmuştur. Çalışma görsel dikkatin tanımlanması ve beyindeki dahil olan yapıların haritalanması katılımcı sayısı artırılarak devam ettirilecektir.

Anahtar Kelimeler: EEG, beyin haritalama, görsel dikkat, pareidolia.

SS-32

ARAKNOİD KİSTİ OLAN ÇOCUKLARDA GÖRSEL ALGININ EEG İLE İNCELENMESİ

Fatma Aleyna Çevik

ORCID: 0000-0001-8358-5195

f.aleynacvk@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Harun Demirci

ORCID: 0000-0003-2213-5953

harundemirci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Pınar Özışık

ORCID: 0000-0001-5183-8100

pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir
Cerrahisi Anabilim Dalı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: İntrakraniyal araknoid kistler yaygın insidental lezyonlardır. Bunların çoğu asemptomatik kalır. Sık karşılaşılan semptomlar; baş ağrısı, epilepsi, gelişim geriliği, bulanık görme, vertigo ve mide bulantısıdır. Bu çalışmanın amacı; araknoid kisti olan pediatrik grupta görsel algının (nesne ve yüz tanıma gibi) etkilenip etkilenmediğini elektroensefalogram (EEG) kullanarak gözlemlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Çocuk Hastanesine başvuran, kranial MR raporunda intrakranial temporal araknoid kist raporlanmış 7-17 yaş aralığındaki çocuklar ve kontrol grubu olarak düşme, baş ağrısı gibi nedenlerle beyin MR'ı çekilip normal olarak raporlanan aynı yaş grubu çocuklar alındı. Katılımcıların EEG çekimi Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sinirbilim Laboratuvarında yapıldı. EEG çekimi, yüz ve yüz pareidolia paradigması kullanılarak ekranda yüz ya da yüze benzeyen bir görüntü gördüğü zaman butona basmaları istendi. EEG ölçümü öncesinde, katılımcıların demografik bilgileri alındı, Edinburg el tercihi anketi ve Cattel Zeka Testi uygulandı.

Bulgular: Çalışmaya dahil olan katılımcılardan, Cattel Zeka Testi sonucu Normal düzey çıkan 3'ü Sol Temporal Grade I araknoid kisti olan (yaş ortalaması: $15,66 \pm 0,5$, K:E =2:1) ve 3'ü sağlıklı (yaş ortalaması:16, K:E =2:1) toplamda 6 katılımcının EEG verileri analiz edilmiştir. Elde edilen beyindeki elektriksel aktiviteleri Brain Product Analyzer yazılımı 2.0. versiyonu kullanılarak EEG ölçümlerinin kantitatif analizinde N170 ve VPP dalgaları analiz edilerek Curry Neuroimaging 7.0.12 yazılımı ile beyin haritaları oluşturulmuştur.

Sonuç: Çalışma ve kontrol grubunun VPP ve N170 yanıtları, yüz pareidolia ile karşılaştırıldığında her iki grupta da VPP ve N170 yanıtları yüzlere yanıt olarak daha erken ve daha büyük gözlenmiştir. N170 ve VPP dalgaları kontrol ve çalışma grubu için beyin haritaları oluşturulmuştur. Tez çalışması olduğu için çalışma devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: EEG, araknoid kist, görsel algı, pareidolia.

SS-33

TRAVMATİK DENEYİMİN MEYDANA GELDİĞİ YAŞIN ŞİZOFRENİ HASTALARININ BEYİNLERİNDE YARATTIĞI DEĞİŞİKLERİN İNCELENMESİ

Defne Dakota Mull

defnedakota@hotmail.com

Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Elif Özge Aktaş

elif.ozge.aktas@ege.edu.tr

Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
İzmir, Türkiye

Furkan Yazıcı

furkan.yazici@ege.edu.tr

Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
İzmir, Türkiye

Yiğit Erdoğan

yiğiteferdoğan@gmail.com

Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Ömer Kitiş

omer.kitis@ege.edu.tr

Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Ali Saffet Gönül

ali.saffet.gonul@ege.edu.tr

Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
İzmir, Türkiye

Amaç: Travmatik deneyimlerin ve özellikle çocukluk çağı travmalarının beyin yapısı üzerinde etkileri olduğu çeşitli araştırmalarda gözlemlenmiştir. Şizofreni, beyinde hem yapısal hem fonksiyonel olarak büyük bir etki göstermektedir ve birçok farklı beyin bölgesinde hacim kaybı ile bağlantılı olduğu gözlemlenmiştir. Şizofreni hastalarında travmatik deneyimlerin yaşandığı yaşın yapısal etkilerine bakmak, bu hastaların beyin hacmindeki değişikliklerin ne ölçüde dış etkenlerden kaynaklandığının anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

Gereç ve Yöntem: Şizofreni tanısı almış 19 – 65 yaş arası 25 katılımcıya Travma Geçmiş Ölçeği (THQ) uygulanmış ve Ege Üniversitesi Radyoloji Anabilim Dalı 3 Tesla MR Ünitesinde yapısal MRG çekimleri gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar analiz için ilk travmatik deneyim yaşlarına göre, erken çocukluk (0-5), orta çocukluk (6-10), ergenlik (10-18) ve yetişkinlik (19+) olarak gruplandırılmıştır. Anatomik beyin verilerinin Voksel tabanlı morfo-metri (VBM) analizleri CAT12 (A Computational Anatomy Toolbox for SPM) yazılımı ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Belirtilen gruplar ile yapılan ANOVA analizleri sonucu gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır, ancak ilk travmatik deneyimini 19 yaş öncesi yaşayan bütün şizofreni hastalarının (n=14), geri kalan katılımcılara göre (n=11) Default Mode Network (DMN) ile bağlantılı sağ precuneus, ek olarak duyu işleme ile bağlantılı sağ postcentral gyrus ve sağ oksipital fusiform gyrus bölgelerinde istatistiksel olarak anlamlı hacim kayıpları ($p<0.001$) t-testi sonuçlarında gözlemlenmiştir.

Sonuç: Bulgular, şizofreni hastalarının beyin plastisitesinin yüksek olduğu çocukluk döneminde yaşadıkları travmatik deneyimlerinin belli beyin bölgelerinde hacim azalması ile korelasyonu olduğunu göstermektedir. Şizofreni hastalarında mevcut olan yapısal değişikliklere ek olarak travmatik deneyimlerin de gözlemlenebilir bir etkisinin olduğu bulunmuş, hassas dönemde yaşanan tek bir deneyimin bile gelişimsel olarak önemli olabileceği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, çocukluk çağı olumsuz yaşantılar, travma.

SS-34

SANTRAL SİNİR SİSTEMİ CERRAHİ GİRİŞİMLERİNDE INTRAOPERATİF NÖROMONİTORİZASYON, ULTRASONOGRAFI VE NÖRONAVİGASYONUN HARMONİSİ GÜVENLİ CERRAHİ MARJLARIN SAĞLANMASINDA, YETERLİLİĞİ SORGULANMALI MI? GRİ ALANLAR NASIL YÖNETİLMELİ?

Cengiz ÇOKLUK

ORCID: 0000-0003-2146-3621

cengizcokluk@yahoo.com

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı,
Samsun, Türkiye

Amaç: Santral sinir sistemine yönelik cerrahi girişimlerde nöral yapıların bütünlüklerinin sağlanmasının tek başına yeterli olmadığı, bunun yanında fonksiyonel olarak da değerlendirilmelerinin gerekliliği bilinmektedir. Bu nedenle intraaksiyel lezyonlarda patolojinin eksizyonu amaç olarak belirlenirken, o hedefe ulaşırken kat edilecek mesafe ve zarar görebilecek yapılarda göz önünde bulundurulmalıdır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya kranial motor korteks tutulumu olan intraaksiyel 10 hasta dahil edildi. Hastaların tamamın cerrahi öncesi nöronavigasyona yönelik ince kesit kontrastlı kranial MRG çekildi. Ayrıca tüm hastaların cerrahileri esnasında nöromonitorizasyon ve kranial ultrasonografi kullanıldı. Hastalara cerrahinin ilk 24 saatinde kranial BT ve 3. aylarında kontrol kontrastlı kranial MRG çekildi. Çalışmaya biyopsi amaçlı cerrahi girişim planlanan hastalar dahil edilmedi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların tamamında total veya near-total rezeksiyon gerçekleştirildi. Lezyonlara yaklaşımımızda nöronavigasyon ile karşılaştırıldığında kranial ultrasonografi, real-time sonuç vermesi nedeniyle çok daha güvenilirirdi. Nöronavigasyon dura açılışı ve BOS gelişiminin ardında 3mm (1-12mm) sapmaya neden oldu. Dura açılı yapmadan alında bazal değerlerin ardında nöromonitorizasyon da real-time sonuç vermesinin avantajı ile, patolojik alanın eksizyonu esnasında, uyarı verildiğinde MEP ve

SEP değerlerinin düşmesinin hemen sonrasında cerrahiye son verildi. Subtotal rezeksiyon gerçekleşen vakalarda MEP ve SEP değerlerindeki düşme neticesinde cerrahi sonlandırıldı.

Sonuç: Kranial intraksiyel lezyonların cerrahisinde, giriş yerinin planlanmasında nöronavigasyonun üstünlüğü bulunmakla beraber, dura açılışı sonrasında BOS drenajı sonrasında parankimal çökme lezyonun lokalizasyonunda oynamalara neden olabilmektedir. Bu aşamada kranial ultrasonografi real-time bilgi vermesi nedeniyle ciddi katkıda bulunmakta ve lezyonun yeri hakkında bilgi vermektedir. Nöromonitorizasyon ise cerrahinin en zor aşaması olan “nerede duracağını bilme” noktasında tecrübeli bir değerlendirme ile lezyonun çıkarılması aşamasında çok fayda sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif nöromonitorizasyon, nöronavigasyonu, ultrasonografi, güvenli cerrahi.

SS-35

CMT2A NEDENİ OLAN *MFN2* GENİNDEKİ VARYANTLAR: ANKARA BİLKENT ŞEHİR HASTANESİ VAKA SERİSİ

Kutalp Özekicioğlu

ORCID: 0000-0002-7854-3588

kutalp99@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Kliniği, Ankara, Türkiye

Ahmet Cevdet Ceylan

ORCID: 0000-0003-4938-3420

acceylan@aybu.edu.tr

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Kliniği, Ankara, Türkiye
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıbbi Genetik ABD, Ankara, Türkiye

Amaç: *MFN2* geni mitokondriyal füzyon, mitokondriyal motilite, lipid transferi, mitokondriyal otofaji (mitofaji) gibi pek çok görevle ilişkilidir. *MFN2* genindeki patojenik varyantlar, Charcot Marie Tooth hastalığı tip 2A'ya (CMT2A) neden olmaktadır. CMT sensörimotor periferik nöropatilerin en sık kalıtsal nedenidir ve sıklığı yaklaşık 1/2500 olarak kabul edilmektedir. CMT2A aksonal tipte nöropati olup, tüm CMT'lerin %4-7'sini, aksonal CMT'lerin ise %30-40'ını oluşturmaktadır. Çalışmamızdaki amacımız *MFN2* geninde saptanan varyantların fenotip-genotip ilişkisini incelemek ve protein yapısına etkilerini göstermektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'ne 2019-2024 yılları arasında CMT ön tanısı ile başvuran ve PMP22 geninde delesyon/duplikasyon saptanmamış 207 hastaya yeni nesil dizileme (next generation sequencing - NGS) yöntemi ile 44 genlik CMT paneli uygulanmıştır. Çalışmamızda retrospektif olarak *MFN2* genindeki varyantlar incelenmiştir.

Bulgular: Hastanemize başvuran CMT ön tanılı 207 hastanın 55'inde CMT panelindeki genlerden en az birinde patojenik veya muhtemel patojenik varyant saptanmıştır. Bunlardan 9'u *MFN2* genindeki patojenik veya muhtemel patojenik varyantlardır. 8 hastada heterozigot varyant saptanmışken 1

hastada ise homozigot varyant saptanmıştır. 9 hastada 7 farklı varyant bulunmuştur. Bu varyantlardan 5'i GTPaz, biri HR2 protein etkin bölgesinde (domaininde) olup; biri de protein etkin bölgeler arası aralıkta bulunmaktadır. Varyantların tamamı yanlış anlamlı (missense) karakterdedir.

Sonuç: Kliniğimize başvurup, CMT paneline alınan ve patojenik varyant saptanan hastaların %16,36'sında *MFN2* geninde patojenik varyant saptanmıştır. Hastalarımızda erken başlangıçlı ve ekstremitelerin distalinde belirgin polinöropati fenotipi dikkat çekicidir. Varyantların dağılımı incelendiğinde GTPaz protein etkin bölgesi başta olmak üzere Mitofusin 2 proteini üzerinden patojenik varyantların kliniğe belirgin etki yaptığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: CMT, *MFN2*, polinöropati.

SS-36

BEYİN SINIR CERRAHİSİ YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDEKİ HASTALARIN GÖZLERDEN DUYGU TANIMA BECERİLERİNİN YAŞ İLE İLİŞKİSİ

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7462

drhalilkul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir
Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sunay Mucuk

ORCID: 0000-0002-8612-8982

sunaymucuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Erdem Kırıcı

ORCID: 0009-0008-0615-7275

pskerdmkrc98@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Gözler, insanların duygusal durumları hakkında önemli bilgiler verir. Gözlerden duygu ifadelerini tanıyabilmek kendini ve başkalarını anlayabilmeye yardımcı olmaktadır. Başkalarının duygularının tanınması ve duygularındaki değişikliklerin fark edilmesi; sosyal etkileşim için önemlidir. Gözlerden duygu tanıma becerisi, özellikle başkalarının düşünce ve duygularını anlama yeteneğine odaklanmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız yoğun bakım-

daki hastaların gözlerden duygu tanıma becerilerinin yaş ile nasıl değiştiğini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Yoğun Bakım Servisi'nde halihazırda yatmakta olan hastalardan 18 yaş ve üzeri 6 kadın ve 19 erkek hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Gözlerden duygu tanıma becerilerini ölçmek amacıyla 33 göz fotoğrafı gösterilerek Gözlerden Zihin Okuma Testi (GZOT) uygulanmıştır. İstatistiksel analiz Spearman korelasyon analizi ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 56.36 ± 14.39 ay olarak belirlenmiştir. Hastaların GZOT puanı ortanca değeri 13 ve çeyrekler arası açıklık değeri 3 olarak saptanmıştır. Yaş ile GZOT toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki elde edilmiştir ($r=-0.555$ $p=0.004$). Yoğun bakımda yatış süresi ile GZOT toplam puanı arasında anlamlı bir farklılık bulunmadığı görülmüştür.

Sonuç: Başkalarının düşünce ve duygularını yanlış anlamak sosyal ilişkilerde zorluklara neden olabilmektedir. Elde ettiğimiz bulgularda yoğun bakım yatışı olan hastaların gözlerden duygu tanıma becerilerinde güçlükler olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Duygu tanıma, beyin, nöroşirurji, yoğun bakım.

SS-37

DİSFERLİNOPATİ OLGULARINDA NGS İLE TANI VE BENİGN/ ÖNEMİ BİLİNMEYEN PATOJENLERİ ANLAMAK: SAKARYA İLİ ÖRNEĞİ

Levent AVCI

ORCID: 0009-0009-2798-8526

leventavcii07@gmail.com

S. B. Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Nöroloji Kliniği, Sakarya, Türkiye

Dilcan Kotan

ORCID: 0000-0002-8624-6321

dilcankotan@yahoo.com

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji A.D., Sakarya, Türkiye

Ezgi Susam

ORCID: 0000-0003-3343-7797

ezgisusamgentam@gmail.com

S. B. Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Tıbbi Genetik Birimi, Sakarya, Türkiye

Hüseyin Onay

ORCID: 0000-0002-0584-8866

huseyin.onay@ege.edu.tr

İzmir Multigen Genetik Hastalıklar Değerlendirme Merkezi, İzmir, Türkiye

Amaç: Disferlinopati, klinik çeşitliliği olan, disferlin (*DYSF*) genindeki mutasyonlardan kaynaklanan bir grup OR müsküler distrofidir. Disferlinopati LGMD tip 2B, MMD1, daha az görülen çok yüksek kreatin kinaz yüksekliği ve bacak ön grup kasları distal miyopatisi olarak görülmektedir. Sakarya ilimizde disferlinopati ön tanısı nedeniyle yapılan kapsamlı kas hastalıkları paneli yeni nesil dizi analizi yöntemiyle (NGS) mutasyon tespit edilen olguların klinik ve genetik bulgularının sunulması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: SB Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Nöromusküler Bilim Dalı'nda 2013-2023 yılları arasında yakınmaları başlayan, 184 LGMD fenotipindeki bireyden genetik incelemeler sonucunda disferlin geninde mutasyon saptanan olgular retrospektif olarak genetik yönleriyle incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya *DYSF* geninde mutasyon saptanan 32 indeks olgu dâhil edilmiştir. Olguların 16'sı erkek, 16'sı kadındır ve yaş ortalaması 42,2 (14,4)'dir. Çalışmamızda *DSYF* geninde mutasyon saptanan varyantların patojenite sınıflandırmaları, ACMG kriterlerine göre yapılmıştır. Çalışmamızda. %58'i VUS, %29'u patojenik ve %12,9'u benign olmak üzere toplamda 31 farklı varyant tespit edildi. VUS olgularında tespit edilen c.2020A>G (p.K674E) mutasyonu %12,9'la, benign olgularda tespit edilen c.5743G>A (p.D1915N) ve c.386G>A (p.G129E) mutasyonları %9,6'la en sık görülen varyantlardır.

Sonuç: Disferlinopati, polimiyozit veya diğer LGMD'ler gibi diğer hastalıklarla ortak belirtilere sahip olduğundan, yanlış teşhis edilebilir. Yüksek CK seviyesi ve kas zayıflığı diğer kas hastalıklarında da görülmektedir. Genetik tarama, *DYSF* genlerinin patojenik veya olası patojenik mutasyon içerip içermediğini doğrulamak için gereklidir. Çalışmamız *DSYF* geninde mutasyon saptanan 32 olgumuzun genotip ve fenotip açısından zengin çeşitliliğini gözler önüne sürmüştür. Sonuçlarımıza göre NGS artan bilgi birikimimizi sağlamaktadır. Öte yandan VUS ve benign patojenlerin henüz klinik önemini belirleyecek ileri metodolojiye ihtiyaç duyulduğu aşikârdır.

Anahtar Kelimeler: Disferlin, mutasyon, genetik.

SS-38

BEYİN OMURİLİK SIVISI ÖRNEKLERİNDE HEMOLİZ İNTERFERANSININ BİYOKİMYASAL PARAMETRELERE ETKİSİ

Gökce Canbaz

ORCID: 0009-0001-7121-2989

gokcecanba@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim
Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Pınar Özışık

ORCID: 0000-0001-5183-8100

E-Posta: pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Sinirbilim Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara, Türkiye

Gülşen Yılmaz

ORCID: 0000-0002-9630-3852

drgulsenyilmaz@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyokimya Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, sinirbilim çalışmalarında sıklıkla kullanılan beyin omurilik sıvısı (BOS) örneklerinde, eritrosit (RBC) sayısındaki değişimlerin sık kullanılan laboratuvar testlerinden glukoz, klor, total protein, LDH düzeyleriyle ilişkisini araştırmak amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuvarı'na rutin analiz için gelen BOS sonuçları retrospektif olarak taranmış ve çalışmaya yalnızca BOS kültür ve moleküler analizi normal olan sonuçlar dahil edilmiştir.

Bulgular: Toplamda 1200 hasta verisi taranmış olup, uygunluğuna göre çalışmaya yaş ortalaması $32,86 \pm 25,86$ olan toplam 250 örnek (107 hafif/orta hemoliz, 42 ağır hemoliz ve 101 hemoliz olmayan) dahil edilmiştir ve bu hastaların total protein, glukoz, klor ve LDH sonuçları karşılaştırılmıştır. Total protein ve LDH düzeyleri hemoliz olan grupta, olmayanlara göre anlamlı derecede yüksekti (sırasıyla $p=0,014$ ve $p=0,004$). Hemoliz düzeyine göre karşılaştırma yapıldığında total protein düzeyi hafif/orta hemoliz grubunda etkilenmeyip ($p>0,05$) ağır hemoliz grubunda etkilenmektedir ($p=0,000$). LDH düzeyi ise hem hafif/orta hemoliz grubunda ($p= 0,024$) hem de ağır hemoliz grubunda ($p=0,005$) etkilenmiştir. Hafif /orta hemoliz grubu ile ağır hemoliz grubu arasında total protein düzeyi anlamlı artış gösterirken ($p=0,000$), LDH düzeyinde anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir ($p>0,05$) Buna karşılık, glukoz ve klor düzeylerinde hemoliz olan grup ve olmayan grup arasında anlamlı bir fark gözlemlenmemiştir ($p > 0,05$).

Sonuç: BOS analizi, enfeksiyonlar başta olmak üzere merkezi sinir sistemini (CNS) etkileyen birçok durumda önemli bir teşhis aracı olarak kullanılmaktadır. BOS alımı sırasında kan kontaminasyonu olması durumunda özellikle total protein ve LDH düzeyleri etkilendiğinden, elde edilen sonuçlar bu durum göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kırmızı kan hücresi sayısı, hemoliz interferansı, beyin omurilik sıvısı, total protein, glukoz.

SS-39

PREMENSTRÜEL DİSFORİK BOZUKLUĞU OLAN KADINLARDA SAÇ KORTİZOL KONSANTRASYONU VE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK

Kevser Yıldırım Çiftci

ORCID: 0000-0001-7383-061X

kevser.yldrm16@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Translasyonel Tıp, Ankara, Türkiye

Elif Akçay

ORCID: 0000-0002-4673-6254

elifbayram07@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi, Ankara, Türkiye
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi,
Ankara, Türkiye

Ceylan Bal

ORCID: 0000-0002-1678-1281

ceylanbal@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Tıbbi Biyokimya, Ankara, Türkiye
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Biyokimya, Ankara, Türkiye

Raziye Desdicioğlu

ORCID: 0000-0002-5190-5083

raziyedesdicioglu@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum,
Ankara, Türkiye
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik, Ankara, Türkiye

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim, Ankara, Türkiye

Gülşen Yılmaz

ORCID: 0000-0002-9630-3852

dr.gulsenyilmaz@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Tıbbi Biyokimya, Ankara, Türkiye

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Biyokimya, Ankara, Türkiye

Amaç: Kadınlar sıkça premenstrüel disforik bozukluk (PMDB) yaşarlar ki bu durum ciddi psikolojik sıkıntılara neden olabilir ve günlük işlevleri etkileyebilecek fiziksel belirtilerle birlikte görülür. Bunun yanı sıra, bu kadınlar kronik stresle karşılaşabilirler; saç kortizol konsantrasyonu (SKK) bu stresin bir göstergesi olarak hizmet edebilir. Bu çalışma, PMDB olan kadınlarda SKK ve psikolojik dayanıklılık arasındaki ilişkiyi inceledi.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 18 yaşından büyük olan, Premenstrüel Belirti Tarama Aracı (PBTA) kullanılarak PMDB sahibi olduğu belirlenen 20 kadın dahil edildi. Tüm katılımcılar tarafından sosyodemografik özellikler ve adet döngüsü özellikleri kendileri tarafından rapor edildi. Dayanıklılık, Kısa Dayanıklılık Ölçeği kullanılarak değerlendirildi. SKK ELISA kullanılarak ölçüldü.

Bulgular: Çalışmaya katılan PMDB’li kadınlarda SKK, dayanıklılık puanıyla negatif orta derecede bir korelasyona sahipti ($r=-0.509$, $p=0.022$).

Sonuç: PMDB’li kadınlar ciddi duygusal belirtiler yaşar ve saç kortizol konsantrasyonları azaldıkça daha yüksek dayanıklılık sergilerler. Bu bulgular, PMDB grubu için psikolojik destek aracılığıyla dayanıklılığın artırılmasının faydalı bir müdahale olabileceğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Premenstrüel sendrom, saç kortizol, stres, dayanıklılık.

SS-40

ŞİZOFRENİ HASTALARINDA ALTERNATİF BİLİŞSEL TERAPİLER VE UYGULAMALARIN BEYİN ELEKTRİK AKTİVİTESİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN SİSTEMATİK ANALİZİ

Alp Eren Yüce

ORCID: 0000-0002-8181-9610

Alpyuce83@gmail.com

Dokuz Eylül Üniversitesi, Bilgisayar Teknolojileri Bölümü, İzmir, Türkiye

Işın Yaman

ORCID: 0009-0006-6832-9218

Bursa, Türkiye

Amaç: Şizofreni hastalarındaki elektrofizyolojik anormallikler birçok çalışmada bulgulanmıştır. Özellikle elektrik ritmik aktivitedeki bozulmalar (salınımlar, EEG negativitesi), görme, duyma, dikkat, çalışan hafıza, sosyal algı gibi bilişsel aktivitelerin bozulmasına yol açabilmektedir. Çalışmalar, farklı bilişsel tedavilerin, bilişsel semptomları ve ilgili elektrik aktiviteyi iyileştirebildiğini ortaya koymaktadır. Bu çerçevede bu çalışmanın amacı farklı bilişsel tedavi yöntemlerinin şizofreni hastalarının elektrofizyolojik aktivitesi üzerindeki etkisini araştıran çalışmaları sistematik olarak analiz edip, konu hakkında güncel bir tablo çizmektir.

Gereç ve Yöntem: Pubmed ve Web of Science veri tabanlarında bulunan, 2010 yılından bu yana yapılmış deneysel araştırma çalışmaları PRISMA yöntemi ile toplanarak analiz edilmiştir. Farklı bilişsel terapiler uygulayan ve elektrofizyolojik (EEG) ölçünleri yapan, bu ölçümlerde salınım, uyumsuzluk negativitesi ve olay potansiyeli analizleri yapan 30 çalışma analize dahil edilmiştir.

Bulgular: Çalışmalarda en çok uygulanan bilişsel tedavi yöntemi görsel ve işitsel temelli tedavi olmuştur. Bu uygulamada belirli şiddet ve aralıklardaki görsel ve işitsel uyarılar ile tedavi amaçlanmıştır. Bununla beraber, telafi ve adaptasyon terapisi; sözel, yüz tanıma uygulamaları; duygu tanıma eğitimi; bilişsel görev pratikleri; duyu-motor, algı ve yürütme becerisi eğitimi; akut

psikososyal stres maruziyeti ve müzik terapisi yöntemleri uygulanmıştır. Bazı çalışmalarda ilgili bölgelerde alfa, teta ve gama salınımında normalleşme, uyumsuzluk negativitesinde azalma tespit edilmiştir. Bazı çalışmalarda bu iyileşmelerin periyodik mi yoksa uzun süreli mi olduğunun belirsizliği vurgulanmıştır. Bazı çalışmalarda ise EEG’de anlamlı bir fark bulunamamıştır. Bu bağlamda daha heterojen bir bulgu bütününden söz edilebilecektir.

Sonuç: Özellikle maruz bırakma ve yoğun görev etkinliklerinin kullanıldığı bilişsel tedavi yöntemlerinin şizofreni oluşan EEG anormalliklerinde etkili çözümler yaratabileceği görülmüştür. Buna karşın, EEG’deki iyileşmeler her zaman bilişsel iyileşme sağlamayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elektrofizyolojik ölçüm, şizofreni, bilişsel tedavi, bilişsel eğitim.

SS-41

KERATOKONUS HASTALARINDA BİLİŞSEL İŞLEVLER

Leyla Kudret Şahin

ORCID: 0009-0003-5084-9942

leylakudretsahin@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Nilüfer Yeşilirmak

ORCID: 0000-0002-8632-2873

nilufer.yesilirmak@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, keratokonus hastaları ile aynı yaş grubundaki sağlıklı bireyler arasındaki dikkat, interferans gibi bilişsel işlevlerdeki farklılıkları belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya başka herhangi bir hastalığı olmayan Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Kliniği'ne başvuran 23 keratokonus hastası (yaş ortalaması: 26.70 ± 6.342) ve 17 sağlıklı kontrol (yaş ortalaması: 26.94 ± 6.240) dahil edilmiştir. Her iki gruba da 4 kart ve 5 bölümden oluşan Stroop Testi TBAG formu uygulanmış ve elde edilen sonuçlar istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Stroop Test uygulaması yaklaşık olarak 10 dk sürmüştür. Analiz için SPSS 29.0.2.0 kullanılmıştır. Beş bölüm tamamlama sürelerinde Shapiro-Wilk testi uygulanmış normal dağılım gösteren puanlarda bağımsız

örneklem t-testi, normal dağılım göstermeyen puanlarda Mann-Whitney U testi ile karşılaştırmalı analizler yapılmıştır.

Bulgular: Stroop testi 5 bölüm tamamlama süreleri analiz edildiğinde; 2. Bölüm ($p<0.01$), 3. Bölüm ($p<0.05$) ve 4. Bölüm ($p<0.001$) ve 5. Bölüm ($p<0.001$) tamamlama sürelerinde gruplar arasında anlamlı düzeyde farklılıklar bulunmuştur. Literatürde Stroop testlerinde bozucu etkinin ortaya çıktığı belirtilen 5. Bölüm tamamlama sürelerinde analiz sonuçlarına göre keratokonus hastalarının (ortalama: 26:99) kontrol grubuna (ortalama: 18:55) göre reaksiyon süreleri anlamlı şekilde ($p<0.001$) yüksek bulunmuştur. Stroop etkisini ölçmek için literatürde kullanılan bir diğer yöntem 5. ve 3. Bölüm farklarının (FARK3) hesaplanmasıdır. FARK3 için katılımcıların reaksiyon süreleri analiz edilmiş ve iki grup arası anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmada kullandığımız Stroop Testi sonuçlarına dayanarak, keratokonus hastalığının sadece görsel sistemle sınırlı olmadığı aynı zamanda dikkat ve interferans gibi bilişsel işlevleri de etkileyebileceği sonucuna varılmıştır. Bu nedenle hastalığın bilişsel yönlerini araştırmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, stroop testi, interferans.

SS-42

DİZ OSTEOARTİRİTİ OLAN HASTALARDA GELENEKSEL FİZYOTERAPİ VE HAYAL ETME ARASINDAKİ FARKLARIN İNCELENMESİ

Kıvanç Tıgılı

kivanctigli@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sevgi İkbali Afşar

Başkent Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı,
Ankara, Türkiye

Amaç: Kronik hastalarda ağrı şiddeti ve ağrıya kognitif yanıt fonksiyonel bozukluklar ile beraber oluşur. Çalışmamızın amacı, diz osteoartiriti olan hastalarda klasik fizik tedavi ve hayal etme uygulamalarının ağrı üzerine etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda diz osteoartiriti olan hastalara klasik fizik tedavi uygulamaları ve tedaviyi hayal etme uygulanmıştır. Çalışmaya 24 kadın, 24 erkek, toplamda 48 hasta gönüllü olarak katılmıştır. Tüm katılımcıların tedaviden ve hayal etmeden önce diz ağrıları VAS (vizüel ağrı sıkalası) ile değerlendirilmiştir. Tüm katılımcılara uygulamalar öncesi ve sonrasında Pareidolia testi uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler VAS değerleri için Bağımsız örneklerde t-test, Pareidolia değerleri için ise Mann Whitney U ve Wilcoxon İşaretli Sıralar Testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler sonrasında tedavi grubu ile çalışma grubunun VAS değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Grup içi karşılaştırma sonucunda ise her iki grupta da tedavi öncesi ve sonrası değerlerde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Yapılan pareidolia analizleri sonucunda ise her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, diz osteoartritli hastalarda hem klasik fizik tedavi hem de hayal etme çalışmasının ağrı üzerine etkili olduğunu söyleyebiliriz. Ancak iki tedavi grubunun birbirine üstünlüğü saptanmamıştır.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu ve Etik Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA23/441) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diz osteoartriti, pareidolia, vizüel ağrı skalası (VAS).

SS-43

SERIAL POSITION EFFECT

Gizem Turgut

ORCID: 0000-0002-3338-5555

gizem.turgut@yahoo.com

Istanbul Arel University, Faculty of Science and Letters,
Psychology Main Field, Istanbul, Turkiye

Objectives: Many people have been interested in how we can remember some items and how we cannot remember the others since psychology could experiments about mind through using its sub-field calls cognitive psychology. The present study is about mainly this subject. That is to say, it is a kind of free recall task. We try to support that while the “distractor condition”, including ten easy mathematical questions, causes the lost of recency effect; the primacy effect is not influenced by both two conditions.

Methods: Stimuli used were 40 common Turkish nouns. There were 20 mathematical problems and the 10 of them were randomly asked to each participants. The basic task was simple free recall where they were shown a list of 20 words in succession and they were asked to write down on a response sheet as many of the words as they could recall in any order. They were two conditions in the experiments. In the “non-distractor” condition, participants were asked to write immediately after the last word of the list was shown. In the “distractor” condition participants were asked to complete 10 simple mathematical problems for 30 seconds after the list of words was shown, after which they were allowed to recall the list of words. All participants completed both conditions. The order of conditions was counter balanced across the sample.

Results: The condition with distractor destroys the recency effect. However, the primacy effect still maintains. Whereas the words at the end of the list are destroyed with distractor condition, the words at the top of the list are not destroyed. In other words, we can say that with distractor, recency effect destroys but primacy effect still maintain.

Conclusion: In order to explain the serial position effect, many researchers have many attempts. For this effect, the advantage is the first items of the list can be transferred into long-term memory. Also in the recency effect, the items are still working memory and they can be easily recalled.” The result of the study showed that because of “interfere” the short term memory with another task, causing participants to have difficulty remembering the last items in the list. After the present study, we are seemed that the truth of the hypothesis that claims “there are two stages of memory. One of them is affected badly by the “distractor condition”. Meanwhile, the other is never affected both two conditions.” To sum up, when we infer that the hypothesis, the “distractor condition” affects badly the recency effect. However, the “distractor condition” cannot completely abolish the recency effect. Therefore, maybe in the future whether the difficulty of the “distractor condition” can completely abolish the recency effect or not will be researchable.

Keywords: Serial position effect, non-distractor condition, distractor condition, first items, last items.

SS-44

ERİŞKİNLERDE Kafa TRAVMASI SONRASI VERİLEN ANTİEPİLEPTİK KULLANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Fatma Betül Saylak

f.betul.saylak@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7462

drhalilkul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Ömer Faruk Türkoğlu

ORCID: 0000 0001 9375 1169

ofturkoglu@yahoo.com

Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı,
Ankara Bilkent Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Travmatik beyin hasarı olan hastaların %30'unda nöbet görülebilir. Kafa travması sonrası akut nöbetlere artmış kafa içi basıncı neden olur. Uzun süreli nöbetler metabolik aktiviteyi ve eksitotoksiteyi artırarak sekonder nöronal hasara ve reaktif gliozise neden olur. Kafa travması sonrası nöbetlerin kontrolü uzun süreli iyileşme için önemli bir basamaktır. Çalışmamızın amacı kafa travması sonrası erişkinlerde antiepileptik tedavinin başlanması endikasyonların değerlendirilmesi profilaktik tedavide antiepileptiklerin EEG verileri ışığında değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bilkent Ankara Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi kliniğimizde 2022-2023 tarihleri arasında kranial travma nedeni ile takip ettiğimiz erişkin hastalarda antiepileptik kullanımının, profilaktik tedavinin gerekliliği retrospektif değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda başvuru anında glasgow koma skalası nöbet öyküsü, Beyin Tomografisi -MRG - EEG bulguları, antiepileptik kullanımı; parametreleri altında değerlendirilen 86 hastada (46 erkek -40 kadın); 36 (%42) hastada antiepileptik kullanımı başlanılmış ve diğer 50 (%58) hastada antiepileptik kullanılmamıştır. Hastaların takiplerinde nöbet öyküsü saptanmamıştır.

Sonuç: Profilaktik antiepileptikler erken nöbetleri azaltmada etkilidir, ancak profilaktik antiepileptiklerle tedavinin geç nöbetlerin oluşumunu azalttığına veya nörolojik defisitler ve ölüm üzerinde herhangi bir etkisi olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Antiepileptik tedavi yan etkileri nedeniyle yakın takip edilmesi gerekmekte olup gereksiz antiepileptik kullanımını ve yan etki oluşumunu engelleyerek çalışmanın önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kafa Travması, antiepileptik kullanımı, nöbet.

SS-45

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE YETİŞKİN DEHB BİLİŞSEL SEMPTOMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİNDE REHACOM'UN ETKİNLİĞİ

Feyza Afşar

feyzanuravsar03@gmail.com

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya, Türkiye

Merve Şahin

mervesaahin@gmail.com

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya, Türkiye

Şevval Özkoyuncu

ozkyncusvv142@gmail.com

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya, Türkiye

Meltem Erdem

meltemerdem112@gmail.com

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya, Türkiye

Hatice Harmancı

ORCID: 0000-0003-4064-5391

hatice.harmanci@gidatarim.edu.tr

Konya Gıda ve Tarım Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya, Türkiye

Zuhal Şeflek

ORCID: 0000-0002-1385-5310

zuhal.seflek@selcuk.edu.tr

Selçuk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu,
Tıbbi Hizmetler, Konya, Türkiye

Emre Sunay

ORCID: 0000-0003-1641-4577

emre.sunay@karatay.edu.tr

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Psikoloji, Konya,

Amaç: Yetişkin Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) bulunan genç yetişkin bireylerin bilişsel becerilerinin değerlendirilmesinde, RehaCom tarama modülünün etkinliğini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: İlk etapta 417 katılımcıdan demografik bilgi formu, Wender-Utah derecelendirme ölçeği ve DSM-5 için Yetişkin DEHB Öz Bildirim Tarama Ölçeği kullanılarak tarama amaçlı veri alınmıştır. Her iki ölçekten yüksek puan alan katılımcılar yapılandırılmış psikiyatrik görüşme ile uzman bir psikiyatri hekimi tarafından değerlendirilmiş ve uygun katılımcılar deney grubuna dahil edilmiştir. Kontrol grubuna ve deney grubuna, bilişsel değerlendirmeler için RehaCom uygulamasının tarama modülü dijital ortamda çalışmacılar eşliğinde uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlar uygun istatistik paket programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya 12 erkek ve 26 kadın gönüllü katılmıştır. Deney (n:20) ve kontrol (n:18) gruplarının RehaCom tarama modülüne ait ölçüm parametreleri ile değerlendirilmesi sonucunda deney ve kontrol grubu arasında “Seçici Dikkat Tepkime Kontrolü” anlamlı bir fark bulunmuştur ($p=0.014$). Deney grubunun ortalaması kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. Diğer ölçüm parametrelerinde ise bir fark bulunmamıştır. Deney ve kontrol gruplarının cinsiyet bakımından değerlendirildiğinde ise kadınlarda “Seçici Dikkat Tepkime Kontrolü” parametresi istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir ($p=0.039$), deney (n:13) grubundaki kadınlar, kontrole (n:13) göre daha düşük puan almıştır. Erkeklerde deney (n:7) ve kontrol (n:5) grupları arasında fark bulunmamıştır.

Sonuç: RehaCom tarama modülü, yetişkin DEHB için belirli bilişsel becerilerin değerlendirilmesinde potansiyel bir araç olabilir. Modülün spesifik bilişsel becerileri değerlendirmesinde ek çalışmalara ihtiyaç olduğu görülmektedir. DEHB belirtileri gösteren yetişkinlerde tanı ve tedavi için bilişsel işlevlerin değerlendirilmesi ve müdahale planlarının geliştirilmesi sürecinde bu tür araçların kullanımı büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu, RehaCom tarama modülü, bilişsel beceri değerlendirme.

SİNİRBİLİM
DERNEĞİ

TÜRKİYE SİNİRBİLİM KONGRESİ

Güncel Beyin Araştırmaları

10-12 MAYIS 2024

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

POSTER SUNUMLARI

www.turkiyesinirbilimkongresi.org

PS-01

PROPRİOSEPTİF NÖROMÜSKÜLER TABANLIK (PNI) KİNEMATİK YÜRÜYÜŞ VERİLERİ ÜZERİNE ETKİSİ; VAKA SUNUMU

Senem Güner

ORCID: 0000-0003-2557-4484

sguner@ankara.edu.tr

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Ortez ve Protez Bölümü, Ankara, Türkiye.

Serap Alsancak

ORCID: 0000-0002-3987-670X

serap.alsancak@gmail.com

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Ortez ve Protez Bölümü, Ankara, Türkiye.

Amaç: Ayak, belirli postural reflekslerin temelini oluşturan farklı duyarlar için neredeyse 2700 spesifik reseptör sergileyen bir duyu organı olarak önemi iyi bilinmektedir. Postural kontrol mekanizmasında ayak hem dokunsal hem de titreşim uyarılarına duyarlı bir bölge olduğundan, ayak şekli, ayak duruşu ve kemik hizasındaki potansiyel değişikliklerde önemli bir rol oynar. Proprioseptif Nöromusküler Tabanlık (PNI)'ın temel işlevinin, ayak altında beyinden değişen duyuusal sinyaller üreten ve postüral kontrole, düzenlemeye ve dengelemeye neden olan dokunsal uyarı oluşturmak olduğunu açıklamıştır. PNI'nın kullanımının yürüyüş parametreleri üzerine etkisini araştırmak amaçlı bu çalışma planlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 23 yaşında, 165 cm boyunda, 58 kg ağırlığında sağlıklı bir bireyde proprioseptif tabanlık ile üç boyutlu yürüyüş analizi yapıldı. Bireyde 3D ile üretilen proprioseptif tabanlık kullanıldı. VICON marka, 6 kameralı yürüyüş analizi sistemi ile yürüyüşün duruş ve salınım fazında ayak dorsi/plantar fleksiyon, diz fleksiyon ve ekstansiyon, kalça fleksiyon ve ekstansiyon kinematik verileri kaydedildi. Tabanlıksız ve tabanlıkları olarak kaydedilen kinematik yürüyüş değerlerinde peak değerler incelendi.

Bulgular: Kinematik analiz verileri sonuçlarına göre ayak dorsi fleksiyon derecesinde artma, kalça ekstansiyon derecesinde azalma kaydedildi.

Sonuç: Çalışmamızda proprioseptif tabanlık kullanımının yürüyüş sırasında ayak ve kalça kinematik parametrelerini etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: 3D Proprioseptif Tabanlık, Üç Boyutlu Yürüyüş Analizi

PS-02

PROPRİOSEPTİF TABANLIK KULLANIMININ FONKSİYONEL KAPASİTE ÜZERİNE ETKİSİ

Serap Alsancak

ORCID: 0000-0002-3987-670X

serap.alsancak@gmail.com

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Ortez ve Protez Bölümü, Ankara, Türkiye.

Senem Güner

ORCID: 0000-0003-2557-4484

sguner@ankara.edu.tr

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Ortez ve Protez Bölümü, Ankara, Türkiye.

Amaç: Tabanlık yüzeyindeki nodüllü yüzeyler, plantar duyuşal geribilirimi manipüle etmek ve bozulmuş dengeyi ve yürüyüşü iyileştirmek için giderek daha fazla kullanılmaktadır. Bu statik ve dinamik postüral kontrolün ve dengenin sağlanması şeklindedir. Ayak altındaki dokusal geri bildirim sistemlerini kullanma konsepti, ayak-beyin bağlantısına dayanmaktadır. Bu bağlamda, propioseptif nöromüsküler tabanlık (PNI), ayaktaki propioseptif reseptör organlarını; kas içciklerini veya hızlı adapte olan kutanöz reseptörleri uyararak giriş sinyallerini modüle eder. Serebral entegrasyonun ardından, değişen afferentler, kas aktivitesinin karmaşık bir modülasyonuna ve dolayısıyla postüral modifikasyonlara neden olur. Bu çalışmada propioseptif tabanlık kullanımının sağlıklı bireylerde 6 dk yürüme mesafesi, nabız ve oksijen saturasyonu değerlerine olan etkisi araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: 12 sağlıklı bireyde propioseptif tabanlı ve tabanlısız 6 dk yürüme mesafesi, oksijen saturasyonu ve nabız değişimleri kaydedildi. 3D ile üretilen propioseptif tabanlık kullanıldı.

Bulgular: Elde edilen verilerden yapılan istatistiksel analiz sonucunda tabanlıklı ve tabanlıksız 6 dk yürüme mesafesinde farklılık saptanmamıştır. Nabız ve oksijen saturasyonu değerlerinde, 6 dk yürüme öncesi ve sonrasında istirahat değerlerine göre anlamlı farklılık saptandı. Tabanlıklı ve tabanlıksız 6 dk yürüme sonrası nabız ve oksijen değerleri arasında anlamlı farklılık bulundu.

Sonuç: Proprioseptif tabanlılık kullanımı ile 6 dk yürüme sonucunda istirahat değerlerine göre nabız ve oksijen saturasyonu değerlerinde artış kaydedilmiştir. Fonksiyonel kapasitenin anlamlı etkilenmediği fakat kişilerin performansını etkileyebilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: 3D proprioseptif tabanlılık, 6 dk yürüme mesafesi, Nabız ve Oksijen Saturasyonu

PS-03

OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞUNDA BARSAK MİKROBİYOTASININ ROLÜ VE PROBİYOTİK TAKVİYESİNİN ÖNEMİ

Ümit ATASEVER

ORCID: 0000-0002-7230-0833

atasever_99@hotmail.com

Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,

Hemşirelik Bölümü, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Otizm spektrum bozukluğu (OSB), çocukluk döneminde ortaya çıkan iletişimin, sosyal ve bilişsel becerilerin bozulması ile karakterize nörogeleşimsel bir hastalıktır. Çalışmalar barsak mikrobiyotasındaki değişikliklerin OSB ile ilişkili olduğuna ve mikrobiyotanın modülasyonu yoluyla semptomların hafifletildiğine dair kanıtlar sunmuştur. Bu derleme yazısında, otizm spektrum bozukluğunda barsak mikrobiyotası ve probiyotik takviyesinin önemini tartışılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Sadece literatür derlemesi olarak planlanan bu çalışmada, Google Scholar, PubMed, MEDLINE, Web of Science, Scopus ve Cochranе çevrimiçi veritabanlarında: “OSB ve mikrobiyota”, “OSB’de probiyotik kullanımı” ve “bağırsak beyin eksenini ve OSB” kelimeleri ayrı ayrı yazılarak araştırıldı. Tarama sonucu listelenen İngilizce makalelerden yararlanılarak konu ile ilgili tespitler yapıldı.

Bulgular: OSB’li hastalarda; kabızlık, ishal, karın şişkinliği, ağrı ve rahatsızlık gibi GI semptomlar değişken prevalanslarda rapor edilmiştir. Bu da OSB’de bağırsak mikrobiyotasının katılımını ve modülasyonunun önemini vurgulamaktadır. Probiyotik ve frukto-oligosakkarit takviyesinin serotonin ve dopamin metabolizmasını modüle ederek OSB semptomlarını hafiflettiği tespit edilmiştir. OSB’de Bacteroidetes / Firmicutes oranında azalma ve Bacteroidetes miktarında artış olduğu gösterilmiştir. L. reuteri insan gastrointestinal sistemine ait birçok bakteriden biridir. Artan kanıtlar L. reuteri’nin birçok OSB fare modelinde oksitosin bağımlı davranışsal iyileşmeyi indüklediğini desteklemiştir.

Sonuç: Günümüzde OSB prevalansındaki artış ve hastalığın yönetimindeki zorluklar nedeniyle OSB semptomlarını azaltmaya yönelik çalışmalar artmıştır. Yapılan hayvan çalışmalarında OSB'nin barsak mikrobiyotası ile arasındaki ilişki desteklenmiş olsa da bu durum insan çalışmaları için henüz yeterli düzeye ulaşmamıştır. Umut vadeden bu alanla ilgili daha kapsamlı insan çalışmaları yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm spektrum bozukluğu, mikrobiyota, probiyotik, barsak-beyin eksenini.

PS-04

ACCEPTANCE AND COMMITMENT THERAPY IN THE MANAGEMENT OF MIGRAINE

Umit ATASEVER

ORCID: 0000-0002-7230-0833

atasever_99@hotmail.com

Kocaeli University, Faculty of Health Sciences,
Department of Nursing, Kocaeli, Türkiye

Objectives: Migraine is a neurovascular disease accompanied by unilateral throbbing headache, nausea, vomiting, photophobia and phonophobia. Currently, there is no established effective treatment protocol for migraine. This review aims to discuss the effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy in patients with migraine.

Methods: In this study, planned solely as a literature review, searches were conducted in online databases such as Google Scholar, PubMed, MEDLINE, and Scopus using the keywords “psychotherapy in migraine”, “current migraine treatment”, and “acceptance and commitment therapy in migraine”. Determinations on the subject were made using the English articles found as a result of the scans.

Results: In today’s migraine treatment, various drug groups such as analgesics, antidepressants, antiemetics, ergotamines, and triptans are used. However, migraine patients have turned to different treatment approaches as they have not seen sufficient benefits from the drug treatments applied to them. Studies have shown that pain acceptance reduces migraine-related headaches and other symptoms. Recently, several studies with migraine patients have reported that acceptance and commitment therapy is beneficial in reducing the symptoms of the disease.

Conclusion: It is evident that migraine medications do not provide adequate symptomatic relief. Both the high cost of medication and the side effects resulting from high-dose drug use necessitate finding non-pharmacological new treatment approaches for migraine. There is hope that Acceptance and Commitment Therapy may have a positive effect on migraine. Stronger studies should be conducted in this new field.

Keywords: Migraine, acceptance and commitment therapy, alternative treatments for migraine.

PS-05

KONNEKTOM

Ahmet Şahin

ORCID: 0009-0006-1967-6774

19080211034@ybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Buse Akman

ORCID: 0009-0006-7631-7073

19080211034@ybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Amaç: Konnektom; beyindeki sinir bağlantılarının kapsamlı bir haritasıdır ve beynin “bağlantı şeması” olarak düşünülebilir. Bir konnektom nöronların sinapslar yoluyla bağlandığı yerlerin belirlenmesiyle oluşturulur.

Gereç ve Yöntem: Şu ana kadar tam bir konnektomunu çıkarabildiğimiz tek organizma, üç yüz nörondan oluşan bir sinir ağı ve yaklaşık yedi bin sinaptik bağlantısı bulunan yuvarlak solucan *Caenorhabditis elegans*’tır.

Bulgular: Bazı sinirbilimciler, fonksiyon halindeki beyin çalışmasında fonksiyonların belli beyin bölgelerinde lokalize olduğunu düşünmekteydi. Diğer sinirbilimciler ise beyin fonksiyonları için esas olanın nöronlar arasındaki bağlantılar anlamına gelen konnektom olduğunu düşünüyordu. Günümüzde ise sinirbilimciler hem lokalizasyonun hem de nöral bağlantıların beyin fonksiyonları üzerinde ortak öneme sahip olduğu görüşünü benimsemektedir. Bu ortak görüş, bir fonksiyona sahip beyin bölgesindeki nöronlar hasar görse bile beynin farklı bağlantılar kurarak fonksiyonlarını sürdürebilmesi konnektomdan hareketle bizi nöroplastisiteye götürmüştür. Nöroplastisite, beyin yapısal veya fizyolojik değişikliklere uğrama yeteneğidir. Güncel nöroplastisite yaklaşımları sayesinde öğrenme gibi yeteneklerin ergenlik dönemine kadar sürdüğü yargısı yıkılmış, yerini ömür boyu öğrenmeye bırakmıştır.

Sonuç: Farklı insan beyinlerinin konnektomlarının karşılaştırılması beynin gizli kalmış bilgilerinin ortaya çıkarılmasında etken rol oynayacaktır. Aynı zamanda hastalıklara yeni yaklaşımlar ve tedavi yöntemlerinin ortaya çıkarılması için de önemlidir. Yapay zeka uygulamalarının ileri teknoloji ile beraber kullanımı da insan günlük hayatının konforunu arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: beyin, konnektom, nöroplastisite, nöron, beyin haritalaması.

PS-06

HASTANEDE YATAN HASTALARDA NÖROPSİKİYATRİK DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gülnur Kul

ORCID: 0000-0001-7317-3461

gkul2004@gmail.com

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Ankara, Türkiye

Hicret Ertekin

ORCID: 0009-0009-9225-9944

hicretertekin@gmail.com

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Ankara, Türkiye

Amaç: Fiziksel hastalığı olanlarda depresyon ve anksiyete bozuklukları önemli bir klinik olgudur. Anksiyete ve depresyonun oluşumunda stres önemli bir yer tutmaktadır. Stres beyinde limbik sistem başta olmak üzere birçok önemli bölgede nöron dejenerasyonuna neden olarak nörohümorale uyarımda ciddi problemler yaratan önemli bir çevresel faktördür. Çalışmamızda Hastane Anksiyete ve Depresyon (HAD) Ölçeği ile nörohormonal değişimin yansımalarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda enfeksiyon hastalıkları servisinde takip edilen hastalarda Hastane Anksiyete ve Depresyon (HAD) Ölçeği uygulanmıştır. Hastalarda yaş, cinsiyet, medeni durum gibi demografik bilgileri, komorbidite sayısı, yattığı süre ve hastalığı hakkında endişe durumu kaydedilmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza servisimizde yatarak tedavi alan 21'i erkek 36 kişi dahil edilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 61 yıl olup %75'i evlidir. Hastaların %50'sinin en az bir ek hastalığı vardır ve 14'ü hastalığı hakkında endişeye sahiptir. HAD'a göre depresyon puanları açısından eşik değer üstünde olanların oranı %47,2 iken anksiyete puanları açısından eşik değer üstünde olanların oranı %13,8'dir. Çalışmamıza katılan hastaların anksiyete düşüncesi hasta-

nede yattığı ikinci hafta daha yüksek görülmüştür. Depresyon durumu ise ilk hafta daha yoğun iken ilerleyen günlerde azalmaktadır. Hastaların hastalıkları hakkında endişeye sahip olsalar da bu durum ölçek puanlamasına yansımamıştır. Ayrıca medeni durumuna göre yapılan değerlendirmede evli olan hastaların anksiyete düzeyinin eşik altı olma durumu istatistiksel açıdan anlamlı olarak yüksek bulunmuştur.

Sonuç: İnsan beyninde meydana gelen nörohormonal değişiklikler psikiyatrik bozukluk olarak karşımıza çıkmaktadır. Nöronal düzeyde gerçekleşen bu değişiklikleri ölçeklerle değerlendirilip hastalara karşı olumlu geri dönüşler sağlamak tedavi süreci olumlu katkı sağlayacaktır. Çalışmamızda medeni durumun olumlu etkisi göze çarpmaktadır. Hastaların hastalık hakkında endişeye sahip olsa da ölçek puanlaması ile daha objektif sonuçlar yol göstericidir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, depresyon, nöropsikiyatrik.

PS-07

PREMENSTRÜEL DİSFORİK BOZUKLUĞU OLAN KADINLARDA İNFLAMATUAR BELİRTEÇLER VE MENARŞ YAŞI

Kevser Yıldırım Çiftci

ORCID: 0000-0001-7383-061X

kevser.yldrm16@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Translasyonel Tıp, Ankara, Türkiye

Elif Akçay

ORCID: 0000-0002-4673-6254

elifbayram07@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi, Ankara, Türkiye
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi, Ankara,
Türkiye

Ceylan Bal

ORCID: 0000-0002-1678-1281

ceylademirbal@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya,
Ankara, Türkiye
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Biyokimya, Ankara, Türkiye

Raziye Desdicioğlu

ORCID: 0000-0002-5190-5083

raziyedesdicioglu@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum,
Ankara, Türkiye
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Biyofizik, Ankara, Türkiye

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,

Sinirbilim, Ankara, Türkiye

Gülşen Yılmaz

ORCID: 0000-0002-9630-3852

dr.gulsenyilmaz@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya,

Ankara, Türkiye

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Biyokimya, Ankara, Türkiye

Amaç: Premenstrüel disforik bozukluk (PMDB), kadınların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyen premenstrüel sendromun (PMS) ciddi bir formudur. Premenstrüel dönemdeki bozukluklar, inflamatuvar mekanizmalarla ilişkili olabilir. Nötrofil-lenfosit oranı (NLR), monosit-lenfosit oranı (MLR) ve sistemik inflamasyon indeksi (SII), tam kan sayımı göstergelerinden türetilmiş sistemik inflamasyon belirteçleridir. Bu çalışma ile PMDB olan kadınlarda inflamasyon belirteçleri ile menarş yaşı arasındaki ilişki retrospektif olarak araştırıldı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 80 gönüllü katılımcı dahil edildi ve üç gruba ayrıldı: PMDB, PMS ve eşik altı PMS. Premenstrüel sendrom belirtileri Premenstrüel Belirti Tarama Aracı (PBTA) ile değerlendirildi. İnflamasyon belirteçleri tam kan sayımı verilerinden retrospektif olarak hesaplandı.

Bulgular: Çalışma, üç grup arasında inflamatuvar belirteçlerde anlamlı farklılık göstermedi ($p > 0.05$). Ancak, PMDB grubu içinde, tüm inflamatuvar belirteçler (NLR, MLR ve SII) ile menarş yaşı arasında negatif bir korelasyon gözlemlendi (sırasıyla $r = -0.604$, $p = 0.005$; $r = -0.506$, $p = 0.023$, $r = -0.554$, $p = 0.011$).

Sonuç: Bu bulgular, PMDB' nin etiyolojisi hakkındaki anlayışımıza katkıda bulunmakta ve PMDB olan kadınlarda inflamasyon gelişiminde menarş yaşı gibi erken yaşam deneyimlerinin potansiyel rolünü vurgulamaktadır. Premenstrüel belirtileri olan kadınlarda bu bulguları diğer inflamatuvar belirteçler ve adet faktörleri ile doğrulamak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Premenstrüel sendrom, premenstrüel disforik bozukluk, inflamasyon belirteçleri, inflamasyon.

PS-08

SELLAR BÖLGENİN NADİR TÜMÖRLERİ

Pınar Karabağlı

ORCID: 0000-0002-5558-0175

pinarkarabagli@yahoo.com

Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji ABD, Konya, Türkiye

Mehmet Ali Kızılay

ORCID: 0000-0003-1444-107X

mehmetalikizilayl@gmail.com

Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD,
Konya, Türkiye

Sezer Seda Yılmaz

ORCID: 0000-0002-1335-7928

sedakargol.skl@gmail.com

Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji ABD, Konya, Türkiye

Hakan Karabağlı

ORCID: 0000-0002-1184-3965

hakankarabagli@yahoo.com

Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD,
Konya, Türkiye

Amaç: Sınıflamaya dahil edilmemiş ancak sellada nadir olarak yerleşim gösteren, meningiom, lipom, kondrom, plazmasitom, gangliositom, paraganglioma, kordoma ve metastazlardan oluşan serimizi klinik, radyolojik ve patolojik özellikleri ile birlikte sunmayı ve diğer sellar tümörlerinden ayırıcı özelliklerini tartışmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Sellar bölgenin tümörleri, sellar tursika'dan üçüncü ventrikül tabanına kadar uzanan bölgede ortaya çıkan çeşitli neoplazmaları içerir. 2021 WHO CNS tümörleri sınıflandırmasına göre bu tümörler; adamantinomatöz kraniofarinjom, papiller kraniofarinjom, pituisitom, sellar

bölgenin granüler hücreli tümörü ve iğsi hücreli onkositom, hipofiz adenomu/hipofizin nöroendokrin tümörü ile hipofiz blastomu olarak sınıflandırılmaktadır. Selçuk Üniversitesi Beyin ve sinir cerrahisi bölümünde opere edilerek Patoloji laboratuvarına gönderilen, sella yerleşimli ancak sınıflamada bulunmayan tümörlerin radyolojik görüntülemeleri, klinik bilgisi ve histopatolojik özellikleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Sınıflama dışı saptadığımız sella tümörleri; 5 meningiom ile birer lipom, kondrom, plazmasitom, gangliositom, paraganglioma, kordoma yanısıra malign melanom ve akciğer küçük hücreli karsinom metastazlarından oluşmaktadır.

Sonuç: Sellar bölge, kafa tabanı ve hipofiz bezinin yanı sıra vasküler, sinir ve meningeal yapıları içeren farklı embriyolojik kökene sahip birçok yapıdan oluşan karmaşık bir anatomik alanı temsil eder. Bu bölgede ortaya çıkan kiteller, hipofiz bezinin kendisinden kaynaklanan benign ve malign tümörlerin dışında farklı tedavi yaklaşımları gerektirebilecek, embriyolojik kalıntılardan veya çevre dokulardan kaynaklanan lezyonları da içerir. Sellar bölge kitlelerini değerlendirirken klinik, radyolojik ve patolojik bulgular temelinde farklı tümörlerin de görülebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sella, Hipofiz, Tümör.

PS-09

KARIN AĞRISI OLAN HASTALARDA BİLİŞSEL BEC ERİLER İLE YÜZ GÜVENİLİRLİĞİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Sümeyyenur Kumtepe

ORCID: 0000-0001-8938-1281

snk_2014@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Melih Çamcı

ORCID: 0000-0003-4797-0816

drmelih112@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Acil Tıp Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Ağrı bilişsel becerileri etkileyen bir semptomdur. Bu çalışmanın amacı; acil servise karın ağrısı şikayeti ile gelen hastaların bilişsel becerilerindeki etkilenimi incelemek ve karın ağrısının bilişsel beceriler ve yüz güvenilirliği arasındaki ilişkiyi nasıl etkilediğini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Acil servise karın ağrısı şikayetiyle hastalara ağrıların karakteristik özelliklerini, yerini, şiddetini ve zamanla ilişkisini tanımlayabilmek için McGill Ağrı Anketi, dikkat ve konsantrasyon, yürütücü işlevler, görsel yapılandırma ve bellek gibi bilişsel becerilerini değerlendirmek amacıyla Montreal Bilişsel Değerlendirme (MoCA) testi ve yüz güvenilirliğini belirlemek için Yüzlerin Sosyal Algısının Güvenilirlik Modeli uygulanmıştır.

Bulgular: Bu çalışmaya Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Acil Servisi'nde yaş ortalamaları 41.3 ± 14.9 olan 10 katılımcı (6 erkek, 4 kadın) dahil edilmiştir. Hastalar ağrı şiddetini dayanılmaz (%50), çok şiddetli (%40) ve şiddetli (%10) olarak; ağrı zamanını ise devamlı, sabit (%80) ve aralıklı, ritmik (%20) olarak belirtmiştir. Katılımcılarda negatif yüzleri tanıma ile bilişsel becerilerden lisan ($r=-0.69$, $p=0.027$) ve gecikmeli hatırlama ($r=-0.75$, $p=0.012$) becerileri arasında negatif yönlü güçlü bir korelasyon saptanmıştır. -3 değerlikli yüz güvenilirliği oranı ile lisan ($r=-0.75$, $p=0.013$), gecikmeli hatırlama ($r=-0.73$, $p=0.016$), MoCA toplam puanı ($r=-0.69$, $p=0.027$) arasında ve -2 değerlikli yüz güvenilirliği oranı ile gecikmeli hatırlama ($r=-0.81$, $p=0.004$) becerisi arasında negatif yönlü güçlü bir korelasyon gözlenmiştir. Çok şiddetli ağrısı olan bireylerin MoCA toplam puanı ile dayanılmaz ağrı şiddeti olan bireylerin MoCA toplam puanı arasında anlamlı ($p=0.36$) bir fark bulunmuştur.

Sonuç: Ağrı şiddetindeki artış bilişsel süreçleri etkileyebilmektedir. Lisan, gecikmeli hatırlama ve MoCA toplam puanı yüksek olan bireyler güvenilmez yüzlere daha az güvenmektedir. Ağrı zamanının bilişsel süreçlerde ve yüz güvenilirliğini tanımda etkisinin olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: karın ağrısı, bilişsel beceriler, yüz güvenilirliği, acil tıp, MoCA

PS-10

ACIL TIP HEKİMLERİNİN NÖBET SONRASI GÖRSEL ALGILARI DEĞİŞİR Mİ?

Burcu Tutuk

ORCID: 0000-0001-7059-3305

burcututuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Melih Çamcı

ORCID: 0000-0003-4797-0816

drmelih112@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Acil Tıp Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Acil servis hizmetleri, ani gelişen hastalık, kaza, yaralanma ve benzeri durumlarda hastaların sakatlık ya da ölümden korunması amacıyla yapılması gereken müdahale veya tedaviye yönelik acil serviste verilen kritik tıbbi hizmetlerdir. Eğitim verilen acil tıp kliniklerinde hastayı karşılayan, ilk muayene eden ya da hastanın bakımını devir alan ve fiilen görev yapan tabip, acil tıp uzmanı gözetiminde sıklıkla gündüz ve gece vardiyaları yapan acil tıp asistanlarıdır. Elektroensefalografi (EEG), uyku değerlendirmesi, dikkat ve uyanıklık ve zihinsel yorgunluk değerlendirmelerinde yaygın kullanılan girişimsel olmayan bir araçtır. Bu ön çalışmadaki amacımız, acil tıp hekimlerinin nöbet sonrası beyindeki görsel algı değişimini EEG kayıtlaması ile belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Acil Tıp Kliniği'nde görev yapan iki acil tıp hekiminin EEG kayıtları nöbet sonrası 32 kanallı Brain Products ActiChamp kepi kullanılarak izole oda olan Faraday kafesi içerisinde yapılmıştır. EEG kayıtlaması sırasında hekimlere yüz veya yüz benzeri fotoğraf gördüğünde butona bas görevi verilmiştir. Elde edilen verilerden kantitatif analiz sonucunda LORETA beyin haritası üretilmiştir.

Bulgular: EEG'den üretilen LORETA beyin haritasında hekimlerin görsel algılarının sağ hemisfere lokalize olduğu bulunmuştur. Brodmann 37. bölgede ($x=48$, $y=-73$, $z=0$) etkin parlama belirlenmiştir. Kelebek görsel grafik EEG dalgalarının 200 ms civarında yoğunlaştığı saptanmıştır.

Sonuç: Ön analiz sonuçları nöbet sonrası hekimlerin görsel algılarındaki değişimin hızlı müdahale gerektiren acil tıp hekimleri için bilişsel süreçlerin işlemlerinde de sorumlu olan inferior temporal bölgede yoğunlaşmıştır. Nöbet sonrası gibi nöbet öncesi EEG kayıtlarının analizi ile daha fazla sinirbilimsel bilgiye ulaşmak mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: sinirbilim, acil tıp, nöbet, EEG, hekim.

PS-11

KERATOKONUS HASTALARINDA OLAYA İLİŞKİN POTANSİYELLER

Leyla Kudret Şahin

ORCID: 0009-0003-5084-9942

leylakudretsahin@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Nilüfer Yeşilirmak

ORCID: 0000-0002-8632-2873

nilufer.yesilirmak@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Amaç: Keratokonus, korneanın konik bir şekilde şekillenmesiyle karakterize bir göz hastalığıdır. Görme algısı ise beyinde birçok yapının kompleks işleme sonucu oluşur. Pareidolia paradigması kullanılarak Olaya İlişkin Potansiyeller (OİP) kayıtlaması gözün fizyolojik ve algısal durumunu anlamak için kullanılan yeni bir paradigmadır. Bu çalışmada, keratokonus hastalarının görsel algı süreçlerindeki durum pareidolia paradigması ile incelenmiştir. Çalışma, bir göz hastalığı olan keratokonus hastalarında beyindeki görsel algı süreçlerinin daha iyi anlaşılmasını amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Katılımcıların OİP kayıtları ve analizi Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sinirbilim Laboratuvarında izole oda içerisinde gerçekleştirilmiştir. Hastalar Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Kliniği'ne başvuran üç keratokonus hastasıdır (yaş ortalaması: 24,67; 2 kadın ve 1 erkek). Hastalara OİP kayıtlaması sırasında yüz ya da yüze benzeyen bir fotoğraf gör-

düğünde butona bas görevi verilmiştir. Elde edilen OİP'ler Brain Vision 2.1 kantitatif EEG analiz programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Hastaların elde edilen OİP kayıtlarından artefakt temizleme, göz hareketi artefaktların çıkarımı ve baseline temel ön işlemlerinden sonra ileri analiz yapılmıştır. Hastaların ortak analizleri sonucunda frontal lobda 198 ms, parietal lobda 190 ms, temporal lobda 195 ms ve oksipital lobda 190 ms'de pareidolia yanıtları elde edilmiştir. N170 dalgasına kıyasla keratokonus hastalarında yanıtların daha geç çıktığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Keratokonus hastalarının pareidolia için belirteç olan N170 yanıtlarının geç olduğu bulunmuştur. Yapılan ön analiz sonuçları keratokonus hastalarındaki göz fonksiyonelliğinin bozulmasının beyindeki göz algısını da etkileyebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, OİP, Face Pareidolia, Sinirbilim, N170.

PS-12

ERKEN LOHUSALIK DÖNEMİNDE ANNELERİN ALGILADIKLARI EŞ DESTEĞİ İLE ÖZNEL MUTLULUK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Nilgün Altuntaş

ORCID: 0000-0002-0037-7145

nilgunaltuntas@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri,
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Ankara, Türkiye

Sümeyye Derin

ORCID: 0000-0002-9102-7561

sumeyyederin@gmail.com

Sakarya Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji
Bölümü, Sakarya, Türkiye

Amaç: Bu araştırmanın amacı erken lohusalık döneminde annelerin algıladıkları eş desteği ile öznel mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi ve algılanan eş desteğinin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşp farklılaşmadığını incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Çalışmaya elverişli örnekleme yöntemi ile ulaşılan 52 kişi katılmıştır. Araştırma verileri, Erken Lohusalık Sürecinde Kadınların Algıladıkları Eş Desteği Ölçeği, Öznel Mutluluk Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu ile toplanmıştır. Veriler, SPSS 26.0 programında analiz edilmiş ve analizde Mann Whitney U testi ile korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada Öznel Mutluluk Ölçeği toplam puanı ile “Erken Lohusalık Sürecinde Kadınların Algıladıkları Eş Desteği Ölçeği” toplam puanı, Öznel Mutluluk Ölçeği toplam puanı ile Duygusal Destek, Sosyal Destek ve Fiziksel Destek alt boyut puanları pozitif yönde anlamlı ilişkilidir ($p < .05$). Katılımcıların öznel mutluluk düzeyleri eğitim düzeyine göre anlamlı farklılık gösterirken; algılanan eş desteği, duygusal, sosyal ve fiziksel destek düzeyleri katılımcıların yaşına ve evlilik süresine göre anlamlı düzeyde farklılaşmak-

tadır ($p < .05$). Ek olarak, katılımcıların erken lohusalık sürecinde eşlerinden algıladıkları duygusal destek gebelik sayısına göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır ($p < .05$).

Sonuç: Öznel mutluluk ile erken lohusalık sürecinde kadınların algıladıkları eş desteği toplam puanı ve alt boyutları arasında zayıf, pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmaktadır. Yirmi beş yaş ve altı olan, eğitim düzeyi ortaokul ve altı olan, Evlilik süresi beş yıl ve daha altı olan katılımcıların erken lohusalık sürecinde algıladıkları eş desteği, duygusal destek, sosyal destek ve fiziksel destek düzeyi daha yüksektir. Ek olarak, iki ve daha az gebelik geçirenlerin eşlerinden algıladıkları duygusal destek daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Erken lohusalık dönemi, eş desteği, öznel mutluluk.

PS-13

CERRAHİ HEKİMLER İLE DAHİLİYE HEKİMLERİNİN PAREİDOLİA ALGILARININ İNCELENMESİ

Ertuğrul Alibaş

ORCID: 0009-0006-2175-3468

ertugrulalibas@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Mert Kemal Akçalı

ORCID: 0009-0001-5538-6030

mertkemalakcali@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Pınar Özışık

ORCID: 0000-0001-5183-8100

pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Yüzler etkili iletişim kurma ve çevresel uyum noktasında önemlidir. Yüz dışındaki farklı uyarılarda gerçekte olmayan yüzlerin algılanmasına yüz pareidolia denir. Pareidolia görsel ipuçlarını algılamadaki hızımızın sonucu niteliğindedir. Farklı mesleki eğitim özelliklerine sahip cerrahi hekimler ile dahili tıp hekimlerinde henüz pareidolia algısına yatkınlıkları açısından bir çalışma gerçekleştirilmemiştir. Bu ön çalışmada cerrahi ve dahili tıp hekimlerinin dijital pareidolia testi ile görsel algısını belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 20 cerrah, 20 dahili tıp hekimi çalışmaya dahil edilmiştir. Bu çalışmanın ilk kısmında katılımcıların demografik bilgileri toplanmıştır, ikinci kısmında dijital pareidolia testi ile katılımcılara 10 yüz, 10 yüz pareidolia ve bunların karıştırılmış halleri olan 20 scramble fotoğrafı randomize sıralarda gösterilmiştir. Katılımcıların tepki süreleri ve yüz görme/görmeme durumları kaydedilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizlerde yüz ($1,2039 \pm 0,2677$) ve pareidolia ($1,6301 \pm 0,3387$) fotoğraflarına verilen tepki sürelerinin ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Gruplar arasında yüz (cerrahi: $1,2436 \pm 0,2554$; dahili: $1,1642 \pm 0,2803$) ve pareidolia (cerrahi: $1,6527 \pm 0,3495$; dahili: $1,6075 \pm 0,3350$) fotoğraflarına verilen tepki süreleri arasındaki farkın anlamlı olduğu görülmüştür.

Sonuç: Cerrahi hekimlerin yüz ve pareidolia fotoğraflarına verilen tepki süreleri dahili tıp hekimlerinininkine göre anlamlı şekilde uzun bulunmuştur. Bu farkın cerrahların ameliyathanede asistan eğitimi vermesine bağlı olabileceği düşünülmüştür. En yaygın laparoskopik operasyondaki cerrahi hataların %97'sinin görsel yanlış algılamalardan kaynaklandığı düşünülürse, cerrahların eğitimsel olarak görsel alana daha uzun ve dikkatli baktıkları sonuçlarımız ile uyumludur. Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A programı dahilinde 1919B012109355 kodu ile desteklenmiştir. Bu çalışma ön çalışma olduğu için elde edilen örneklem genişletilerek çalışmaya devam edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Hekim, Dahili Tıp Hekimi, Görsel Algılama, Pareidolia, Algı Testi.

PS-14

SAĞLIKLI BİREYLERDE PERİFERİK GÖRME ALGISININ BEYİN BİYODİNAMİĞİ: PAREIDOLIA PARADİGMASI

İrem Ağış

ORCID: 0000-0001-9857-2370

iremagis123@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim
Dalı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Görsel algı, periferik görme mekanizmalarıyla çevredeki uyarıların algılanmasını gerektirir. Periferik görme, göz merkezinden uzak olan alanlardaki görme yeteneğini ifade eder ve görsel bilgiyi işlemek için görsel algı, dikkat mekanizmaları gibi karmaşık kognitif fonksiyonların birlikte çalışmasıyla gerçekleşir. Literatürdeki çalışmalarda, insan yüz algılanmasında periferik görmenin nöral mekanizmaları araştırılmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız, periferik görmede yüz ve yüz pareidolia algısının beyin biyodinamiği yanıtlarını araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamız Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi; Sinirbilim Laboratuvarında sağlıklı gönüllü katılımcılar (11 katılımcı; 5 kadın, 6 erkek) ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmamızın deney dizaynında ekran ortadan ikiye ayrılmış yüz ve yüz pareidolia görselleri sol tarafta; kırmızı fikstasyon noktası ise sağ tarafta bulunmaktadır. Katılımcılardan kırmızı noktaya bakarken yüz veya yüze benzeyen görseller gördüğünde butona basması istenmiştir. Yüz ve pareidolia görsellerine yönelik beyin dinamiği yanıtları; Olaya İlişkin Potansiyeller (OİP) ile kaydedilmiştir. 100-200 msn arasındaki OİP'lerin kantitatif analizleri Curry Neuroimaging Suite 7.0.12 ile yapılmıştır.

Bulgular: Frontal bölgede yüz pareidolia algısında oluşan dalga latanslarında, yüz algısında oluşan dalga latanslarına göre uzama; parietal bölgede yüz algısında oluşan dalga latanslarında; yüz pareidolia algısında oluşan dalga latanslarına göre uzama saptanmıştır. Kantitatif olarak analiz edilen N170 korrelatında beynin zamansal dinamik değişiklikleri parietal ve oksipital bölgelerde tespit edilmiştir.

Sonuç: Yüz pareidolia algısındaki dalga latansları; yüz algısındaki dalga latanslarına göre yürütücü işlevler ile bağlantılı olan frontal bölgede daha geç; uzamsal algı ile ilişkili parietal bölgede daha erken ortaya çıkmaktadır. Araştırmamızın sonuçları, periferik görmede yüz pareidolia algısının birden fazla bölgede işlendiğini göstermektedir. Çalışma katılımcı sayısı artırılarak devam ettirilecektir.

Anahtar Kelimeler: EEG, Beyin Haritalama, Periferik Görme, Pareidolia.

PS-15

WHAT IS THE TIGHT RELATIONSHIP BETWEEN GASTROINTESTINAL SYSTEM AND NERVOUS SYSTEM?

Zeliha Nur Sevinçgil

znsevincgil@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Tuba Dal

ORCID: 0000-0001-7045-1462

tuba_dal@yahoo.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Objectives: This poster presentation aims to provide a definition of the enteric nervous system (ENS) and elucidate the relationship between the ENS and the gastrointestinal system, central nervous system (CNS), neurotransmitters, diet types, gastrointestinal (GI) microbiome, and their effects on an individual's emotional state.

Methods: To achieve these objectives, a comprehensive review of various contemporary articles on the topic was conducted. The data gathered from this review was then compiled and transformed into a poster presentation in the desired format.

Results: This review studied the ENS which is called as “second brain” thanks to its’ hosting excessive amount of nerve cells and therefore resembling the brain. Moreover, like CNS which is on the alert against the external threats, the ENS is on the alert against foreign substances entered into the body through the GI system. We reviewed evidence for ENS dysfunction in the aetiopathogenesis of autism spectrum disorder, amyotrophic lateral sclerosis, transmissible spongiform encephalopathies, Alzheimer disease and Parkinson disease. This research focused also on the effect of the second brain on physical and mental health and mood as well as the effect of diet patterns on both nervous systems and mood.

Conclusion: ENS has some similarities with CNS, it (ENS) effects and leads of a person's physical health, mental health, and emotional state.

Keywords: emotional state, enteric nervous system, second brain

PS-16

ÇOCUKLUK ÇAĞI TEMPORAL ARAKNOİD KİST VAKALARINDA DİL BECERİLERİNİN YAŞ DEĞİŞKENİ YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Nurcan KILIÇ

ORCID: 0000-0001-9506-0759

nurcankilic@gazi.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı

Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi
Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm AKDENİZ

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülşen YILMAZ

ORCID: 0000-0002-9630-3852

dr.gulsenyilmaz@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya ABD,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Melike Dilşen ER

ORCID: 0009-0002-4356-5696

melikedilsen@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı,
Ankara, Türkiye

Tunahan AKSAKALLI

ORCID: 0009-0005-8400-925X

taksak2525@gmail.com

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı,
Ankara, Türkiye

Harun DEMİRCİ

ORCID: 0000-0003-2213-5953

harundemirci@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir
Cerrahisi, Ankara, Türkiye

Pınar ÖZİŞİK

ORCID: 0000-0001-5183-8100

pinar.ozisik@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi,

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı Ankara, Türkiye

Amaç: Araknoid kistler intrakranial alanda yer alan en sık karşılaşılan konjenital kistik lezyonlardır. Çocuklarda % 2,6'lık bir prevalansa sahiptirler ve yaptıkları bası nedeniyle etkilenen bölgenin işlevinde bozulmalar ve kayıplara neden olabilirler. Yaygın olarak temporal fossada görülmeleri dile ait birçok temsilin bu bölgede bulunması nedeniyle olası bir etkilenimi gündeme getirmektedir. Bu çalışmada araknoid kistli çocukların dil değerlendirmelerinin yapılarak yaşa bağlı bir değişimin olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada temporal araknoid kist tanısı ile takip edilen, yaşları 4 ve 9 (ort. 6,55 ±1,75) arasında değişen 11 (2K, 9E) katılımcının verileri kullanılmıştır. Katılımcılar 4-6 ve 7-9 yaş olarak iki gruba ayrılmıştır. Gruplara standardize bir test olan Türkçe Okul Çağı Dil Gelişimi Testi (TODİL) uygulanmıştır. TODİL Resim-Sözcük Dağarcığı, İlişkili Sözcük Dağarcığı, İfade Edici Sözcük Dağarcığı, Dilbilgisel Anlama, Cümle Tekrarı, Biçimbilgisel Tamamlama, Sözcük Ayırt Etme, Sesbirimsel Analiz ve Sözcük Sesletimi olmak üzere toplam 9 alt testten oluşmaktadır. Veriler SPSS 22.0 paket programı ile analiz edilmiş ve Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. p<0,05 anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: 1. Grup katılımcılar 9 alt testin hepsinde de 2. Gruptan daha düşük puanlar almışlardır. Ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir.

Sonuç: Temporal araknoid kistli çocuklar 4-6 yaş arasında dil becerilerinde yaşlılarından daha fazla geride kalırken; 7-9 yaş aralığında bu fark azalmaktadır. Okula başlama ile dil becerilerinde iyileşmenin olduğu düşünülmektedir. Fakat buna rağmen özellikle dinleme becerisinde sınırda bir iyi olma hali gözlenmektedir. Çalışmanın daha geniş bir popülasyona uygulanması, sonuçları daha genellenebilir hale getirecektir.

Anahtar Kelimeler: temporal araknoid kist, çocuk, dil.

PS-17

BEYİN SINIR CERRAHİSİ YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDEKİ SİGARA İÇEN HASTALAR YÜZ GÜVENİRLİĞİNE DOĞRU KARAR VEREMİYORLAR MI?

Sunay Mucuk

ORCID: 0000-0002-8612-8982

sunaymucuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Erdem Kırıcı

ORCID: 0009-0008-0615-7275

pskerdmkrc98@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7462

drhalilkul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir
Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Hasta-sağlık çalışanı arasındaki ilişkide güvenin yaratılması büyük önem taşımaktadır. İnsanların yeni karşılaştıkları kişilerin yüz görünümlelerinden güvenirlilik izlenimi edindikleri yaygın olarak kabul edilmektedir. Güvenirlilik izlenimlerinin sigara, alkol tüketimi gibi zararlı alışkanlıklardan etkilenip etkilenmediği hala gizemini korumaktadır. Bu çalışmadaki amacımız yoğun bakımdaki sigara içen ve içmeyen hastaların yüz güvenirliliğine dair değerlendirmelerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Yoğun Bakım Servisi'ndeki hastalardan 18 yaş ve üzeri; 10 sigara kullanmayan ve 6 sigara kullanan hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Yüz güvenirliliğine dair değerlendirmeleri ölçmek amacıyla Open Sesame uygulaması aracılığıyla 10 yüz ifadesinin güvenilirlik derecesi pozitiften negatife değişen oranda 70 görsel gösterilerek Yüz İfadelerinin Güvenilirliği Testi (YİGT) uygulanmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel analizleri Mann Whitney U testi ile analiz edilip raporlanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan 6 kadın (3 sigara içen, 3 içmeyen) ve 10 erkek (6 sigara içen, 4 içmeyen) hastaların yaş ortalaması 56.87 ± 12.89 ay olarak belirlenmiştir. Hastaların toplam YİGT skoru ortanca değeri 40.5 ve çeyrekler arası açıklık değeri 5 olarak saptanmıştır. Hastaların sigara içmek ile pozitif yönde manipüle edilmiş +2SD ve +3SD yüz görsellerine ait skorları, pozitif manipüle edilmiş yüz görsellerine ait toplam skorları, +2SD ve +3SD yüz görsellerine ait güven oranları arasında anlamlı farklılık gözlenmiştir (sırasıyla; $z=-2.850$ $p=0.004$, $z=-2.873$ $p=0.004$, $z=-2.883$ $p=0.004$, $z=-2.850$ $p=0.004$ $z=-2.873$ $p=0.004$).

Sonuç: Güven; bireysel deneyimlere, kişiliklere ve koşullara bağlı olarak büyük ölçüde değişebilen çok yönlü bir kavramdır. Sigara içen bireylerin yüz güvenirliliği konusundaki kararlarının bozulmuş olmasının yoksunluktan mı yoksa sigara içmeye mi bağlı olduğuna ilişkin bilgi için ileri düzey çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: yüz güvenirliliği, sigara, sosyal biliş, nöroşirurji, yoğun bakım.

PS-18

BEYİN VE SİNİR CERRAHİSİNDE YATAN HASTALARIN YÜZ ALGILARININ CİNSİYETİNİ BELİRLEME

Erdem Kırıcı

ORCID: 0009-0008-0615-7275

pskerdmkrc98@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sunay Mucuk

ORCID: 0000-0002-8612-8982

sunaymucuk@hotmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Halil Kul

ORCID: 0000-0002-6168-7462

drhalikul@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

akdenizgulsum@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Biyofizik Anabilim Dalı,
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Yüzlerin günlük hayatta sosyal ve kişiler arası sağlıklı iletişim için önemi büyüktür. Pareidolia gerçekte var olmayan bir görselin beyin tarafından varmış gibi algılanmasıdır. Hastanede serviste yatan hastaların duyu durumlarının değişimi sinirbilim çalışmalarında araştırılmaya devam etmektedir. Bizim bu çalışmadaki amacımız, hastaların serviste yatış dönemindeki yüz algılarının cinsiyet durumunu belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Ankara Bilkent Şehir Hastanesi’nde Beyin ve Sinir Cerrahisi Servisi’nde yatan hastalardan 7 yetişkin çalışmaya katılmıştır. Hastalara dijital pareidolia testinde pareidolia fotoğrafları gösterilerek “kadın yüzüne mi, erkek yüzüne mi?” benzetiyorsun diye sorulmuştur. Elde edilen veriler istatistiksel analizleri Spearman korelasyon analizi ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamıza katılan hastaların yaş ortalaması 57.14 ± 0.02 ve 3 kadın ve 4 erkektir. Hastaların pareidolia fotoğraflarına “erkek yüzü gördüm” yanıtı “kadın yüzü gördüm” yanıtından daha fazla olmuştur. İstatistiksel olarak kadın hastaların pareidolia yanıtı reaksiyon zamanı erkek hastaların yanıtından daha uzun bulunmuştur ($p:0,006$ $r:0,896$).

Sonuç: Beyin ve sinir cerrahisinde yatan hastaların pareidolia gibi fotoğraflarda yüz algılarının erkek cinsiyeti olarak belirledikleri bulunmuştur. Yeni doğanda çevreyi algılamada ilk görsellerden yüz gelmektedir özellikle anne yüzüdür. Aprior bilgi olarak kadın yüzü bilgisi doğuştan getirilmekle birlikte hastanede yatan hastalar pareidolia fotoğraflarında erkek yüzü görmüşlerdir. Bu durum sosyal çevreden öğrenilen ve hastaların bilincini etkileyen bir durum olarak yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: pareidolia, görsel algı, beyin, cinsiyet.

PS-19

SİNİR SİSTEMİ CERRAHİ GİRİŞİMLERİNDE VENÖZ YAPININ KORUNMASI BİR ÜTOPYA MI?

Cengiz Çokluk

ORCID: 0000-0003-2146-3621

cengizcokluk@yahoo.com

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi
Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Mahmut Gazi Yaşargil'in mikrocerrahiye nöroşirurji pratiğine sokması ile beraber nöral ve vasküler yapılara özen çok daha fazla arttı. Önceleri çok da önemsenmeyen venöz yapılar, yıllar içinde özellikle de ameliyat sonrası beklenenin aksine nörolojik olarak defisitli çıkan hastaların incelenmesiyle, nedenlerin birinin, venöz yapılara gereken hassasiyetin gösterilmemesi ve travmatize edildikten sonra koterize edilerek kanamanın durdurulma çabası olduğu ortaya çıktı. Cerrahi deneyimin her geçen gün gelişmesi ve medikal teknolojinin sürekli ilerlemesi, bizlerin artık nöral ve arteriyel yapıların yanında, venöz yapıların da korunması gerektiğini ve de bu doğrultuda, gereken sabır ve özen gösterilirse korunabileceğini ispatlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza 10 adet interhemisferik girişim yolunun tercih edildiği vaka dahil edildi. Bu vakaların tercih edilmesinin sebebi, venöz yapıların korunmasının çok güç, ancak bir o kadar da elzem olduğu yaklaşım olmasıdır. Çalışmamıza dahil ettiğimiz olgularımıza cerrahi sonrasında erken dönem beyin BT ve 3. Aylarında kontrastlı beyin MRG çekildi. Hastaların cerrahi öncesi ve sonrası tüm nörolojik muayeneleri ayrıntılı bir biçimde yapıp kaydedildi.

Bulgular: Çalışmamızda deneysel perspektiften yola çıkarak sinir sistemi cerrahisinde nöral ve arteriyel yapılar kadar, venöz yapıların korunması gerektiği ortaya konmuştur. Bu anlamda gerek cerrahi aletlerin geliştirilmesi gerekse araknoid diseksiyon için yapılan ek teknikler büyük önem taşımaktadır. Venöz yapılar cerrahi esnasında korunmadığı takdirde gerek ameliyat esnasında gereğinden çok kanamaya, gerekse ameliyat sonrasında geç dönemde en-

farktlara neden olabilmektedir. Ancak gerek medikal teknoloji ile ortaya çıkan yeni cerrahi el aletleri, gerekse venöz yapıları korumaya yönelik ek teknikler varlığı göz önüne alınırsa, en önemli faktör venöz yapılara cerrahi esnasında özen gösterilmesi ve sabırla etraf araknoid materin diseksiyonudur.

Sonuç: Venöz yapıların duvarlarında muskuler tabaka olmadığında cerrahi travmaya çok açık ve kolaylıkla zedelenebilir yapıları vardır. Bu dezavantajlarına rağmen, kanama sonrasında kompresyon sonrasında dahi kontrol altına alınabilmektedirler. Cerrahi diseksiyonda asıl amaç araknoid materin nöro-vasküler yapılardan ayrılabilmesidir. Kullanılan cerrahi el aletleri yıllar içinde gelişmişlerdir. Özellikle araknoid bıçakları sayesinde venöz yapılar korunabilmektedirler. Ayrıca cerrahi esnada kullanılan intravenöz cerrahi ajanla kanamaları çok daha kolay kontrol altına alınmasını sağlamaktadır. Uzun süreli ameliyatlarda, cerrahi mikroskop ışığının az da olsa yaydığı ısı etkisi, venöz yapıların kolaylıkla kurumasına ve de çok daha kolay hasarlanabilmesine neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Venöz sistem, komplikasyon, santral sinir sistemi, venöz hasar.

PS-20

HATIRLAMA PERFORMANSINA ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Gizem Turgut

ORCID: 0000-0002-3338-5555

gizem.turgut@yahoo.com

İstanbul Arel Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu araştırmada kelime hatırlama performansına etki edeceği düşünülen hatırlanacak materyalin formu (işitsel, yazılı, görsel, vb.) beynin frontal lobunun işlevi, bilinçli farkındalık düzeyi, hatırlama testine geçmeden önce yapılan bilişsel aktiviteler ve günlük alışkanlıklarımızın etkisi araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Veri toplamak için araştırmacı tarafından demografik bilgi ve soru formu, Bilinçli Farkındalık Ölçeği, Frontal Lob Davranış Ölçeği ve araştırmacı tarafından oluşturulan Yönerge Takip Oyunu Soru Formu ile hatırlama performansını ölçmek için de araştırmacı tarafından oluşturulan 20 tane resimsiz ve 20 tane de resimli olmak üzere günlük hayatta sıklıkla karşılaşılabileceğimiz eşya, hayvan ve nesne isimlerinden oluşan iki liste kullanılmıştır.

Bulgular: Günlük içilen çay miktarı ile hatırlama performansı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Günlük içilen kahve miktarı ile bilinçli farkındalık ve yönerge takip oyunu performansı arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Disinhibisyon ile hatırlama performansı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Yönerge takip oyunu ile hatırlama performansı arasında pozitif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Görsel olmayan eşya ve nesne isimlerinin görsel olanlardan daha iyi hatırlandığı ve aradaki farkın anlamlı olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç: Araştırmanın bulgularına göre hatırlama performansının artması için öncesinde beyni çalıştıracak aktivitelerin yapılmasının (sudoku oynama, vs.) etkili olacağı düşünülmektedir. Ayrıca çay yerine kahve içilmesinin de daha faydalı olacağı görülmüştür. Son olarak araştırmada resimli eşya, hayvan ve nesne isimleri araştırmanın son testi olduğundan katılımcıların sonlara doğru performanslarının ya da sabırlarının azaldığı ve bu yüzden de hatırlama performanslarının düştüğü düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hatırlama Performansı, Bilinçli Farkındalık, Frontal Lob Yürütücü İşlevleri, Yönerge Takip Oyunu, Günlük Alışkanlıklar.

PS-21

NEURAL REGENERATION IN SKIN

Sarah Hümeysra Tekinay

ORCID: 0009-0005-2749-0091

shtekinay@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Objectives: Skin is the largest organ of the body and is responsible for many functions such as immune system, temperature and pressure sensing, endocrine functions etc. It is also easily damaged due to accidents, burns, and metabolic diseases such as diabetes. Peripheral neural tissues are an important constituent of the skin and are also damaged frequently. Even though peripheral nerve injuries can regenerate to some extent, repairing and regenerating peripheral nerves remains a big challenge in tissue engineering and regenerative medicine.

Methods: In this study, a systematic literature review was performed in order to review the molecular mechanisms and treatment methods of cutaneous nerve regeneration. The information found in the literature in the last 20 years has been summarized.

Results: Even though wound healing and neural regeneration have been studied extensively, there are a severely limited number of scientific articles in databases on the subject of cutaneous nerve regeneration. Nevertheless, it has been known that denervation of the skin impairs wound healing causing ulcers and some of the molecular mechanisms of neuroregeneration in skin tissue has been investigated. In addition, it has been shown that use of various nanomaterials can enhance neuroregeneration in skin wounds in addition to the regeneration of appendages.

Conclusion: Although cutaneous nerve regeneration is an understudied subject, there is growing scientific evidence on its pathophysiology and novel treatment methods to enhance neural regeneration in skin tissue after injuries.

PS-22

AWARENESS OF BLUE LIGHT AND PROTECTION METHODS

Nourhan Hassanien

hassaniennourhan@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Nilüfer Yeşilirmak

ORCID: 0000-0002-8632-2873

nilufer.yesilirmak@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Sinirbilim ABD, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları, ABD, Ankara, Türkiye

Razan Eid

razan3ed@gmail.com

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Gülsüm Akdeniz

ORCID: 0000-0002-9411-3318

gulsumakdeniz@aybu.edu.tr

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD
Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim ABD, Ankara, Türkiye

Objectives: To evaluate the awareness of harmful effects of the blue light and protection methods among university students.

Materials and Methods: A cross-sectional survey study. The survey consisting of 20 questions was administered online to university students in Ankara. Questions were including the harmful effects of blue light, blue light sources, blue light filters and protectors.

Results: Study included 387 university students. Vision problems were the most harmful effect of blue light according to 75.1% of the students. Phones, computers and televisions were the blue light sources according to 93.8% of the students. Of the students, 58.8% were using the blue light filter, 67.6% were knowing about blue light protective glasses, however only 26.9%

wearing them. The average daily computer, smartphone and television usage time was 3.18 hours, 5.2 hours and 0.5 hours, respectively. Of the students, 71.5% were taking breaks when using electronic devices, while 28.5% were not, 56.2% were experiencing tired eyes, 49.7% headaches, 31.9% blurred vision, 30.8% dry eyes and 30.3% insomnia. 95.1% of the students were adjusting their setting to reduce the brightness. Participants from medical fields were more aware of blue light-related sleep problems and blue light protective glasses than the participants in other fields.

Conclusion: Blue light awareness was moderate among university students, however their awareness about protective methods and their use was quite low. This study will be a tool for raising awareness on this issue in terms of protecting the health of young people and subsequently the general society.

Keywords: Blue light, awareness of blue light hazards, blue light protection methods.